

Onsdag den 6. juni 2012 (D)

1

92. møde

Onsdag den 6. juni 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til statsministeren om god regeringsførelse.
Af Kristian Jensen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF).
(Anmeldelse 23.05.2012. Fremme 25.05.2012).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 34 [afstemning]:

Forespørgsel til fødevareministeren om behandling af dyr.
Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.
(Anmeldelse 13.04.2012. Fremme 17.04.2012. Forhandling 31.05.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 74 af Orla Hav (S), Lotte Rod (RV), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Per Clausen (EL).
Forslag til vedtagelse nr. V 73 af Dennis Flydtkjær (DF)).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ophævelse af Lov om Oprettelse af et Embede som Auditør ved Statsbanerne.
Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 24.05.2012. 2. behandling 29.05.2012).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr og lov om dyrlæger. (Godkendelse af mærker til dyr, beredskab ved kemisk forurening af dyr, indberetning af laboratoriefund, ungkvæg m.v.).
Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).
(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 13.04.2012. Betænkning 23.05.2012. 2. behandling 31.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om Offentlig Digital Post.
Af finansministeren (Bjarne Corydon).
(Fremsættelse 13.04.2012. 1. behandling 26.04.2012. Betænkning 24.05.2012. 2. behandling 29.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 87:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 2010.
Af Finansudvalget.
(Fremsættelse (i betænkning) 10.05.2012. Anmeldelse 15.05.2012. (Omtrykt). 1. behandling 25.05.2012).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister, lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om folkeskolen og sundhedsloven. (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere, for så vidt angår anmeldelse af flytning, ansøgning om plads i dagtilbud, indskrivning i folkeskole og skolefritidsordning samt ansøgning om sundhedskort og EU-sygesikringskort).
Af finansministeren (Bjarne Corydon).
(Fremsættelse 13.04.2012. 1. behandling 26.04.2012. Betænkning 30.05.2012. (Omtrykt)).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om ændring af lov om randzoner. (Energiafgrøder og offentlig adgang).
Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).
(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 13.04.2012. Betænkning 30.05.2012).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v., børneloven og lov om adoption. (Udvidelse af lov om kunstig befrugtnings anvendelsesområde, mulighed for anonym og ikkeanonym æg- og sæddonation i forbindelse med behandling med kunstig befrugtning, fastslåelse af faderskab i forbindelse med kunstig befrugtning, adoption af registreret partners barn og fremmøde i adoptionssager m.v.).
Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Pia Olsen Dyhr, fg.).
(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 29.05.2012).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Justeringer vedrørende planlægning, samarbejde, it, kvalitet og finansiering af sundhedsvæsenet m.v.).
Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Pia Olsen Dyhr, fg.).
(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 29.05.2012).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om videnskabsetisk behandling af sundhedsvidenskabelige forskningsprojekter.
Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).
(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 29.05.2012).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven, retsplejeloven og lov om Det Centrale Personregister. (Ændringer som følge af evalueringen af forældreansvarsloven).
Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 13.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, lov om ægteskabets retsvirkninger og retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab. (Ægteskab mellem to personer af samme køn).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 20.03.2012. Betænkning 29.05.2012. Tilføjelse til betænkning 31.05.2012).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning. (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn m.v.).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 20.03.2012. Betænkning 29.05.2012. Tilføjelse til betænkning 01.06.2012).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om afgift af elektricitet og ligningsloven. (Nedlæggelse af Center for Energibesparelser).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. (Fremme af konkurrencen på elmarkedet m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. (Støtte til vindmøller på land, biogas og eksisterende industrielle kraft-varme-værker samt forlængelse af puljen til nye VE-teknologier m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 02.05.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning, lov om elforsyning og byggeloven. (Biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte barmarksværker, undtagelse af forbrænding af farligt affald fra prisloftbestemmelserne og forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 02.05.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

Kl. 10:00

Formanden :

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 42:**Forespørgsel til statsministeren om god regeringsførelse:**

Hvad vil regeringen gøre for at leve op til sine egne målsætninger om god regeringsførelse, herunder løfterne om at have rimelige høringsfrister og at svare fyldestgørende på Folketingets spørgsmål?

Af Kristian Jensen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF).

(Anmeldelse 23.05.2012. Fremme 25.05.2012).

Kl. 10:00

Formanden :

Jeg skal gøre opmærksom på, at en eventuel afstemning om forslag til vedtagelse udsættes til kl. 13.00.

Først giver jeg ordet til hr. Kristian Jensen som ordfører for forespørgerne for begrundelse.

Kl. 10:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Kristian Jensen (V):

I går fejrede vi grundlovsdag, og fra landets mange talerstole lød der pæne ord om lovgivningen og rammerne i grundloven. Også i det daglige arbejde skrives og tales der meget om de smukke hensigter med god lovkvalitet, ikke mindst i regeringsgrundlaget, hvor regeringen svinger sig op på de høje retoriske nagler. Hvis man læser regeringsgrundlaget, kan man se, at så sætter regeringen høje og flotte mål om både at svare inden for tidsfristerne, give fyldestgørende svar til Folketinget, sikre gode høringsfrister osv. Problemet er blot, at der er himmelvid forskel på erklæringerne i regeringsgrundlaget og virkeligheden i folketingsarbejdet.

Jeg skal være den første til at erkende, at også tidligere regeringer har haft sine udfordringer med f.eks. at overholde alle svarfrister, men siden valget er udviklingen gået skævt for meget mere og meget andet end bare svarfrister, og det er på trods af de mange løfter fra netop regeringsgrundlaget.

Vi har set en regering med så korte høringsfrister for lovforslag, at Advokatsamfundet blankt har afvist at sende et hørings svar i protest mod den urimelige tidsramme. Vi har set en regering, som ikke møder op til samråd inden for den tidsramme, der er fastlagt i »Håndbog i folketingsarbejdet«, og det betyder, at samrådsspørgsmålene på den måde risikerer at blive uaktuelle, inden regeringens ministre har tænkt sig at møde op i Folketinget. Vi har set et enigt Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik, der har været nødt til at sende et klagebrev til justitsministeren, fordi ministeren valgte at sende en rapport til medierne i stedet for at sende den til udvalget. Vi har set en minister, der stik mod Folketingets tradition for samarbejde nægtede et parti teknisk bistand til at udarbejde et ændringsforslag. Først efter protester fik Folketinget den nødvendige juridiske bistand.

Der er alt i alt mange gode grunde til at tage denne debat om, hvordan regeringen vil leve op til det fælles mål om bedre lovkvalitet, og jeg ser frem til at høre regeringens svar.

Kl. 10:02

Formanden :

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så er det først statsministeren til besvarelse af forespørgslen.

Besvarelse**Statsministeren** (Helle Thorning-Schmidt):

I et demokrati er et tæt og tillidsfuldt samarbejde mellem Folketinget og regeringen helt centralt. Et tæt samarbejde er bl.a. vigtigt for at træffe de nødvendige og langsigtede beslutninger. Samarbejdet er også afgørende for at kunne levere offensive svar på de udfordringer, som Danmark som et lille land i en globaliseret verden står over for. Regeringen har derfor i sit regeringsgrundlag fremlagt et program for god regeringsførelse. Programmet vil styrke samarbejdet mellem Folketinget og regeringen yderligere. Det er et program med en bred vifte af emner, som er af betydning for lov kvaliteten og for mulighederne for at kontrollere regeringen.

Lovkvaliteten skal sikres gennem en række forskellige tiltag, f.eks. ved høring af parter, der er berørt, og som har interesse i et lovforslag. Den parlamentariske kontrol med regeringen skal sikre, at tingene går ordentligt for sig. Kontrollen er bl.a. en forespørgsel som den, vi har i dag. Men i det daglige arbejde er det ikke mindst de mange spørgsmål til ministre, der udgør kontrollen. Jeg har i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen på regeringens vegne givet udtryk for, at vi ønsker at styrke samarbejdet om god regeringsførelse.

I løbet af folketingsåret har der været rejst kritik af bl.a. høringerne vedrørende nogle af regeringens lovforslag og også af ministrenes svar på folketings spørgsmål. Det er også emner, som indgår i forespørgslenes ordlyd i dag.

Rimelige høringsfrister skal sikre, at organisationer og andre høringsparter har ordentlig tid til at gennemgå lovforslag og udarbejde deres kommentarer. Høringssvar og høringsnotater skal forelægge i god tid inden første behandling af lovforslaget her i Folketinget.

Jeg forstår godt den kritik, som berørte organisationer, partier i Folketinget og Folketingets formand er kommet med i forhold til høringsfristerne vedrørende nogle af ministrenes lovforslag. Vedrørende spørgsmål til ministre er det selvfølgelig et centralt element – som jeg sagde – i forhold til kontrollen af regeringen. Derfor står der også i regeringsgrundlaget, og jeg citerer:

»Regeringen vil bestræbe sig på at besvare spørgsmål fra Folketinget fyldestgørende og inden for tidsfristen.«

Det tror jeg ikke der er nogen der kan være uenig i. Så kan der naturligvis altid rejses spørgsmål og diskussioner om karakteren af de enkelte svar. Men her kan det også være, at uenighederne i virkeligheden mere skyldes politiske uenigheder end den egentlige kvalitet i forhold til svarene.

Svartiderne? Ja, her viser Folketingets seneste statistikker, at andelen af rettidige besvarelser ligger på samme niveau som under den tidligere regering. Folketinget og regeringen arbejder, som de fleste ved, for øjeblikket med planer om ændringer af spørgetimen. Det er ændringer, som skal gøre spørgetimen mere aktuel og levende. Jeg støtter varmt de ændringer, der lægges op til, og jeg synes også, at det understreger både min og regeringens prioritering af hele det her område.

Men som sagt: Regeringen lytter naturligvis til den kritik, der er rejst. Jeg håber så også, at der er en forståelse for, at det på flere måder her været et specielt folketingsår. Planlægningen og tilrettelæggningen af lovgivningsarbejdet kom sent i gang, eftersom regeringen først tiltrådte i begyndelsen af folketingsåret. Der har også været travlt med EU-formandskabet, som har lagt beslag på en stor del af ministrenes tid. Og så vil jeg godt i al stilfærdighed minde om, at vi også ved afslutningen af de sidste to tidligere folketingsår har haft højlydte debatter om korte høringsfrister, dispensationer fra Folketingets frister osv. Men da var partiernes rolle bare byttet om. Jeg husker også tidligere voldsomme diskussioner mellem oppositionen

Kl. 10:03

og regeringen om, hvorvidt svar var fyldestgørende, og om de kom til tiden. Det tror jeg egentlig ikke der er så meget nyt i.

Jeg ser frem til en god debat i dag, og jeg giver nu ordet til justitsministeren, der gerne vil uddybe regeringens synspunkter.

Kl. 10:07

Formanden :

Justitsministeren fortsætter besvarelsen.

Kl. 10:07

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Også tak til statsministeren.

Først vil jeg gerne benytte lejligheden til også at sige tak til forespørgerne for muligheden for at tale om god regeringsførelse. Både den del af forespørgslen, der vedrører rimelige høringsfrister, og den del, der vedrører fyldestgørende besvarelse af folketings spørgsmål, er jo vigtige elementer i en god regeringsførelse.

Derfor indeholder regeringsgrundlaget også – som statsministeren jo allerede har nævnt – en opregning af en række punkter med konkrete initiativer om god regeringsførelse, som skal sikre en bedre lov kvalitet og forbedre de generelle muligheder for kontrol med regeringens embedsførelse.

Jeg vil begynde med den del af forespørgslen, der vedrører høringsfrister. Dernæst vil jeg sige noget om besvarelse af folketings spørgsmål, og endelig vil jeg knytte enkelte bemærkninger til de øvrige dele af regeringsgrundlaget om god regeringsførelse.

Regeringen finder det som nævnt vigtigt at sikre en høj lov kvalitet. Det er vigtigt at have klarhed over, hvilken indstilling andre myndigheder og relevante organisationer har til et påtænkt lovforslag. Høringssvarene har således generelt betydning for ministerierenes arbejde med at udforme det endelige lovforslag, som skal fremsættes for Folketinget. Og de har betydning for Folketinget i forbindelse med den videre lovgivningsproces, hvilket jeg i øvrigt skal vende tilbage til.

Derfor fremgår det også af programmet for god regeringsførelse, at der, i forbindelse med at lovforslaget sendes i høring, skal fastsættes rimelige høringsfrister, der sikrer, at organisationer og andre høringsparter har ordentlig tid til at gennemgå lovforslaget og også ordentlig tid til at udarbejde kommentarer.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at det følger af Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet, at høringsfristen må afpasses efter de nærmere omstændigheder, men bør være så lang, at de hørte parter har mulighed for at udarbejde fyldestgørende svar. Inden for denne ramme vil det i øvrigt også bero på en konkret situation og vurdering af, hvor lang en høringsfrist der bør fastsættes i forhold til de enkelte lovforslag.

Herudover kan der være anledning til også at nævne, at der i praksis vil kunne være behov for, at en kort høringsfrist fastsættes ud fra en konkret afvejning, hvor lovforslagets karakter og eventuelle ønsker om en hurtig ikrafttræden også indgår. F.eks. kan det være forsvarligt, at høringsfristen er kortere for mindre omfattende eller rent tekniske lovforslag, og der kan være et ønske om en hurtig ikrafttræden af et lovforslag, der f.eks. knytter sig til finansloven.

Generelt bør man dog naturligvis søge at begrænse korte høringsfrister mest muligt, og når der i lyset af sagens karakter er behov for at få behandlet et lovforslag hurtigt i Folketinget, bør dette meldes ud, i forbindelse med at lovforslaget sendes i høring med en kort høringsfrist.

Ligesom statsministeren forstår jeg godt den kritik, som er fremkommet i forhold til høringsfristerne ved nogle af de lovforslag, der er blevet fremsat i indeværende folketingssamling, og det er – som statsministeren også sagde – noget, vi vil drøfte i regeringen.

Men samtidig vil jeg sige, at man ikke bør glemme, at der har gjort sig nogle helt usædvanlige forhold gældende i forbindelse med indeværende folketingsår. Her tænker jeg først og fremmest på, at

Danmark jo står midt i varetagelsen af et omfattende EU-formandskab her i første halvår af 2012, og det er klart, at det lægger beslag på rigtig mange ressourcer i ministerierne og også har gjort det i forbindelse med at forberede EU-formandskabet. Det kan betyde, at ministerierne har været nødsaget til at tilrettelægge arbejdet med lovforslag anderledes end normalt. Samtidig er ministerierne på grund af valget og regeringsdannelsen i efteråret 2011 også kommet lidt senere fra start med lovforslagene end i et normalt Folketingsår.

Men når det er sagt, er det samtidig vigtigt for mig igen at slå fast, at regeringens klare holdning er, at der skal fastsættes rimelig høringsfrister, som det i øvrigt også fremgår af regeringsgrundlaget.

For så vidt angår høringsnotater – som også er et vigtigt element i at sikre høj lovkvalitet – vil jeg kort sige, at det jo fremgår af Justitsministeriets lovkvalitetsvejledning, at materialet normalt oversendes til Folketinget samtidig med fremsættelsen og senest torsdag i ugen før førstebehandlingen. Regeringen er fuldt ud opmærksom på vigtigheden af, at Folketinget i god tid før førstebehandlingen af et lovforslag har mulighed for at sætte sig ind i hørings svarene og ministeriernes bemærkninger. Det har vi i øvrigt også tilkendegivet i vores program for god regeringsførelse.

KL 10:12

Med hensyn til den del af forespørgslen, der vedrører besvarelse af folketings spørgsmål, vil jeg sige, at det generelt er regeringens opfattelse, at en ansvarsfuld regering bør være optaget af at fremme Folketingets muligheder for at kontrollere regeringens embedsførelse. Det er i den forbindelse naturligvis vigtigt, at ministerier og ministre besvarer spørgsmål fra Folketinget fyldestgørende og inden for tidsfristen. Det spørgsmål er vigtigt for regeringen, og derfor er det også et særskilt punkt i programmet for god regeringsførelse.

Herudover indeholder programmet for god regeringsførelse også et element vedrørende offentlige høringer. Det fremgår således, at regeringen i samarbejde med Folketinget vil arrangere offentlige høringer i forbindelse med igangsættelse af kompliceret lovgivning, hvor eksperter og interesseorganisationer kan fremlægge synspunkter og styrke det videngrundlag, hvorpå Folketinget skal lovgive. Som vi ved, har Folketingets udvalg jo allerede i dag muligheder for at afholde tematiske høringer om emner, som har udvalgets særlige interesse, med det formål at få belyst et emne fra flere vinkler. Det kan bl.a. omfatte offentlige høringer om forslag til kompliceret lovgivning, hvor der er behov for at få belyst de nærmere konsekvenser. I disse sammenhænge inviteres eksperter og interessenter til at præsentere deres viden og synspunkter om emne eller lovforslag og i øvrigt til debat med folketingsmedlemmerne.

Regeringen er naturligvis indstillet på fortsat at indgå i et konstruktivt samarbejde med Folketingets udvalg herom. Et sådant samarbejde er nødvendigt, da det jo i sagens natur spiller en stor rolle, hvorledes Folketinget stiller sig til et spørgsmål om at arrangere en offentlig høring vedrørende f.eks. et lovforslag. Omvendt vil vi fra regeringens side – og det vil i praksis sige de enkelte ministerier – løbende overveje, om der er lovforslag, som har særlig relevans i forhold til en offentlig høring.

Hvis jeg skal sammenfatte det, vil jeg sige, at god regeringsførelse er et vigtigt fokusområde for regeringen. Derfor har regeringen også fremlagt et program for god regeringsførelse, der vil kunne medvirke til at sikre en bedre lovkvalitet og forbedre de generelle muligheder for at kontrollere regeringens embedsførelse. Der skal naturligvis være rimelige høringsfrister, og der skal svares fyldestgørende på Folketingets spørgsmål, for nu at svare helt klart på det, der også spørges om i forespørgsel nr. F 42. Tak for ordet.

KL 10:15

Formanden :

Tak til justitsministeren. Hr. Kristian Jensen som ordfører for forespørgerne og for Venstre.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Kristian Jensen (V):

I Venstre tager vi den her debat alvorligt. Det burde måske ikke være nødvendigt at sige, men efter at have lyttet til ministrenes besvarelse synes jeg desværre ikke, det virker, som om regeringen selv tager debatten helt alvorligt: Kritikpunkter bliver negligeret, fejl bliver bagatelliseret, og egne løfter bliver ikke overholdt. For en ting er, hvad man skriver i et program, i regeringsgrundlaget, men noget andet er den hverdag, der opleves som folketingsmedlem.

Et af de vigtigste værktøjer med hensyn til at sikre en god lovkvalitet er at sende lovforslag i høring blandt berørte parter og organisationer. Og selv om vi har rigtig dygtige embedsmænd i Danmark, er det altså ikke muligt for dem at tage højde for alle vinkler og spørgsmål, når der skal formuleres ny lovgivning. Derfor har skiftende regeringer benyttet sig af at sende lovforslag i høring; det giver gode råd og forslag til stærkere og bedre lovgivning.

I forbindelse med loven om fixerum sendte regeringen sit lovforslag i høring den 2. maj, altså med så kort en frist, at det ikke var muligt at give meningsfulde svar. Selv Rådet for Socialt Udsatte, der støtter indholdet i forslaget, var stærkt kritiske over for en høringsfrist på kun 1 dag, hvilket de fortalte om på bl.a. DR's hjemmeside. Advokatrådet kaldte i den konkrete sag den korte høringsfrist for en hån.

En klage over netop den korte høringsfrist vedrørende fixerum fra bl.a. Venstres folketingsmedlem fru Jane Heitmann fik Folketingets formand til at love at ville tage en meget alvorlig samtale med statsministeren. Det forventer jeg selvfølgelig sker, men hvis samtalen har fundet sted, var det desværre ikke tids nok til at forhindre, at også forslaget om ændring af lov om kommunal grundskyld blev sendt i høring med alt for kort en frist. Her blev lovforslaget sendt ud på en mail den 7. maj, kl. 17.16, altså efter normal kontortids ophør, og med den klare besked, at svarene skulle være tilbage den 9. maj, kl. 16.00, altså i bedste fald under 2 døgn og realistisk set meget mindre. Og det er ikke, som justitsministeren nævnte, et rent teknisk lovforslag; det er tværtimod et meget kompliceret skattemæssigt lovforslag, der har voldt flere ministerier og flere regeringer problemer med at få det rigtigt formuleret.

Derfor er det for kort en høringsfrist. Jeg kan citere fra Boligselskabernes Landsforenings høringsvar:

»Indledningsvis må vi udtrykke vores meget stærke beklagelse over den korte høringsfrist ... de meget korte høringsfrister øger risikoen for lovsjusk.«

Vi har brug for større respekt om det arbejde, der udføres i organisationer, foreninger og virksomheder for at hjælpe regeringen med et kvalitetstjek af deres lovforslag, og vi har brug for, at regeringen planlægger sin lovgivning bedre.

Et andet kritisk punkt fra Venstres side er socialministerens beslutning om ikke at ville yde teknisk bistand til et ændringsforslag, som Venstre gerne vil fremsætte. Jeg ved faktisk ikke, hvor gammel aftalen egentlig er. Jeg kan bare sige, at i de 14 år, jeg har været medlem af Folketinget, har det været en stående aftale, at et parti kunne bede en regering om at hjælpe med de juridiske formuleringer, sådan at vi får ændringsforslagene korrekt formuleret. Og jeg har ikke tidligere oplevet, at en regering har sagt nej til at yde en sådan teknisk bistand. Det var dog heldigvis også sådan, at klogere mennesker hjalp socialministeren på bedre kurs, og vi fik kvalitets sikret det ændringsforslag, som vi stiller til L 106. Men det burde ikke være rigtigt, at det er genstand for politisk slagsmål; det burde være en indgroet del af det danske folkestyre.

Vi har haft store problemer med bl.a. fastlæggelse af tidspunkter for samråd, hvor vi ønsker en hurtig afvikling af samrådene for at sikre høj aktualitet og mulighed for en hurtig reaktion. Det er derfor ikke rimeligt, at regeringen udskyder og udskyder samråd til tidspunkter, hvor spørgsmålene har mistet aktualitet og relevans.

Vi har bedt om at få den her debat i dag, fordi det er vores opfattelse, at demokratiet vil stå stærkere, hvis regeringen har en ægte interesse i at sikre god lovkvalitet. Og som jeg har gennemgået det, er der en stribe kritikpunkter, hvor regeringen er blevet kritiseret både af egne organisationer og af partifæller.

Jeg vil slutte af med at fokusere på de i mine øjne to vigtigste forhold i forhold til god lovkvalitet. Det ene er Folketingets mulighed for at udøve kontrol med den udøvende magt, både i handlinger og i udsagn. Og det andet er regeringens forberedelse af de lovforslag, som fremsættes, og som vil binde borgerne efter en vedtagelse.

Det første punkt har regeringen siden valget forsømt med manglende eller mangelfulde svar og urimelig forsinkede samråd. Her kan regeringen så forsøge at undskylde sig med, at der har været travlhed med EU-formandskabet, men omvendt har oppositionen været langt mere tilbageholdende med f.eks. at indkalde til samråd, end den tidligere opposition var i den tidligere folketingssamling. Derfor vil afgivelse af korrekte svar, overholdelse af retningslinjer for, hvornår samråd m.v. skal afholdes, være noget, som Venstre vil holde meget øje med i de kommende år.

Det andet punkt er mere alvorligt, nemlig det med høringsfristerne. For uden tilstrækkelig forberedelse af lovgivning vil vi komme til at binde danskerne på helt forkerte og utilsigtede måder.

Jeg skal derfor på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget understreger, at det er vigtigt at sikre høj lovkvalitet gennem rimelige høringsfrister, der sikrer, at organisationer og andre høringsparter har ordentlig tid til at gennemgå lovforslag og udarbejde kommentarer.

Desværre har dette ikke været efterlevet i tilstrækkeligt omfang.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til at sikre bedre lovkvalitet, bl.a. ved i højere grad at leve op til kravene om rimelige høringsfrister.«

(Forslag nr. V 75).

Kl. 10:21

Formanden :

Det af hr. Kristian Jensen netop oplæste forslag til vedtagelse fra fire partier vil naturligvis indgå i de videre forhandlinger.

Jeg har noteret to ønsker om korte bemærkninger til ordføreren.

Først er det hr. Magnus Heunicke.

Kl. 10:21

Magnus Heunicke (S):

Jeg takker. Også tak til ordføreren for at rejse den her vigtige principielle debat, som vi er fuldstændig enige om er vigtig. Jeg tror også, det er vigtigt at have en vis god, sund portion realisme i debatten, og det synes jeg ikke der var så meget af i ordførerens tale, som lidt havde karakter af, at man hoppede op på den meget, meget høje hest og red af sted mod solnedgangen, selv om det kan være smukt nok.

Et eksempel er, at vi har en ret kort høringsfrist, når det drejer sig om investeringsvinduet, som faktisk alle Folketingets partier støtter, altså at give danske virksomheder, nu vi har krise, mulighed for at investere i et produktionsapparats fornyelse, hvilket vil give 7.000-8.000 ekstra arbejdspladser næste år. Det er den slags tiltag, der skal til i kriseperioder, og vi Socialdemokrater er glade for, at Folketinget støtter op om det forslag. Men det er jo nødvendigvis no-

get, der må ske temmelig hurtigt, temmelig kvikt, dvs. med en kort høringsfrist. Den form for realisme synes jeg også vi har brug for, og vi har brug for, at Venstre ligesom anerkender, at der også skal handles hurtigt en gang imellem.

Kl. 10:22

Formanden : Ordføreren.

Kl. 10:23

Kristian Jensen (V):

Jeg anerkender fuldt ud, at der en gang imellem skal handles hurtigt, og netop når man kommer med et offentligt forslag, som, hvis ikke det bliver afklaret, vil bremse investeringslysten, er det vigtigt, der handles hurtigt.

Vedrørende de to konkrete eksempler i forbindelse med lov om fixerum, jeg nåede at nævne i min ordførertale, vil jeg sige, at det altså ikke var et pludseligt opstået forslag, som man ikke havde tid til at forberede eller give en længere høringsfrist, særlig ikke når man allerede på det tidspunkt, hvor man fremsatte lovforslaget, havde varslet Folketinget om, at man ville udskyde afslutningen. Derfor kunne man sagtens have givet mulighed for, at flere kunne komme med kvalitative indspark til det.

Det kunne også gælde forslaget om ændring af grundskyld. Det var altså heller ikke nogen ny, pludselig opstået problemstilling, som man ikke kunne planlægge sig ud af, hvis man fra regeringens side havde haft viljen til det. Det er imod det, jeg retter mine kritikpunkter. Det er ikke imod de punkter, hvor der kan være en investeringsmæssig, samfundsmæssig fornuftig grund til at have en kort høringsfrist.

Det kunne f.eks. også være, når vi er på skatteområdet, hele spørgsmålet om lukning af skattehuller, hvor det i sagens natur ikke er muligt at lave en høringsfrist.

Kl. 10:24

Formanden :

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 10:24

Magnus Heunicke (S):

Jamen jeg vil så sige, at jeg da er glad for at få den portion realisme også fra partiet Venstre, for det skal der nemlig være. Det er vi nødt til at give hinanden her i Folketingssalen, når vi skal indgå forlig, når vi skal reagere, lukke skattehuller, give muligheder for nye investeringer i det private erhvervsliv. Så det er godt.

Så er der det andet tilbage, og jeg anerkender fuldt ud, at det er en vigtig, principiel debat. Det var også det, de to ministre jo sagde fra talerstolen, så det er fint og godt. Men hvis man så sammenligner med, hvordan det gik, dengang partiet Venstre sad i regering, vil ordføreren så give mig ret i, at vi faktisk er på stort set samme niveau, når det drejer sig om svarfrister, når det drejer sig om høringsfrister, og når det drejer sig om samrådsdeltagelse og andet? Der er sådan set ikke fremvist nogen statistikker, der viser, at det skulle være gået anderledes dårligt med den her regering. Jeg er helt enig i, at vi sagtens kan få hævet niveauet, og det synes jeg debatten her skal fokusere på. Men i forhold til at pege fingre tror jeg ikke at den tidligere VK-regering har noget som helst at være stolte af.

Kl. 10:25

Formanden : Ordføreren.

Kristian Jensen (V):

Vi er sådan set meget stolte af det resultat, vi har fra vores 10 år i regering. Det, der er grunden til, at vi vælger at stille en forespørgsel om det her emne, er, at vi nu står ved afslutningen af regeringens første folketingsår, og i regeringsgrundlaget er der en hel side, hvor regeringen roser sig selv og sine egne høje ambitioner og skriver, hvor fantastisk meget bedre man vil gøre det end tidligere regeringer.

Vi kan nu efter et folketingsår gøre status over det og se, hvad det så er, regeringen har gjort for at leve op til sine egne skønne ord om sine egne fantastiske evner, og det er bare et pauvert resultat, der kommer ud af det. Det er et resultat, som viser, at man gang på gang på gang har været nødt til at modtage kritik både på de områder, vi har snakket om – svar på udvalsspørgsmål og høringsfrister – og på en række andre områder, hvor det har været nødvendigt fra Folketingets side at tage regeringen i skole og bede om at få bedre kvalitet og bedre samarbejde mellem Folketinget og regeringen.

Kl. 10:25

Kl. 10:26

Formanden :

Hr. Per Clausen, kort bemærkning.

Kl. 10:26

Per Clausen (EL):

Nu kan det her jo hurtigt udvikle sig til en debat, hvor vi kan skændes om, om den tidligere regering var værre end den nuværende og omvendt. Det tror jeg ikke der kommer så meget ud af. Måske skulle vi prøve at kigge på, hvad vi kan gøre for at gøre det bedre i fremtiden, uanset hvilken regering vi har. Den interesse har vi jo alle sammen, da vi sådan med mellemrum har lidt forskellige placeringer i det parlamentariske system.

Jeg vil derfor spørge hr. Kristian Jensen, om han ikke, når vi snakker høringsfrister, er enig med mig i, at det godt kunne være, man skulle stramme reglerne op. Vi har jo regler for, hvordan tingene skal behandles i Folketingssalen – regler, vi dispenserer fra, når det er nødvendigt. Tror hr. Kristian Jensen ikke, det ville være en god idé også at have regler for, hvor lang en høringsfrist der bør være, hvor Folketinget så efterfølgende må tage stilling til at godkende det, hvis man skal dispensere fra det?

Det andet spørgsmål til hr. Kristian Jensen berører jo lidt arbejdet i Folketingssalen. Synes hr. Kristian Jensen ikke også, at det var noget nyt, da et flertal i Folketinget i sidste uge afviste at tage en sag tilbage til udvalget – sagen om finanspagten – selv om der blev fremlagt nye oplysninger i Folketingssalen under andenbehandlingen af det beslutningsforslag? Synes hr. Kristian Jensen ikke, at vi også der skal være lidt omhyggelige med at sikre hinandens interesser, selv når de ikke er sammenfaldende?

Kl. 10:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:27

Kristian Jensen (V):

Jeg synes, det vil være glimrende at tage en grundig snak på tværs af Folketingets partier om, hvorvidt man måske skulle lave regler for høringsfrister, sådan at der er en sikkerhed for, at lovforslag har været i høring. Hvis det så af en eller anden særlig grund – som f.eks. det investeringsvindue, som hr. Magnus Heunicke lige nævnte – skulle blive nødvendigt at fravige det, skal Folketinget tage stilling til, om man vil lave den fravigelse på præcis samme måde, som da man for nogle år siden indførte 30-dages-fristen fra fremsættelse til vedtagelse, hvor det også er et flertal i Folketinget, der skal tage stil-

ling til, hvorvidt man vil fravige den frist. Derfor synes jeg, det ville være glimrende at få lavet sådan et kvalitativt arbejde.

Jeg må sige, at jeg ikke kan mindes at have været til stede i salen, da man havde diskussionen om EU's finanspagt, men generelt set mener jeg, man skal være meget, meget varsom med at nægte folketingsmedlemmer at få sager til behandling igen i et folketingsudvalg, hvis der fremkommer reelt nye oplysninger, der gør, at man har et nyt grundlag at tage stilling til selve spørgsmålet på.

Kl. 10:28

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:28

Per Clausen (EL):

Jeg skal sådan i den fredsommelige stemning i den ånd også sige til hr. Kristian Jensen, at jeg er meget glad for hans tilkendegivelse af, at vi kan indlede en diskussion, vel i Udvalget for Forretningsordenen, om, hvordan vi kan sikre, at det med høringsfrister bliver opfyldt bedre, end det bliver i dag. Det tror jeg er rigtig godt, og jeg tror, at vi skal erkende, at alle regeringer altid vil have en tilbøjelighed til at kunne overbevise sig selv om, at det her er en særlig situation, hvor man kan gøre det lidt hurtigere. Men det kan godt være, man kommer til at tænke lidt grundigere over det, hvis man skal have besværet med at overbevise et flertal i Folketinget om det. Og så får vi ikke bare den der diskussion, hvor der er enkeltstående lovforslag, der kommer op, og hvor man så spørger, om det så ikke skal udsættes og forsinkes, hvilket måske kan være lidt urimeligt i forhold til det konkrete lovforslag.

Jeg skal bare bemærke til hr. Kristian Jensen, at jeg synes, man skal være meget opmærksom på, at vi i situationer, hvor der ikke sker nogen som helst skade ved at udsætte behandlingen eller den endelige vedtagelse af et beslutningsforslag eller lovforslag ved at sende det tilbage i udvalget, nok bør genoprette den tradition, jeg faktisk troede vi havde, nemlig at det er noget, vi gør, hvis der er nogen, der beder om det, medmindre det er sådan åbenlys chikane og forsinkelsesprocesser, som vil gøre rigtig stor skade.

Kl. 10:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:29

Kristian Jensen (V):

Vi har en fælles interesse i, at der bliver lavet et grundigt arbejde også i Folketingets udvalg. Og såfremt der fremkommer reelt nye oplysninger, mener jeg også, der skal være mulighed for at afbryde en behandling og tage sagen tilbage i udvalget.

I forhold til det med høringsfrister mener jeg, at det netop er noget, der bør forankres i Udvalget for Forretningsordenen, altså hvordan man får lavet et stærkere sæt spilleregler i forhold til at kunne leve op til det, for jeg mener, at de sager, som vi har oplevet i det forløbne år, har været tydelige eksempler på, at der her netop ikke har været en ganske særlig situation, og at der ikke bare har været tale om tekniske eller juridisk set ukomplicerede lovforslag, men tværtimod været tale om det stik modsatte, og alligevel er det blevet presset igennem med alt for kort en høringsfrist.

Kl. 10:30

Formanden :

Tak til ordføreren. Så er det hr. Magnus Heunicke som socialdemokratisk ordfører.

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Tak for det, og tak for muligheden for at tage den her forespørgselsdebat. For os Socialdemokrater er ordentlig lovkvallitet helt centralt. Vi er som en del af en ansvarlig regering optaget af at fremme Folketingets muligheder for at kontrollere regeringens embedsførelse. Derfor er det også et helt særskilt punkt under programmet for god regeringsførelse.

Jeg er til forberedelse af den her debat dykket lidt ned i tallene for også at tilføre debatten, hvilket jeg prøvede også tidligere under Venstres ordførers tale, en vis grad af realisme. Lad os se, hvordan det er gået med den tidligere regering i forhold til den nuværende regering. Hvordan var det, dengang Venstre selv sad på embedsværket? Jo, det forholder sig sådan, at i sidste folketingsår under VK-regeringen var andelen af rettidigt besvarede udvalsspørgsmål i de fire kvartaler i folketingsåret mellem 67 pct. og 72 pct. Altså, 67-72 pct. var rettidigt besvaret. I de første to kvartaler af det her folketingsår er svartiderne 76 pct. og 71 pct., altså en lille forbedring i forhold til sidste folketingsår. Ser vi på andelen af § 20-spørgsmål, og hvordan vi har fået regeringens svar rettidigt, så er billedet faktisk det samme, nemlig en lille forbedring. Men stadig væk er vores ønske at nå højere op. Derfor må konklusionen jo i dag være, at ingen har noget at lade hinanden høre.

Jeg glæder mig over, at vi alle sammen er enige om, at Folketinget skal have mulighed for at kontrollere regeringens embedsførelse, altså stille spørgsmål og forlange svar og få ministre i samråd. Det er vigtigt for demokratiet. Derfor er det jo også kun tilfredsstillende, at det har regeringens bevågenhed. Vi har en regering, der selv i et ekstraordinært presset folketingsår med folketingsvalg og med et krævende EU-formandskab, hvor ministrene skal lede møder andre steder end i Danmark, faktisk formår at ligge en anelse bedre end VK-regeringens sidste bedrifter, hvad angår betjening af Folketinget. Og som sagt vil regeringen fremadrettet have fokus på at sikre Folketingets mulighed for at kontrollere regeringens embedsførelse.

Så kan vi se på det andet element i dagens debat, nemlig de rimelige høringsfrister. Det indgår jo i programmet for god regeringsførelse, at der skal fastsættes rimelige høringsfrister, og det gør det, fordi organisationer og andre høringsparter skal have rimelig tid til at gennemgå lovforslagene og indsende deres høringssvar. Det giver et bedre lovarbejde. Og de høringssvar indgår jo i ministeriernes arbejde med at udforme det endelige lovforslag. Derfor er det selvfølgelig vigtigt at kende den indstilling, som de relevante høringsparter har til lovforslaget. Af den grund er det også tilfredsstillende, at man kan notere sig, at regeringens holdning er, at vi skal have rimelige høringsfrister. Det fremgår også af regeringsgrundlaget.

I debatten lige før kom det jo også frem, at selv med den bedste vilje, og hvor man virkelig prioriterer den her problemstilling, så er der nogle gange, hvor det er påkrævet, at Folketinget kan handle hurtigt, at vi kan håndtere en krise, et skattehul. Det forslag, som vi behandler på fredag, er et forslag om at give private virksomheder mulighed for at investere ekstraordinært for at skabe ekstraordinært med arbejdspladser i en tid, hvor Danmark mangler dem. Og for at sikre, at det ikke får den modsatte effekt, skal der handles hurtigt, og jeg vil godt kvittere for, at alle Folketingets partier har bakket op om det.

Til afslutning vil jeg sige, at vi Socialdemokrater er optaget af at sikre en god regeringsførelse. Der skal være åbenhed, der skal være gode vilkår for at udøve parlamentarisk kontrol med regeringen. God lovkvallitet skal sikres med rimelige høringsfrister, men også, som jeg nævnte, med mulighed for dispensation i særlige tilfælde. Begge dele hører til i et velfungerende demokrati. Det er jo lige præcis baggrunden for, at regeringen har lagt sit program frem. At Folketingets

Kl. 10:30

øvrigte partier er enige med os i, at vi også fremadrettet skal have fokus på at sikre en god regeringsførelse, er vi jo kun tilfredse med.

Derfor skal jeg på vegne af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten oplæse følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget lægger vægt på, at der er et tæt og tillidsfuldt samarbejde mellem Folketinget og regeringen.

Folketinget noterer sig med tilfredshed, at regeringen har fremlagt et program for god regeringsførelse med det formål at sikre en bedre lovkvallitet og forbedre de generelle muligheder for at føre parlamentarisk kontrol med regeringen.

Folketinget understreger vigtigheden af, at der bør fastsættes rimelige høringsfrister vedrørende lovforslag, og at folketingsspørgsmål besvares fyldestgørende og rettidigt. Derfor beklager Folketinget, at lovforslag i visse tilfælde er udsendt med meget korte høringsfrister, selv om Folketinget anerkender, at det politiske arbejde kan nødvendiggøre dette.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 76).

Kl. 10:36

Formanden :

Det af hr. Magnus Heunicke oplæste forslag til vedtagelse fra fire partier indgår også i de videre forhandlinger.

Der er fem medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører. Først hr. Kristian Jensen.

Kl. 10:36

Kristian Jensen (V):

Ordføreren bliver ved med at snakke om, at der skal en grad af realisme ind i debatten. Jeg ved ikke, om det er, fordi ordføreren, når vi henviser til regeringsgrundlaget, så mener, at det er urealistisk, og at det ikke bare er det, vi kan diskutere ud fra.

Jeg vil gerne tage fat i et andet spørgsmål. Temaet for i dag er god regeringsførelse og så nogle eksempler på høringsfrister og spørgsmål og svar. Men det er jo ikke alt. Mener ordføreren, at det er rimeligt, hvis en minister oversender materiale til journalister, som et udvalg har bedt om, at journalisterne så får materialet tidligere end det udvalg, der har bedt om at få det oversendt?

Kl. 10:37

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:37

Magnus Heunicke (S):

Jeg kender ikke den konkrete sag, som hr. Kristian Jensen spørger til, og derfor synes jeg, at hr. Kristian Jensen, hvis der er en konkret sag, bør benytte sig af de kanaler, som vi har til at håndtere det. Det kan være Udvalget for Forretningsordenen, det kan være Folketingets Præsidium. Jeg kender ikke den konkrete sag.

Men helt generelt vil jeg godt sige, at det er klart, at vi Socialdemokrater har den holdning, at ministrene naturligvis skal respektere udvalgene i Folketinget, og det er også vores oplevelse, at det selvfølgelig sker. I forhold til hvad vi kan læse i aviserne, er det vores helt grundlæggende holdning, at hvis der er et spørgsmål fra Folketingets udvalg, skal man selvfølgelig give spørgeren mulighed for at læse svaret.

Kl. 10:37

Formanden :

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 10:37

Kristian Jensen (V):

Det vil sige, at ordføreren er enig med mig i, at justitsministeren ikke levede op til reglerne for god regeringsførelse, da han oversendte en rapport om spørgsmålet om status efter andet halvår vedrørende arbejdet med udsendelse af afviste asylansøgere. I stedet for at sende den til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik sendte han den til Media. Der er ordføreren altså enig med mig i, at der udviste justitsministeren ikke god regeringsførelse, fordi han sendte rapporten til journalister i stedet for at sende den til folketingsmedlemmer.

Kl. 10:38

Magnus Heunicke (S):

Nej, nu skal Venstre passe på ikke at blive alt for polemisk og gøre debatten til sådan en partitaktisk omgang. Jeg synes faktisk, den er for vigtig til at gøre det.

Jeg sagde meget klart, at jeg ikke kender den konkrete sag. Jeg kender ikke status for den rapport, som hr. Kristian Jensen nævner, jeg er ikke med i det udvalg. Derfor er der jo mange ting, og det kan Venstre også godt selv huske, hvorom man må sige, at ministeren ikke har pligt til altid, hver gang der kommer information, først at underrette folketingsudvalgene. Naturligvis har ministeren ikke det. Han har også pligt til at være til stede i den offentlige debat.

Jeg kender ikke baggrunden for denne rapport, som ordføreren nævner, og derfor vil jeg slet ikke drage den form for konklusion, og jeg vil faktisk også have mig frabedt, at jeg bliver lagt den form for konklusioner i munden, for det er ikke det, jeg har sagt. Jeg er kommet med en generel og principiel kommentar til betjeningen af folketingsudvalg.

Kl. 10:39

Formanden :

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 10:39

Karina Adsbøl (DF):

Vi har jo læst regeringsprogrammet, og der står om god regeringsførelse. Et er jo, hvad man siger, noget andet er, hvad man gør. Vi har før set, at selv om det står på skrift, er det noget, som ligesom ikke holder i virkeligheden. Vi kan huske med hensyn til Svendborg akutsygehus, at selv om det stod på skrift, at de havde et løfte om det, blev det ikke til noget. Men så kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren sige med hånden på hjertet: Er det ordførerens holdning, at man udviser god regeringsførelse med det, man siger, og det, man gør?

Kl. 10:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:40

Magnus Heunicke (S):

Tak for spørgsmålet, som man jo nok roligt kan sige kom vidt omkring i forhold til dagens tema. Som jeg har sagt i min ordførertale, er jeg meget tilfreds med, at der er et selvstændigt kapitel om god regeringsførelse, at det har regeringens bevågenhed i regeringsgrundlaget.

Jeg må også sige, at i et år med folketingsvalg, som jo kom ret sent – fordi den daværende statsminister ikke kunne tage sig sammen til at trykke på knappen – i forhold til finansloven, så måtte der nødvendigvis komme noget pres på tidsfrister for at få en finanslov, vi overhovedet kan regere efter i Danmark. Og så har vi et halvår nu, hvor vi har EU-formandskabet, som naturligvis lægger beslag på ministrenes arbejde, også andre steder end her i Folketingssalen. Så jeg

synes, at det er mere end godkendt, at vi altså har en liste, en statistik, der er lige et nøk bedre end den tidligere regerings, og det er et godt sted at starte, når vi skal forbedre fremadrettet.

Kl. 10:41

Formanden :

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 10:41

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kan forstå, at ordføreren mener, at man fuldt ud lever op til god regeringsførelse. Men så kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren, om han er enig med justitsministeren i, at det kan være rimeligt at vurdere lovforslaget og vigtigheden af det indholdsmæssige i forhold til høringssvarene, og hvem der så skal vurdere vigtigheden i, at man sagtens kan sætte det ud i høring med en tidligere frist. For det er jo meget individuelt, når de her lovforslag bliver sendt ud, hvem der har interesse i det, og hvem der synes, det er vigtigt. For nogle er det jo vigtigt, og for andre er det ikke så vigtigt. Hvem skal så vurdere, om det er vigtigt?

Kl. 10:41

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:41

Magnus Heunicke (S):

Der må jeg må bare bekræfte fru Karina Adsbøl. Regeringen lever hundrede procent op til målet om god lov kvalitet, og tallene taler deres tydelige sprog.

Fru Karina Adsbøl spørger så, hvem der vurderer, hvornår det er nødvendigt at fremrykke et lovforslag. Jeg har præcist nævnt i debatten her – det var i debatten med den forrige ordfører fra Venstre – et godt eksempel på, at Folketinget faktisk demonstrerer en god regeringsførelse, og det er faktisk en god lovgivningsøvelse for hele Danmark. Det er alle Folketingets partier, der jo er med på nu at give de private virksomheder i Danmark et investeringsvindue, hvor de kan investere i at forny deres produktionsapparat for at sikre danske arbejdspladser, ikke mindst i det, vi kalder Produktionsdanmark. Det er et godt forslag.

Hvis vi sagde, at vi er nødt til at vente, at vi kan ikke gøre det her og nu: Lad os vente, lad os vente, hvad ville der så ske? Så ville vi risikere at tabe danske arbejdspladser, for det er jo også en del af god regeringsførelse at regere, så der er respekt for de demokratiske principper, og så man beskytter og sikrer danske arbejdspladser.

Kl. 10:43

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 10:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg var sådan set lidt overrasket over ordførerens indlæg, for der blev brugt lidt tid på det her med, at det også var sådan under VK-regeringen, og at det sådan var nogenlunde det samme, og hvad ved jeg. Det er jo meget trættende at høre på, især for os, der måske ikke aspirerer så kraftigt til regeringsbænkene. Altså, jeg er sådan set ligeglad med, hvilken regering det er, hvis den ikke gør det ordentligt. Det er fuldstændig ligegyldigt, og derfor kunne jeg godt tænke mig, at hr. Magnus Heunicke prøvede at sige noget om, hvorfor den nuværende regering ikke lever op til tingene, uden at nævne nogen tidligere regeringer.

Kl. 10:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:43

Magnus Heunicke (S):

Jeg synes, at det er relevant. Min pointe i dag er at få en principiel debat, som også er tilsat et vist gran af realisme, og derfor er det selvfølgelig relevant at se på, hvordan vi historisk set har klaret det i Danmark i forhold til lovkvalitet, og hvordan det i øvrigt står til. Jeg kunne også nævne spørgsmålet om, hvordan internationale organisationer ser på det danske demokratis tilstand og på, hvordan det går. Og det går jo egentlig temmelig godt sammenlignet med andre lande.

Min pointe er jo netop at sige her, punkt 1, at vi har et helt kapitel om det i vores regeringsgrundlag; punkt 2, at i et år, hvor der er et folketingsvalg, der er placeret temmelig sent i forhold til en finanslov, er vi er nødt til at have en del hast for at kunne få en finanslov at regere efter; og punkt 3, at det er et halvt år, hvor vi har EU-formandskabet, hvor danske ministre skal lede møder med resten af Europa, ofte uden for landets grænser. Så er det faktisk ikke så dårligt gået, at vi er lidt bedre end den tidligere regering. Det er et godt sted at starte. Det er ikke dér, vores ambitioner stopper, men det er et godt fundament at starte på.

Kl. 10:45

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:45

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Min pointe med den her debat, sagde hr. Magnus Heunicke. Jeg vil bare oplyse om, at det jo ikke er Socialdemokraterne eller hr. Magnus Heunicke, der har rejst den her debat. Det er sådan set os andre, og vores pointe er, at regeringen ikke lever op til sit regeringsprogram. Det er sådan set det, vi diskuterer her i dag. Det kan da godt være, at man synes, at man ikke skal måles på de første 8 måneder, fordi det ikke siger noget særligt om, hvad regeringen har tænkt sig at gøre, eller hvad ved jeg. Hvis man endelig skal gå tilbage i historien, kan man få sådan nogle parallelforskydninger af dårlige undskyldninger i ørerne, men det kan vi jo ikke bruge til særlig meget.

Hvad vil hr. Magnus Heunicke på Socialdemokraternes vegne love at man vil have gjort, når vi står her igen om et år? For jeg frygter i virkeligheden, at om et år har vi fuldstændig den samme forespørgselsdebat, hvor det vil vise sig, at regeringen heller ikke har levet op til det, for man har jo ikke gjort noget i den virkelige verden. Hvor store målsætninger skal der være? Hvor tilfredse skal organisationerne være i forhold til høringsvar?

Kl. 10:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:46

Magnus Heunicke (S):

Nu kunne det lyde helt frygtsoomt, og så ville jeg kende hr. Simon Emil Ammitzbøll meget dårligt, hvis han skulle være sådan et frygtsoomt menneske. Det synes jeg ellers ikke karakteriserer hr. Simon Emil Ammitzbøll her i livet og heller ikke i det politiske liv. Så derfor vil jeg også mane til, at der kommer lidt ro på nerverne i Liberal Alliance.

Jeg tror ikke nødvendigvis, at vi Socialdemokrater er gået i regering for at tilfredsstille de ønsker og de drømme, som man har i Liberal Alliance. Men i forhold til lovkvalitet, i forhold til at respektere Folketinget har vi nogle standarder, og vi har endda skrevet dem ned. Det, vi har skrevet ned, kan man jo læse som et helt kapitel i regeringsgrundlaget, der temmelig udførligt forklarer, hvad der skal

til, hvilke værdier vi synes er vigtige for lovkvaliteten, og hvordan vi vil agere fremadrettet. Det synes jeg er et godt udgangspunkt.

Jeg tror faktisk, at man skal være temmelig sortsynet, hvis man synes, at det, jeg fremlagde om vores resultater de første 7 måneder i forhold til VK-regeringens regeringsførelse, var belagt med dårlige undskyldninger. Nej, det var en god forklaring.

Kl. 10:47

Formanden :

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 10:47

Lars Barfoed (KF):

Vi har nu fået et forslag til vedtagelse, som Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti har fremsat, og vi har jo hørt meget om, at regeringen gerne vil et bredt samarbejde. Der står endda her i regeringsprogrammet i bemærkningerne om god regeringsførelse, at regeringen netop vil samarbejde i Folketinget om at sikre høj lovkvalitet.

Så vil jeg bare spørge: Hvorfor er det, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det forslag til vedtagelse? Jeg havde egentlig ventet, at Socialdemokratiet i dag ville gå på talerstolen og sige, at det jo er et forslag til vedtagelse, man kan være enig i, og at man beklager, at man ikke har levet op til god regeringsførelse. Det kan man jo ikke benægte at man ikke har gjort. Og så står der:

»Folketinget opfordrer regeringen til at sikre bedre lovkvalitet, bl.a. ved i højere grad at leve op til kravene om rimelige høringsfrister«.

Hvorfor er det, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det forslag til vedtagelse? Jeg troede, at vi kunne vedtage det i bred enighed og så arbejde videre på det grundlag.

Kl. 10:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:48

Magnus Heunicke (S):

Jeg kan se, at forslaget til vedtagelse bliver delt rundt nu. Jeg har ikke haft det i hånden endnu, så jeg har kunnet læse det fuldstændig, men tak for genoplæsningen fra hr. Lars Barfoed.

Mit svar må jo være et modspørgsmål, som er: Hvad er det i det forslag til vedtagelse, som vi Socialdemokrater sammen med De Radikale, SF og Enhedslisten har fremsat, som Det Konservative Folkeparti ikke kan vedtage og lægge stemmer til?

Jeg synes, det ville være et rigtig godt signal, hvis vi kunne blive enige om et forslag til vedtagelse her, netop fordi Folketinget står sig godt ved at være enige i at prioritere denne debat og sige, at den her debat har principiel vigtighed. Det havde den under den tidligere regering, og det har den under den her regering. Så mit svar er et modspørgsmål: Hvad er der i vores forslag til vedtagelse, som hr. Lars Barfoed ikke kan støtte?

Kl. 10:49

Formanden :

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 10:49

Lars Barfoed (KF):

En god måde at undgå at svare på er at stille et spørgsmål til spørgeren i stedet for selv at svare. Det så den taktik, som hr. Magnus Heunicke nu benytter sig af. I modsætning til hr. Magnus Heunicke, som ikke kan svare på mit spørgsmål, kan jeg godt svare, at det kan vi ikke støtte, fordi der mangler en opfordring til regeringen om at sikre bedre lovkvalitet. Det er der i vores. Det er der ikke i det forslag,

som jeg har hørt det, og som er fremsat af regeringspartierne. Der vil man ikke være med til at opfordre regeringen til at sikre bedre lov-kvalitet. Det gør vi, og jeg vil spørge igen – nu har jeg svaret, så kunne vi måske få svar fra hr. Magnus Heunicke: Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke være med til et forslag til vedtagelse, hvor vi opfor-drer regeringen til at sikre bedre lovkvalitet, når vi nu skal høre alle de store ord, om at det er det, man går så meget op i, men ikke har levet op til indtil nu?

Kl. 10:50

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:50

Magnus Heunicke (S):

Det billede, hr. Lars Barfoed tegner af regeringens første 7 måneder og af, at man ikke skulle have levet op til lovkvaliteten, kan jeg ikke genkende. Jeg synes heller ikke, at der er nogen som helst tal i stati-stikkerne, man kan lægge til grund. Så det billede er et usandt bille-de, som vi er nødt til fuldstændig at tilbagevise.

Hr. Lars Barfoed har så ikke læst vores forslag til vedtagelse end-nu, for der henviser vi jo netop til, at Folketinget med tilfredshed konstaterer disse ting om god regeringsførelse, som er oplyst i vo-res regeringsgrundlag, og det er det, som jeg synes mangler i det for-slag til vedtagelse, som hr. Lars Barfoed er medforslagsstiller på.

Der mangler altså en anerkendelse af, hvad det er, som er på pro-grammet i regeringsgrundlaget, og det er grunden til, at vi Socialde-mokrater mener, at det forslag til vedtagelse sådan set peger i nogen-lunde samme retning, men at vores er mest dækkende for arbejdet.

Kl. 10:51

Formanden :

Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Delingen af behandlingen af lovforslag mellem regering og Folketing er jo nævnt i grundloven, og den er jo, som den er. Af historiske årsager er der en del af den tekniske vurdering og den tek-niske bistand, der ligger hos regeringen, selv om den i princippet li-geså godt kunne ligge i Folketinget. Det blev der også stillet forslag om under den første regering under Poul Nyrup Rasmussen, der trådte til i 1993. Det blev så aldrig til noget.

Mit spørgsmål – da man kan sige, at en stor del af den tekniske viden ligger hos den udøvende magt – er derfor: På hvilke tidspunk-ter ville det i ordførerens optik være fornuftigt at nægte Folketinget teknisk bistand i forbindelse med lovgivningsarbejdet?

Kl. 10:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:52

Magnus Heunicke (S):

Helt overordnet er det min og Socialdemokraternes holdning, at når et folketingsudvalg eller medlemmer af et folketingsudvalg fra mini-steriets side ønsker at få teknisk bistand til ændringsforslag til frem-satte lovforslag, så bør det sådan helt overordnet være standardprin-cippet, at det skal man have. Jeg ved, at der er en konkret sag, som jeg ikke kender til – det er svært at kende alle konkrete lovforslags gang i udvalgene i detaljer, så den konkrete sag kender jeg ikke til – men som jeg har forstået det, så endte det med, at man fik teknisk bistand, og det synes jeg er det vigtigste.

Jeg har selv gjort brug af det, da jeg sad i opposition som ud-valgsmedlem, og det kan være helt glimrende at få teknisk bistand.

Jeg må så sige, at min erfaring fra den tidligere VK-regerings såkaldt tekniske bistand er, at det ikke altid var så brugbart, som man som oppositionspolitikere kunne ønske sig.

Kl. 10:53

Formanden :

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 10:53

Mads Rørvig (V):

Jeg vil sige til hr. Magnus Heunicke, at jeg sådan set er ligeglad med tidligere eksempler, og jeg er også ligeglad med konkrete eksempler. Det her handler om principper.

Vi har, siden den nye regering trådte til, set flere eksempler her i Folketinget på, at der er blevet nægtet teknisk bistand til Folketinget i forbindelse med lovbehandlingen. Kan ordføreren rent principielt se noget tilfælde, hvor det giver mening for regeringen ikke at yde teknisk bistand til Folketinget?

Kl. 10:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:54

Magnus Heunicke (S):

Det kan man jo sagtens argumentere for. Eksempelvis har vi på fre-dag en sag, som har været oppe flere gange i dag, og som jo er et meget godt eksempel, nemlig sagen om at give private virksomheder et investeringsvindue. Det er en sag, som alle partier i Folketinget – så vidt jeg forstår – bakker op om. Det vil sige, at der ikke vil være nogen partier, som vil bede om teknisk bistand til en ændring.

Hvis der var et parti, som ikke bakkede op om det, og som sagde: Hov, vi vil have teknisk bistand til en ændring, så må man sige, at det ikke kan nås. Derfor er det allerede et temmelig godt eksempel på, at god lovkvalitet og et fungerende demokrati jo netop også er, at demokratiet kan handle.

Derfor er det principielle svar, at vi gør alt, hvad vi kan, for at sikre god lovkvalitet. På alle statistikker ligger vi lidt bedre end den tidligere regering – endda i et folketingsår, som har været præget af temmelig usædvanlige arbejdskrav til regeringen. Naturligvis må vi også være klar, når det handler om at skabe arbejdspladser, trække Danmark fri af krisen og lukke skattehuller, nogle ting, som skal gø-res, og som er nødvendige at fremrykke – også af respekt for demo-kratiet.

Kl. 10:55

Formanden :

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 10:55

Peter Skaarup (DF):

Jeg spørger Socialdemokraternes ordfører i forbindelse med et af de meget aktuelle eksempler, der har været på, at regeringen ikke har overholdt de normale spilleregler, som der er for folketingsarbejdet, og det er i forbindelse med spørgsmålet om lovliggørelse af fixerum til narkomaner. Det var sådan, at der var kritik af, at regeringen ikke overholdt normale høringsfrister. Det var Advokatrådets generalse-kretær, der mente, at den måde, regeringen havde kørt den sag på, var meget bekymrende. Sågar var det sådan, at selveste Folketingets formand sagde til regeringen, at det ikke var godt nok, og at det ikke var tilfredsstillende. Og det var det slet ikke i henhold til regerings-grundlaget, der jo netop taler om, at man gør en dyd ud af at gøre tingene bedre.

Det, som jeg så godt vil spørge Socialdemokraternes ordfører om, er, om det i sådan nogle tilfælde, når nu høringsfristerne slet ik-

ke kører efter bogen, så ikke vil være rimeligt at udskyde behandlingen af sådan nogle lovforslag, og hvorfor Socialdemokraterne og regeringen ikke har arbejdet for det.

Kl. 10:56

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:56

Magnus Heunicke (S):

Vi har den største respekt for Folketinget som demokratisk institution og for institutionen omkring Folketingets formand, og det vil sige, at når Folketingets formand tager sager op med regeringen, så lytter vi, og så støtter vi de ting, som kan være værd at nævne her.

I den konkrete sag, som omhandler fixerum, må man jo nok sige at der ikke er tale om en ny debat, at der ikke er tale om nyt stof, at der ikke er tale om en debat, der ikke har udspillet sig nogen som helst steder. Tværtimod er der tale om en debat, hvor man må sige at parternes holdning, erfaringerne fra udlandet er kendte. I den situation må man spørge: Hvad er formålet med den lov? Formålet er jo at redde liv og også forhindre tyverier, røverier, forhindre hjemmeindbrud, forhindre, at hærde narkomaner tager rundt på tyvetogter hos danskere for at finansiere deres misbrug. Det er formålet, og derfor valgte regeringen meget fornuftigt at sige: Så lad os få løst den del af problemet, der kan løses ved at fremrykke den lov. Det synes jeg er fornuftigt.

Kl. 10:57

Formanden :
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 10:57

Peter Skaarup (DF):

Men prøv lige at høre, hvad ordføreren selv siger her, vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke. Man siger, at holdningerne er kendte, og at det baserer sig på et spørgsmål om at redde liv og om at forhindre kriminalitet. Hvis man nu mente, at holdningerne var kendte, kunne man da lige så godt i forhold til alle mulige andre lovforslag, som også har været omfattende debatteret på forskellig vis gennem årene, i samme moment sige, at man heller ikke behøver at tage hensyn til høringsfristerne i forbindelse med de forslag.

Det er da ikke et argument, at holdningerne er kendte. Ja, de er åbenbart så kendte hos Socialdemokraterne, at man er ligeglad med de regler, man selv har gjort en dyd ud af i sit eget regeringsgrundlag. Det er dog foragt for folkestyret, foragt for Folketinget, foragt for de parter, som har interesse i de her sager. Det er jo derfor, man sender forslag til høring, altså netop for at få andre input, andre holdninger frem end det, som den her dygtige regering har fundet frem til.

Må jeg så ikke godt gentage mit spørgsmål, for det blev der ikke svaret på: Hvorfor vælger man så ikke, når det er situationen, altså at man ikke har overholdt sine egne høringsfrister, at udskyde lovbehandlingen af det forslag, der ligger? Det ville dog være et minimum af fornuft.

Kl. 10:59

Formanden :
Jeg beder også om, at vi overholder taletiderne. Ordføreren.

Kl. 10:59

Magnus Heunicke (S):

Tak, det skal jeg prøve at gøre. Sagen her er jo et meget godt eksempel, og når Folketingets formand tager den her sag op med regeringen, bliver der jo selvfølgelig lyttet. Det var også det, ministrene faktisk sagde i deres taler, og der synes jeg godt, Folketinget kunne

kvittere for det og sige, at der faktisk bliver lyttet, når der er tilfælde, hvor man siger, det er ærgerligt, vi ikke når den frist her.

Når regeringen og vi Socialdemokrater valgte at støtte, at man ikke overholdt de almindelige frister, når det drejede sig om det konkrete forslag, så var det, fordi vi ikke ville kunne forsvare at gå en sommer i møde med endnu flere villaindbud, endnu flere hjemmerøverier, endnu mere kriminalitet begået af de hærdede narkomaner, der skal have penge til deres stof, og endnu flere dødsfald blandt dem, som er på samfundets bund, hvad nogle af de allermest hærdede narkomaner jo må siges at være, og det er jo dem, som det her lovforslag henvender sig til. Det var af hensyn til dem, at vi sagde: Så lad os gøre det her.

Men vi tager også den løftede pegefingert ad notam, som Folketingets formand har givet regeringen, og som han giver mig nu her ved at rejse sig op, kan jeg se.

Kl. 11:00

Formanden :
Det stemmer.

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 11:00

Karsten Lauritzen (V):

Vi havde indkaldt til den her forespørgselsdebat, fordi vi syntes, at der var et problem med regeringen, men jeg kan forstå, at det så i hvert fald også har bredt sig til den socialdemokratiske politiske ordfører, hr. Magnus Heunicke. Hr. Magnus Heunicke bliver stillet nogle relevante spørgsmål, bl.a. af hr. Kristian Jensen og hr. Peter Skaarup, og man lytter ikke til det, der bliver spurgt om, og man svarer ikke på det, der bliver spurgt ind til. Det er det samme problem, vi har med regeringen: Man lytter ikke til de høringssvar, der kommer ind, man tillader faktisk ikke engang, at de får en ordentlig frist, og man svarer ikke ordentligt på Folketingets spørgsmål. Det er sørgeligt, at det nu også har bredt sig til den socialdemokratiske politiske ordfører; det er sørgeligt for folkestyret, vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke.

Jeg vil godt stille hr. Magnus Heunicke et principielt spørgsmål: Når et folketingsmedlem, der har stillet et spørgsmål til en minister, skal have et svar, synes hr. Magnus Heunicke så, det er i orden, at det svar, når det er færdigt i ministeriet, bliver givet til en journalist, før det bliver oversendt til Folketinget? Det er et principielt spørgsmål, det er ikke en konkret sag, det er rent principielt: Synes hr. Magnus Heunicke, det er i orden, at man orienterer pressen, medierne, først, altså før man orienterer Folketinget?

Kl. 11:01

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:02

Magnus Heunicke (S):

Tak for det konkrete spørgsmål. Hvis det er sådan, at hr. Karsten Lauritzen hører vores svar som ikkesvar, så er det måske simpelt hen derfor, der er den her forståelseskløft. Det synes jeg sådan set ikke at debatten indtil nu har båret præg af, men det kan være, at vi må prøve at finde ud af det på anden vis.

Når det gælder konkrete spørgsmål, er min principielle indstilling – og det har jeg også sagt tidligere temmelig klart fra den her talerstol, lige for nogle minutter siden – at når et folketingsmedlem i et udvalg stiller spørgsmål til en minister, bør der helt overordnet og helt principielt ske det, at svaret kommer udvalget i hænde, før det kommer offentligheden i hænde. Min personlige holdning er faktisk, at det bør komme spørgeren i hænde, før det kommer udvalget i hænde. Det var også min holdning før valget, men jeg ved, at der er nogle problemer, i forhold til hvordan man skal give udvalget disse

svar. Men det mener jeg faktisk ville være det, vi skulle arbejde hen imod, og det kan være, at vi kan finde en løsning på det.

Kl. 11:03

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:03

Karsten Lauritzen (V):

Jamen det vil jeg godt kvittere for, det var et klart svar. Jeg havde håbet, at hr. Magnus Heunicke kunne have givet det til hr. Kristian Jensen. Men det er et klart svar, og jeg vil godt kvittere for, at ordføreren siger, at Socialdemokratiets holdning er, at når man stiller et spørgsmål som folketingsmedlem og der bliver svaret, så skal svaret selvfølgelig komme spørgeren i hænde, før det kommer pressen i hænde.

Vi er så bare i den situation, at man i et tilfælde i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik og i et andet tilfælde i Retsudvalget har set, at Justitsministeriet og justitsministeren har oversendt – og man får indtryk af, at det nærmest er systematisk – svar til pressen, før det er blevet sendt til Folketinget.

Jeg er godt klar over, at det ikke er en konkret sag, ordføreren kan tage stilling til, men jeg håber så, at når der nu bliver klaget til Folketingets Præsidium over det her, vil ordføreren stå ved det, ordføreren sagde, og bakke den klage op, sådan at vi kan få rettet op på den praksis, som er forkert, hvilket ordføreren lige har sagt at han principielt er enig i, nemlig at serviceringen af Folketinget må komme før serviceringen af offentligheden eller som minimum samtidig.

Kl. 11:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:04

Magnus Heunicke (S):

Tak for spørgsmålet her, hvor hr. Karsten Lauritzen får sagt, at det må være systematisk, når der skulle være et, måske to eksempler, som jeg ikke kender til, hvor man mener at kunne påvise, at der har været en orientering af medierne, før udvalget er blevet orienteret. Jeg kender ikke de konkrete sager, så jeg synes ikke, det er rimeligt, hvis jeg skal udtale kritik fra talerstolen; for jeg kender ikke de der sager. Men principielt har jeg den holdning, jeg har redegjort for tidligere.

Jeg vil så også, når man siger, det er systematisk, med al respekt sige, at jeg faktisk tror, at Justitsministeriet er et af de steder, der giver allerflest svar til Folketinget. Jeg tror, at vi er oppe på langt over 500 svar, det er bare et bud – jeg får lige at vide, at det er 1.600 svar – og så er der vel trods alt ikke ved en-to sager, man kan rejse tvivl om og sætte spørgsmålstegn ved, tale om, at det er systematisk. Jeg synes også, at det ville klæde Venstre at have den form for realisme med i den debat.

Kl. 11:05

Formanden :

Der er ganske mange, der beder om korte bemærkninger.

Jeg skal bare i al stilfærdighed sige, at oprindelig var det meningen, at den her forespørgsel skulle have været en hasteforespørgsel inden for en snævrere tidsramme. Det er den ikke blevet, vi afvikler den efter de normale regler for forespørgsler, men jeg tror da, at kollegaerne vil sætte pris på, hvis vi kan nå at afslutte den inden kl. 13.00. Så derfor vil jeg bede om, at man ligesom overvejer, om de spørgsmål, man stiller, har været stillet indtil flere gange tidligere. Det er en sag, vi har drøftet i Præsidiets, nemlig at det skal man nok prøve at undgå så meget som muligt af i forbindelse med debatterne her i Folketinget.

Jeg giver ordet videre til hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 11:05

Martin Henriksen (DF):

Det lægger jo et vist pres på mig. Jeg skal forsøge at gøre mit ypperste med at stille nye spørgsmål.

Det har tit været fremme i debatten, at regeringen er ude at sige, at nu skal danskerne arbejde mere, og at danskerne skal holde for, for der er økonomisk krise osv. Der har også været forslag fremme af forskellig art i den henseende.

Så tænkte jeg, at jeg egentlig syntes, at det kunne være relevant, når nu man diskuterer, hvor meget danskerne skal holde for, og hvor meget de skal arbejde osv., og hvordan man kan effektivisere og spare på velfærdssamfundet, at jeg stillede spørgsmålet: Hvad kan udenlandske statsborgere i Danmark egentlig bidrage med?

Derfor stillede jeg et spørgsmål til socialministeren, hvor jeg bad socialministeren oplyse, hvor meget udenlandske statsborgere årligt trækker på de danske velfærdsydelser. Jeg vil høre, om ikke hr. Magnus Heunicke synes, at det er rimeligt, at man får det oplyst, sådan at det kan indgå i debatten på lige fod med alle mulige andre oplysninger. Så kan man have politiske holdninger til, om det er den vej, man skal gå. Men synes hr. Magnus Heunicke, at det er rimeligt, at fakta i hvert fald bliver oplyst til Folketinget og indgår i debatten?

Kl. 11:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:07

Magnus Heunicke (S):

Jeg er glad for, at hr. Martin Henriksen tager det sidste forbehold med, for min holdning til den slags spørgsmål er, at det er med til at sætte skel blandt danskerne med en ubehagelig, hetzagtig og demagogisk retorik, som jeg ikke synes giver nogen som helst løsninger på de udfordringer, samfundet står over for.

Til det konkrete spørgsmål vil jeg sige, at det jo afhænger af, om det er et talmateriale, som er til at skaffe, om det er meningsfuldt at kunne gøre det inden for tidsfristerne og inden for det logisk rummelige.

Jeg må da også her fra talerstolen erkende, at for nogle år siden var det nogle gange, jeg som tidligere trafikordfører stillede spørgsmål om IC4-tog og den tidligere regerings håndtering af den sag, som jeg synes var dårlig. Jeg stillede bl.a. spørgsmål om forsinkelser og fik de svar, at de her spørgsmål havde man ikke data på, at det ville kræve mange kræfter at finde dem frem, og at det i øvrigt ikke ville være relevant af den og den årsag, for der var en anden måde at gøre tingene op på. Og den form for dialog med oppositionen synes jeg sådan set bare er fornuftig fra regeringens side.

Kl. 11:08

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:08

Martin Henriksen (DF):

Det var jo en lang snakken udenom, så det er svært at bruge det svar til noget. Jeg havde da håbet, at hr. Magnus Heunicke ville være lidt mere konkret og sige, at man kan have den politiske overbevisning, som hr. Magnus Heunicke og regeringen har, om, at hvis vi begynder at stille spørgsmål om, hvor meget udenlandske statsborgere hiver ud af det danske velfærdssamfund, laver vi skel i befolkningen. Det mener jeg nu ikke vi gør. Jeg synes, at det er et stille og roligt og fredeligt spørgsmål at stille. Men den politiske holdning kan man selvfølgelig have. Det er jo fair nok.

Men man kan også have den holdning, at det er besværligt af forskellige årsager på grund af EU-regler osv. Men de regler er jo sat op af politikere og kan derfor også ændres af politikere.

Derfor vil jeg bare høre, om ikke hr. Magnus Heunicke kan se det rimelige i, at når man stiller et faktuel spørgsmål til socialministeren, hvor man beder om at få oplyst, hvor meget udenlandske statsborgere årligt trækker ud af velfærdsydelser i det danske samfund – det kan jo også bare være et skøn, det kan jo oplyses i svaret at det er – kan det jo indgå på lige fod med alle de andre ting, vi diskuterer i den her prioriteringsdiskussion om, om danskerne skal arbejde mere eller mindre.

Nu har jeg stillet spørgsmålet tre gange, og jeg har stadig væk ikke fået svar. Synes hr. Magnus Heunicke ikke godt, at man kunne svare på faktuelle spørgsmål, i hvert fald gøre sig umage for at forsøge at svare på dem?

Kl. 11:09

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:09

Magnus Heunicke (S):

For så vidt angår sådan et spørgsmål, vil jeg sige, at der åbenbart har været tre eller fire spørgsmål og svar, og man har spurgt videre i nogle udvalgsammenhænge; jeg har ikke fulgt det. Vi har jo i tusindvis, titusindvis, ja, måske i hundredtusindvis af dokumenter, og det er svært som politisk ordfører at følge alle de dokumenter, der kører frem og tilbage mellem Folketinget og regeringen.

Hvis det havde handlet om et spørgsmål, hvor man kan slå svaret op i Danmarks Statistik, jamen så er det da klart, at så er det bare med at sende svaret over. Det kunne også være, at man som oppositionspolitik selv kunne finde de tal i Danmarks Statistik, men selvfølgelig kan regeringen også sende dem over.

Debatten i dag handler om god regeringsførelse, om de lovforslag, som regeringen lægger frem, om svarene til Folketinget, om samrådsdeltagelse og om høringsfrister til parter uden for Folketinget. Og der synes jeg faktisk, at den type spørgsmål, som hr. Martin Henriksen her fremfører, er en slags polemiske spørgsmål, det er en rent politisk kamp, om spørgsmålet overhovedet kan stilles med mening. Det kan man have en politisk debat om. Man kan bare ikke sige, at det er dårlig regeringsførelse ikke at kunne levere et svar på et så polemisk, politisk spørgsmål.

Kl. 11:10

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen, en kort bemærkning.

Kl. 11:10

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg synes, det er både trist og trættende at høre Socialdemokraternes ordfører, hr. Magnus Heunicke. Der bliver stillet et spørgsmål om, hvorfor et lovforslag om fixerum skulle hastes igennem på den måde, som det er sket, og hr. Magnus Heunicke svarer noget, der decideret er forkert. Hr. Magnus Heunicke siger: Jamen grunden var, at vi skulle hindre hærdede narkomaner i at begå hjemmørøverier for at skaffe penge til deres stoffer. Men der vil jo ikke blive begået så meget som ét indbrudstyveri, hjemmørveri eller anden form for kriminalitet mindre, fordi vi får fixerum, for narkomanen skal jo stadig væk ud og skaffe penge til sit stof. De stoffer, der skal indtages i fixerum, vil jo stadig væk skulle købes på det illegale marked, og narkomanen har stadig væk kun kriminalitet som mulighed for at skaffe penge til sit stof. Så den socialdemokratiske ordfører aner ikke, hvad lovforslaget om fixerum går ud på, for den forklaring, man kommer med, er det rene nonsens.

Kl. 11:11

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:11

Magnus Heunicke (S):

Det er vigtigt at holde debatten på det rent principielle plan, og derfor skal man nok være varsom med at gå ind i debatten om fixerum. Narkomanernes færden, ikke mindst i Danmarks store byer, selvfølgelig ikke mindst her i København, viser, at deres hverdag ikke er nem. Deres hverdag er presset med hensyn til kriminalitet, stofmisbrug, mange er ude i prostitution, i hæleri, de er i en kamp om at få fat i stof og finde steder, hvor de kan sprøjte sig i tryghed og vide med sikkerhed, at det, de sprøjter sig med, er i orden, og at de kan få fat i rene sprøjter. Alle disse ting er med til at presse narkomanerne til en uværdig tilværelse og med til at skabe utryghed ikke mindst i de bydele, hvor vi har problemer med narkomani. Den utryghed i at have kriminalitet og have hærdede narkomaner, der står på gadehjørner og fixer, som det hedder, vil vi godt handle hurtigt for at få elimineret så stor en del af, som dette lovforslag nu indebærer. Det er begrundelsen for mit svar.

Kl. 11:12

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:12

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg ved ikke, hvordan man som narkoman skulle kunne finde ud af, at det stof, man sprøjter sig med, er i orden, for det finder man jo ikke ud af ved at have et fixerum. Det er rigtigt, at der er personale til stede, så hvis man får en overdosis, går der formentlig kortere tid, før der kommer en ambulance.

I Venstre kan vi godt se positive ting ved fixerum. Men det, vi skrev i vores betækningsbidrag, var netop, at vi syntes, at den her debat havde haft brug for noget mere tid, for det, man er i gang med nu, er ikke den optimale løsning. Hvorfor så ikke lave den optimale løsning, som for alvor kunne gå ind og redde liv blandt narkomaner, og som for alvor kunne gå ind og få gjort op med den følgekriminalitet, hvor narkomaner på ulykkelig vis er nødt til at begå forskellige former for kriminalitet for at få de stoffer, som de er så afhængige af?

Det er jo netop det, som har været grundlaget for vores kritik af den meget, meget korte høringsfrist på under et døgn, som regeringen har ment har været nødvendig. Og så kan vi høre på Socialdemokraternes ordfører, at det åbenbart også er gået så hurtigt for Socialdemokraternes ordfører, at han heller ikke har forstået, hvad lovforslaget handler om.

Kl. 11:13

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:13

Magnus Heunicke (S):

Det sidste må stå for hr. Jan E. Jørgensens egen regning.

Jeg synes, jeg har sagt det meget klart – og det gentager jeg gerne – at når der er kritik fra Folketinget, og når Folketingets Præsidium og Folketingets formand har anledning til at rejse kritik af regeringen med hensyn til visse enkeltelementer blandt de hundredvis af lovforslag, så bliver der lyttet. Det var det, regeringens repræsentanter ved statsministeren og justitsministeren sagde ved debattens indledning. Jeg forventer ikke, at man i nogen dele af oppositionen kvitterer for det, for jeg ved godt, at det er det politiske spil, men jeg for-

venter, at man lytter. For det er det, som er blevet sagt af mig og af regeringsrepræsentanterne. Og så bliver der lyttet efter, godt.

Kl. 11:17

Hvorfor gør vi det? Fordi vi mener det alvorligt, når vi i regeringsgrundlaget skriver et helt kapitel om god regeringsførelse. Hvorfor? Fordi det er vigtigt for demokratiet. Vi mener også, at et element i god regeringsførelse er, at man nogle gange kan handle hurtigt, når det drejer sig om økonomi, danske arbejdspladser, og når det drejer sig om at være med til at lave tiltag, som er velbeskrevne og velkendte i debatten, både i Danmark og i udlandet, og som kan redde menneskeliv og sikre en tryggere verden, et tryggere liv for dem, som er i direkte og indirekte forbindelse med det. Det er det, vi adresserer, og det er netop det, debatten om fixerum handler om.

Kl. 11:15

Formanden :

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 11:15

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Nu stiller jeg et kort spørgsmål, og så håber jeg også, at jeg får et kort svar, for så kan vi nå nogle flere korte bemærkninger. Med hensyn til god regeringsførelse står der i forretningsordenen for Folketinget, at når der skal besvares skriftlige § 20-spørgsmål, er svarfristen 6 hverdage. Hvor høj en procentdel af svarene fra en minister skal ligge inden for dette, for at det er god regeringsførelse?

Kl. 11:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:15

Magnus Heunicke (S):

Målet er jo en 100 pct.s overholdelse af fristen. Det kan være svært, for nogle af spørgsmålene er temmelig avancerede, og alle ved jo, at det ikke er ministeren, der sidder om aftenen og finder svar i Danmarks Statistik. Det er embedsapparatet, som knokler og knokler hårdt med at levere svarene, som kan kvalificere debatten, og som kan kvalificere lovgivningsarbejdet i Folketinget. Målet er 100 pct.

Men det vil også være sådan, og derfor min pointe om realisme, at der til enhver tid – det var der tidligere, og det vil der også være nu og her – vil være ministre, som ligger markant under de 100 pct. Hvorfor? Fordi der er en overvældende spørgsmålspuddel. Vi har lige hørt, at Justitsministeriet siden valget har fået 1.500 spørgsmål, eller var det 1.600? En overvældende spørgsmålspuddel af teknisk karakter kan naturligvis belaste et helt system i den grad, at man ikke kan få svar på alle 100 pct. inden for fristen.

Kl. 11:16

Formanden :

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 11:16

Gitte Lillelund Bech (V):

Det var så et langt svar. Jeg spurgte om § 20-spørgsmål. § 20-spørgsmål er ikke tekniske spørgsmål, § 20-spørgsmål er om ministerens holdning til noget. Der er en svarfrist på 6 hverdage. Det er lige præcis derfor, det er en svarfrist på 6 hverdage, nemlig fordi det er ministerens holdning til noget, hvor de tekniske spørgsmål er udvalsspørgsmål. Det går jeg ud fra at hr. Heunicke ved, for han har trods alt siddet herinde i nogle år. Og ved de tekniske spørgsmål er der en væsentlig længere svarfrist.

Jeg vil bare gerne have et tal fra hr. Magnus Heunicke: Hvornår er det god regeringsførelse, at man svarer inden for de 6 hverdage, når der tales om § 20-spørgsmål? Er det god regeringsførelse, når 80 pct. er besvaret korrekt?

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:17

Magnus Heunicke (S):

Målet er, som jeg sagde, 100 pct. Kan det lade sig gøre? Formentlig ikke. Deraf min pointe om realisme. Men målet må jo være 100 pct.

Jeg kan udmærket godt skelne i forbindelse med den nye skillelinje, vi lavede mellem udvalsspørgsmål og § 20-spørgsmål, men man skal også huske på, at selve opdelingen i holdning og, kan man sige, teknik og faktualiteter, det, som ligger i denne opdeling, vi indførte for et par år siden, også kan være til diskussion. Den opdeling er også svær. Det sker jo ofte, at man får et svar, der hedder: Vi er nødt til at bede om, at spørgeren vil stille spørgsmålet som udvalsspørgsmål. Hvorfor? Fordi der er nogle faktuelle elementer her, som vi er nødt til at have belyst for at kunne begrunde et rigtigt svar. Sådan må det jo være.

Kl. 11:18

Formanden :

Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

Kl. 11:18

Eyvind Vesselbo (V):

Det har åbenbart været en lang række spørgsmål, der har været meget svære at besvare, fordi det har været lidt svært at få et svar ud af ordføreren.

Nu skal jeg stille et meget nemt spørgsmål. Jeg har en helt konkret sag, hvor jeg netop bad socialministeren om at få teknisk bistand til at lave et ændringsforslag til et meget omtalt lovforslag, og hvor socialministeren svarede tilbage, at hun ikke ønskede at yde teknisk bistand, ikke med nogen egentlig begrundelse, andet end at ministeren ikke var enig i det, som jeg foreslog. For jeg foreslog faktisk noget og begrundede det, og så sagde ministeren, at hun ikke mente, at der var behov for lovteknisk bistand, fordi hun ikke var enig i det, som jeg bad om. Er det god regeringsførelse, når en minister svarer på den måde?

Kl. 11:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:19

Magnus Heunicke (S):

Jeg kender ikke til det konkrete. Jeg tror, at det måske kan være fixerumsdebatten, men det blev ikke sagt med et ord, så jeg ved ikke præcis, hvad hr. Eyvind Vesselbo taler om. Men hvis det er den debat, må jeg sige, at jeg ikke er med i Socialudvalget, og det vil sige, at jeg ikke har været en del af den debat. Jeg kan forstå, at man efterfølgende har rettet henvendelse til Folketingets Præsidium, og jeg tror også, at det har været taget op i Udvalget for Forretningsordenen, og det er jo sådan, man skal håndtere den slags sager. Det er derfor, at vi har disse instrumenter, disse institutioner i Folketinget, og der er også taget affære i forhold til det. Det synes jeg er glimrende.

Men helt principielt er det min holdning, og der er det vores holdning blandt Socialdemokraterne, at hvis man har et ønske om at få teknisk bistand og det i øvrigt giver mening rent indholdsmæssigt at gøre det, ikke politisk mening, men giver mening i sådan rent teknisk forstand, så bør man få tildelt teknisk bistand fra embedsværket for netop at kvalificere ændringsforslagene også her i Folketinget.

Formanden :

Hr. Eyvind Vesselbo.

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg må sige, at jeg egentlig synes, at det er imponerende, hvordan ordføreren kan tale sort i så lang tid. For det, som jo er pointen her, er vel ikke, når jeg f.eks. beder om lovteknisk bistand, at jeg så skal få det op i Præsidiumet eller få et enigt socialudvalg til at bede ministeren om at gøre det, altså give mig på vegne af Venstre den tekniske bistand. Så skal det vel ske automatisk. Jeg mener, hvis vi først skal til at få et nej fra en minister! Er det ikke sådan, at ministeren som udgangspunkt altid skal give lovteknisk bistand, hvis et medlem beder om det, hvis et parti beder om det, og at man ikke skal over Præsidiumet eller over et enigt socialudvalg for at få den her tekniske bistand? Hvis vi skal til at arbejde på den måde, er det jo – mener jeg – mangel på respekt for Folketinget, og så mener jeg faktisk, at Præsidiumet i højere grad, end det er sket i den her sag, bør gribe ind og sige til ministeren, at det her ikke går, at der må svares helt konkret fra starten.

Kl. 11:20

Kl. 11:20

Kl. 11:21

Kl. 11:21

Formanden :

Ordføreren.

Magnus Heunicke (S):

Jeg prøver at tænke mig lidt om, tænke over, hvad det er, jeg har sagt, som kan få hr. Eyvind Vesselbo til at tolke, som han gør, og høre de ting, jeg siger, som han gør.

Nu siger jeg det en gang til: Det er min holdning, og det er Socialdemokraternes helt principielle, helt overordnede holdning, at når et udvalgsmedlem beder et ministerium og en minister om at lade ministeriet give teknisk bistand til at lave ændringsforslag, så skal den bistand som udgangspunkt leveres. Det har jeg sagt nu, og jeg tror, at det er fire gange, jeg har sagt det. Jeg synes ikke, at der er noget som helst sort eller gråt eller anden snak. Jeg synes, at det er fuldstændig klar tale. Den lovtekniske bistand skal som udgangspunkt leveres.

Det, jeg så tilføjede, var at spørge, om der så er eksempler, hvor det ikke er sket? Ja, det er der. Er det blevet taget op? Ja, det er det. Er det blevet beklaget? Ja, også det. Derfor synes jeg, at det forløb, der har været, er tilfredsstillende, fordi der kom det resultat ud af det.

Kl. 11:22

Formanden :

Hr. Esben Lunde Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:22

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Hvilke initiativer vil ordføreren og regeringen tage, for at Århuskonventionen i fremtiden bliver overholdt af regeringen?

Kl. 11:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:22

Magnus Heunicke (S):

Jeg har ellers selv boet i Aarhus, men jeg er bange for, at jeg simpelt hen ikke er klædt fuldstændigt på, når det gælder Århuskonventionen; men jeg vil gætte på, at den handler om god regeringsførelse, siden spørgsmålet bliver rejst her. Så jeg vil stille et modspørgsmål,

for det kan være, at spørgeren måske kan bidrage med noget ny viden her i Folketinget til dem af os, der ikke er fuldstændig inde i Århuskonventionen, og det er i forhold til regeringsgrundlaget.

Så vidt jeg forstår, lægger regeringsgrundlaget op til at følge de, kan man sige, generelt vedtagne spilleregler for, hvad der skal til for at udøve god regeringsførelse, så er der noget i regeringsgrundlagets kapitel om god regeringsførelse, som ikke lever op til den konvention, som spørgeren nævner?

Kl. 11:23

Formanden :

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 11:23

Esben Lunde Larsen (V):

Jamen det er jo næsten for flot, at ordføreren ikke ved, hvad Århuskonventionen er, når det er den, der ligger til grund for god regeringsførelse. Hele grundlaget for god regeringsførelse er Århuskonventionen, som er vedtaget og tiltrådt af en række lande, f.eks. om adgang til oplysninger, offentlighedens medvirken og klageadgang inden for miljøområdet. Det er en af de mest anvendte konventioner i forhold til god regeringsførelse, når det gælder hele det enorme miljøområde, og hvordan skal man kunne diskutere god regeringsførelse med ordføreren, hvis det grundlæggende princip, der gør sig gældende for god regeringsførelse, ikke er ordføreren bekendt? Så bliver det jo helt umuligt.

Jeg skal ikke stå her og oplyse ordføreren om, hvad oppositionspartierne vil med god regeringsførelse, for vi sidder i opposition i øjeblikket. Vi anfører en række klager over, hvad der er af mangler, og de er begrundet i forskellige konventioner, så derfor er det jo ordføreren, der skal gøre rede for, hvordan det er, den gode regeringsførelse kommer på banen.

Kl. 11:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:24

Magnus Heunicke (S):

Derfor henviser jeg igen til kapitlet i regeringsgrundlaget omhandlende god regeringsførelse. Og jeg må bare sige, at det er med kæmpestor tilfredshed, at jeg må konstatere, at spørgeren anerkender, at netop god regeringsførelse og de ting, som vi her håndterer i regeringsgrundlaget, er taget fra en konvention, som endda er fra så smuk og god en by som Aarhus med så stolte politiske traditioner. Det synes jeg sådan set bare er glimrende.

Kl. 11:25

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Peter Skaarup som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:25

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

»God regeringsførelse« er jo en ofte hørt bemærkning og målsætning for den siddende regering – det står sågar i regeringsgrundlaget. Den tidligere regering, VK-regeringen, havde jo også sådan en ambition, ligesom Nyrupregeringen havde det i sin tid, men det særlige i dag, kan man sige, er, at den regering, der sidder nu, i forbindelse med sin tiltrædelse har understreget det meget vigtige i netop god regeringsførelse. Det er blevet understreget meget – meget ofte – man har sågar afsat en hel side, side 76, i regeringsgrundlaget, »Et Danmark, der står sammen«, fra oktober 2011 til formålet. Det er sådan

set det nye i forhold til tidligere regeringer. Hvis man læser der på side 76, kan man bl.a. læse følgende:

»Regeringen vil derfor forpligte sig til et program for god regeringsførelse, som med konkrete tiltag skal sikre en bedre lov kvalitet og forbedre de generelle muligheder for at kontrollere regeringens embedsførelse.«

Det lyder jo godt, og man skal egentlig bemærke her, at regeringen skriver: »en bedre lov kvalitet«, hvilket jo så betyder en bedre lov kvalitet, end den forrige regering åbenbart havde. Det må jo være det, man kan tolke ud af det regeringsgrundlag, som ligger på bordet.

Det er jo rigtigt nok, at den tidligere regering, som også nogle ordførere har været inde på, da også havde nogle problemer med at overholde nogle basale ting omkring ordentlig tid til høringer af lovforslag, men når den nuværende regering så hårdt slår sig op på at ville gøre det bedre – man skriver sågar i regeringsgrundlaget, at man vil gøre det meget bedre end den tidligere regering – forpligter det jo på en anderledes måde, kan man sige. Og bedre ser det faktisk ikke ud til at være blevet, snarere tværtimod. Det er ikke blevet bedre, det er blevet værre set med Dansk Folkepartis øjne, når man kigger på de sager, der har været.

I november måned fremsatte regeringen en række meget komplicerede skattelovforslag med en høringsfrist på kun 3 dage. Til sammenligning kaldte skatteministerens partifælle, sundhedsministeren, engang daværende integrationsminister Birthe Rønn Hornbech for en lovsikksforræder. Hun sagde, at den daværende integrationsminister, Birthe Rønn Hornbech, var en lovsikksforræder, fordi hun nemlig også kun havde givet 3 dages høringsfrist i forbindelse med et lovforslag. Men når det så er ens egen skatteminister, hører vi ikke et kvæk fra Socialistisk Folkeparti, og det er useriøst set med vores øjne.

Men ikke nok med det: I slutningen af november måned fremsatte regeringen lovforslag om generationsskifte i familieejede virksomheder – det kan være rimelig kompliceret stof – og igen var fristen 3 dage. Igen var høringsfristen 3 dage for dem, der måtte have kommentarer til det her lovforslag.

Der må man bare sige at regeringen er i strid med sine egne målsætninger ved at lave nogle helt, helt urimelige arbejdsbetingelser for Folketingets partier og jo ikke mindst de organisationer og borgere, der har en interesse i at komme med høringssvar til lovforslaget, som det ligger. Man kan altså så få den tanke, og jeg synes egentlig, at hr. Magnus Heunicke bekræftede det meget godt, at høringsfristen kun sådan er af formel karakter, og at den ikke er reel, fordi man altså ikke gider høre på folket, man gider ikke høre på organisationerne, man gider ikke høre på dem, der har noget viden om det, fordi man er optaget af, at det hele skal gå så hurtigt. Men så kunne man jo lige så godt generelt afskaffe alt, hvad der hedder høringer, hvis man har den holdning.

I begyndelsen af maj måned blev det så bare endnu værre: Der var 2 dages høringsfrist til et forslag om at lovliggøre fixerum for narkomaner. Selv Folketingets formand, hr. Mogens Lykketoft, kritiserede det, og når man tænker på, i hvor mange år sådan en debat om fixerum egentlig har kørt, og hvor mange der har en interesse i et sådant emne, er det en direkte hån mod folk, der i realiteten ikke får mulighed for at komme til orde, når forslaget bare ligger på bordet og man ikke har mulighed for at kommentere det.

Det seneste eksempel på en helt grænseoverskridende ringe lovbehandling er forslaget om Danmarks tiltrædelse af EU's finanspagt. Her nægtede regeringen en fornyet udvalgsbehandling i Europaudvalget forleden dag, og vi synes i Dansk Folkeparti, at det er uhørt, at man nægter et mindretal retten til at få en fornyet udvalgsbehandling, når der er relevante bemærkninger og svar, der ikke er kommet til udvalget. Så det her skal blive bedre, og regeringen bør leve op til sin egen målsætning.

Kl. 11:30

Formanden :

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Der er ikke nogen korte bemærkninger, og så er det fru Marianne Jelved som radikal ordfører.

Kl. 11:31

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Regeringen er i kraft af sin regeringsmagt forpligtet til at gøre det muligt for folketingsmedlemmerne at varetage deres opgave som lovgivere og som regeringens kontrollanter. Det er derfor glædeligt, at det også er et emne, som regeringen har prioriteret i sit regeringsprogram, og det er jo noget, der i høj grad forpligter regeringen. Der er to ting, som jeg her vil koncentrere mig om, nemlig det med høringsfristerne og det med svar på spørgsmål.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at det med god regeringsførelse er noget, som Det Radikale Venstre prioriterer højt. Det er af afgørende betydning for den tillid, der er til arbejdet i Folketinget, at det lovforberedende arbejde er af en høj kvalitet, og at det er noget, der er anerkendt bredt, i det mindste blandt de mennesker, som beskæftiger sig med det.

Hvis der i offentligheden breder sig en oplevelse af, at de relevante organisationer, foreninger, brancher og interessenter ikke får en rimelig tid til at gennemgå lovforslagene og komme med deres bemærkninger, kommentarer, ændringsforslag, og hvad der ellers ligger dem på sinde, når de har læst lovforslaget, så er det meget uheldigt, fordi det mindsker legitimiteten i det arbejde, der foregår her. Men sådan er det heldigvis heller ikke. Normalt foregår alt jo efter de bedste hensigter og på en rimelig måde.

Men jeg vil i et folkeoplysningsøjemed godt gøre lidt ud af at forklare, hvorfor det er så vigtigt, at vi som folketingsmedlemmer får de høringsberettigedes kommentarer til lovforslagene. Det er jo derude, i virkelighedens verden, at der er den faglige viden og de erfaringer fra praksis, som folketingsmedlemmerne ikke altid kan være i besiddelse af, og det er derfor en viden, som er vigtig for Folketingets medlemmer, for parlamentarikerne.

I virkeligheden er de høringsnotater, der er til hvert lovforslag, et af de allervigtigste værktøjer, som lovgiverne har; det er jo parlamentarikerne, der har ansvaret for, hvordan lovforslagene behandles her i Tinget og i udvalgene og på møder ude i landet, hvor vi må stå til ansvar for det, vi har foretaget os i Folketinget. Det er også parlamentarikerne, der i forbindelse med eventuelle ændringsforslag tager ansvar for deres stillingtagen, og de har derfor en velbegrunnet interesse i, at lovforarbejdet er sikret gennem nogle ordentlige høringsfrister og nogle gennemarbejdede høringssvar og et kvalificeret høringsnotat, hvoraf ministerens og ministeriets kommentarer og stillingtagen fremgår.

Vi har derfor også en forventning om, at de fejl, der har været på dette område før, ikke mere vil forekomme, hvis det overhovedet kan undgås. At der kan ske fejl og man ikke kan leve op til de store fordringer, som der af og til er i forbindelse med arbejdet, er selvfølgelig noget, der ikke kan undgås.

Det er derfor også godt, at vi har et udvalg, som kan følge op på alle disse udmærkede bekymringer og på det, der er resultaterne af arbejdet herinde, nemlig Udvalget for Forretningsordenen, og det er et tema, som Præsidiets tager meget alvorligt.

Med hensyn til besvarelse af spørgsmål er der også her nogle tidsfrister, der skal overholdes, og spørgsmålene skal være fyldestgørende besvaret; det er alle enige om. Det er medlemmernes spørgsmål til ministrene, der er måden at kontrollere regeringen på, og her bør regeringens ministre have en selvstændig interesse i, at der er en fyldestgørende besvarelse. For det er sådan, at spørgsmål og svar ret hurtigt kan offentliggøres i læserbreve eller på anden måde.

de, og der er jo ikke nogen, der i vælgerens øjne – i anførselstegn – vil dumpe på grund af manglende kvalitet i arbejdet eller i svarene.

I det hele taget må det være sådan, at Folketinget bliver serviceret af ministrene på alle de måder, som det er muligt for ministrene, for det er det, der skaber det tillidsfulde samarbejde mellem Folketinget og regeringen, sådan som regeringen også har understreget det i redegørelsen i regeringsgrundlaget. Men det er som sagt sådan, at det er nogle arbejdsvilkår, der nøje vil blive fulgt i Udvalget for Forretningsordenen.

Nu har jeg jo bevæget mig på det meget ideelle plan, og jeg vil sige, at jeg selvfølgelig også er fuldstændig klar over, at der i hverdagen er nogle krav om fleksibilitet, og at der kan være tilfælde, hvor man må afvige fra de regler, som vi forventer bliver normen herinde.

Så med denne lille realistiske hverdagsafslutning vil jeg sige, at jeg tilslutter mig det forslag til vedtagelse, der er blevet fremsat af Socialdemokraternes ordfører.

Kl. 11:35

Formanden :

Der er fem medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Mads Rørvig.

Kl. 11:35

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Vi har jo været vidt omkring i debatten. Fru Marianne Jelved var selv med til at skrive regeringsgrundlaget i 1993, og der står bl.a. på side 6, at regeringen vil være med til at fremme debatten om oprettelse af et lovråd, der skal hjælpe Folketinget ved principielle spørgsmål. Det blev aldrig til noget, men der har været debat om det. Mener fru Marianne Jelved stadig, det vil være en god idé med et lovråd, så Folketinget får større kompetence i at vurdere og klassificere lovgivningen, når vi åbenbart ikke har kunnet tillade os at være så afhængige af centraladministrationen i forbindelse med de eksempler, der har været det sidste halve år?

Kl. 11:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:36

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, der er kommet noget andet i stedet for det, der kunne begrundes et lovråd, nemlig at der er sket en meget god udvikling, hvad angår f.eks. hjælp til arbejdet i udvalgene i Folketinget. Jeg har da selv som folketingsmedlem adskillige gange bedt udvalgssekretæren om hjælp, også til at lave ændringsforslag til lovforslag. Det kan faktisk godt lade sig gøre, og jeg er imponeret over den hjælp, man kan få fra udvalgssekretærene. Det synes jeg også vi skal anerkende, altså at det er en meget central hjælp, vi der har med arbejdet.

Kl. 11:36

Formanden :

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 11:36

Mads Rørvig (V):

Jamen det er en meget central hjælp, men når det gælder bl.a. teknisk bistand til ændringsforslag til lovforslag, er vi jo stødt på problemer, fordi regeringen simpelt hen har nægtet at yde teknisk bistand til Folketinget. Det er bl.a. på justitsministerens område, når det gælder meddelelse om indfødsret, og på socialministerens område, fordi hun ikke var enig i det ændringsforslag, som oppositionen gerne ville stille.

Mener fru Marianne Jelved, at Folketinget kan være tjent med det, altså at der principielt kan nægtes teknisk bistand, når Folketinget ønsker at udfærdige ændringsforslag, som vi ikke selv har kapacitet til at udforme?

Kl. 11:37

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:37

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes principielt, at ministre skal sige ja til at hjælpe med at udforme paragrafferne som ændringsforslag. Men jeg vil i øvrigt anbefale, som jeg også gør i den radikale folketingsgruppe, at hver ordfører har et ekspertpanel ude i byen. For man skal lægge mærke til, at det, der er tvivlsomt ved at have et lovråd, er, at de jurister, der ikke blev ansat i Justitsministeriets lovkontor, bliver ansat i lovrådet, og så har vi en kamp mellem to instanser, som hver især vil hævde de kan bedst. Og der er jo ikke nogen sandhed i den forstand, at man kan afgøre det på den måde.

Kl. 11:38

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 11:38

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil godt kvittere for fru Marianne Jelveds ordførertale. Det var noget helt andet end at høre den socialdemokratiske ordfører, noget helt andet, på trods af at de to partier i øvrigt er i regering sammen. Så jeg er glad for, at der er en smule fornuft tilbage i regeringen på det her område.

Så vil jeg spørge fru Marianne Jelved om en gammel artikel, som var i Jyllands-Posten for nogle år tilbage, i 2007, og som havde overskriften »Vestager garanterer god regeringsførelse« – garanterer:

»Nye parlamentariske spilleregler har også til formål at forhindre, at de radikale kommer til at smage deres egen medicin.

»Det vil være dårlig karma at sige til andre, at de gør noget, som er helt i hegnet, hvis man selv gør det samme, så snart man får et flertal.«.

Det er fru Margrethe Vestager, som jo er vicestatsminister nu, citeret for at sige.

Så vil jeg bare spørge fru Marianne Jelved, om det ikke med det forslag til vedtagelse, der ligger, er præcis den situation, der opstår – idet jeg kvitterer for, at man indrømmer, at nej, det er ikke godt nok.

Kl. 11:39

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:39

Marianne Jelved (RV):

Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstod spørgsmålet. Men jeg anerkender også som tidligere minister, at man kan have meget høje fordringer for sig selv, for en regering, og at man kan komme i situationer, hvor det ikke kan lade sig gøre at opfylde de fordringer. Det synes jeg vi alle sammen må have forståelse for. Et er den type situationer, hvor man ikke kan opfylde det af forskellige grunde, som også kan være øjensynlige for alle andre, og noget andet er, at man så gør det for meget, altså ikke opfylder betingelserne alt for mange gange. Det er jo to forskellige situationer, og jeg mener ikke, at vi er i en situation, hvor vi kan sige om en regering, der har siddet i 8-10 måneder, at nu er regeringen dømt for evig tid på baggrund af et meget anstrengt folketingsår, hvilket tidligere ordførere har været inde på.

Så jeg synes, man skal sige, at nu har vi en debat her. Præsidiet følger det tæt. Udvalget for Forretningsordenen kan tage det op når som helst. De kan kalde ministre i samråd osv. Så skulle vi nu ikke give det en chance og så se at komme videre? Vi er jo enige om principperne.

Kl. 11:40

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:40

Karsten Lauritzen (V):

Jo, men den socialdemokratiske ordfører var ikke enig i alle principperne. Men det siger fru Marianne Jelved så at man er. O.k., det må vi så tage for gode varer.

Ministrene, både statsministeren og justitsministeren, lovede rigtignok bod og bedring i det kommende folketingsår, men så tillader jeg mig at spørge fru Marianne Jelved: Hvad nu, hvis det ikke sker? Hvad gør vi så? Fru Marianne Jelved kan selvfølgelig sige, at så må vi tage det, når det kommer. Men hvis fru Marianne Jelved mener det, hun siger, må hun også være med på, at der så må være en konsekvens, hvis vi står i den samme situation næste år, altså at der ikke bliver svaret på spørgsmål; der er spørgsmål, der bliver besvaret alt for sent; der går alt for lang tid i forhold til at overholde reglerne for indkaldelse til samråd; der er eksempler på, at ting bliver sendt til journalister, før de bliver sendt til Folketinget; der er eksempler på, at aktindsigt givet til journalister giver flere oplysninger, end folketingsmedlemmer får.

Er fru Marianne Jelved så klar til også at handle, hvis man står i den situation næste år?

Kl. 11:41

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:41

Marianne Jelved (RV):

Jeg er altid klar til at kalde statsministeren i samråd i Udvalget for Forretningsordenen og få en drøftelse af, hvordan det går nu, og om det ene og det andet er rimeligt. Det er jo det værktøj, vi har, og det er fuldstændig legalt. Det synes jeg da vi skal bruge, hvis det går den forkerte vej.

Kl. 11:41

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:42

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg vil også gerne kvittere over for ordføreren for en noget mere afbalanceret tale end den, der kom fra Socialdemokraternes side. Især fæstnede jeg mig ved, at fru Marianne Jelved sagde, at det ikke kan undgås, at der sker fejl. Det er jeg sådan set enig i; ingen er perfekt.

Men når man så begår en fejl, skal man jo også erkende fejlen og i givet fald forsøge at reparere på den. Jeg vil læse lidt op af et af de hørings svar, der kom i forbindelse med lovforslag nr. L 187 om ændring af lov om kommunal ejendomsskat. Der var givet en høringsfrist på 1 døgn, 22 timer og 44 minutter til et lovforslag, som var særdeles kompliceret. Der var så kommet et svar fra Bo Sandberg, der er skattepolitisk chef i Dansk Erhverv, som skrev:

»Dansk Erhverv finder høringsfristen på under to døgn i ovenstående lovforslag uacceptabel og uforståelig kort, jf. at loven først foreslås at træde i kraft 1. januar 2013. Det er en høring, som i eks-

trem grad er i strid med regeringsgrundlagets formuleringer om god regeringsførelse.«

Er fru Marianne Jelved enig i, at det var en fejl, at det pågældende lovforslag kom i høring med så kort varsel, at det ikke var muligt for de høringsberettigede organisationer, herunder Advokatrådet, Danske Advokater osv., at afgive hørings svar?

Kl. 11:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:43

Marianne Jelved (RV):

Jeg mener principielt, at der skal være et godt, særdeles godt, grundlag for at nøjes med så kort en høring til så kompliceret en sag. Jeg mener ikke, det er godt.

Kl. 11:43

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:43

Jan E. Jørgensen (V):

Det er jeg glad for ordføreren siger, fordi indenrigsministeren var ikke meget for at erkende, at det var en fejl. Jeg havde stillet et spørgsmål netop for at give regeringen mulighed for at reparere på den fejl. Jeg har i spørgsmål 41 til sagen spurgt, om ministeren under hensyntagen til lovforslagets kompleksitet og den meget korte høringsfrist på under 2 døgn vil foretage en fornyet høring af de berørte parter sideløbende med den fortsatte udvalgsbehandling af lovforslaget. Jeg fik så det svar, at hørings svar modtaget efter høringsfristens udløb på lige vis med rettidige hørings svar er blevet behandlet og oversendt til Kommunaludvalget, hvorfor der ikke ses behov for en fornyet høring. Altså, her får man en mulighed serveret på et sølvfad: Skriv da til de organisationer, der har beklaget sig over den korte høringsfrist, og sig, at man godt kan se, at den var lige lovlig kort, men hvis de bare når at fremsende noget inden en eller anden dato, så kan det også nå at komme med.

De mennesker i eksempelvis Dansk Erhverv og KL, som har beklaget sig over den korte høringsfrist, kunne jo så have fået besked om, at deres hørings svar kunne nå at komme i betragtning. Vil fru Marianne Jelved sige, at det havde været godt, om man havde benyttet sig af lejligheden til at sende et brev om, at det stadig væk kunne nås?

Kl. 11:44

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:44

Marianne Jelved (RV):

Her er jeg faktisk bange for, at der kan være en minister, der har spurgt sit system, hvad tidligere ministre, tidligere regeringer har gjort i den type situationer, og så har fulgt den praksis, der har været. Jeg har været ude for det samme i forbindelse med meget korte høringsfrister, bl.a. for integrationslovgivningen, hvor der har været det samme svar fra den pågældende minister.

Kl. 11:45

Formanden :

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:45

Kristian Jensen (V):

Jeg vil allerførst gerne anerkende, at regeringspartierne og Enhedslisten i deres forslag til vedtagelse lægger op til at give regeringen en

næse. Jeg synes, det er positivt, at partierne er med til at udtrykke en beklagelse.

Jeg ærgrer mig så over, at man laver et forslag til vedtagelse, der så entydigt går på de korte høringsfrister, der har været, for som debatten her har vist, er der flere kritikpunkter at rejse. Jeg er glad for, at der kom et klart ja fra fru Marianne Jelved på spørgsmålet om teknisk bistand til udarbejdelse af ændringsforslag. Jeg kunne have ønsket, at det samme klare ja var kommet fra et andet regeringsparti.

Jeg vil så spørge om et tredje af de store kritikpunkter, nemlig det, at man oversender oplysninger, som et folketingsudvalg har bedt om, til medierne i stedet for at sende dem til udvalget. Det skaber en ulige mulighed for at kunne tage hånd om de forskellige problemstillinger, der er, hvis medierne bliver orienteret, forud for at det udvalg, der har stillet spørgsmålet, får informationerne. Vil fru Marianne Jelved være enig med mig i, at der også på det punkt er et potentiale for at gøre det bedre?

Kl. 11:46

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:46

Marianne Jelved (RV):

Ja, det mener jeg sådan set rent principielt.

Jeg vil gerne sige, at jeg er lige så overrasket over oppositionens forslag til vedtagelse, der kun beskæftiger sig med et eneste tema, nemlig høringsfrister.

Kl. 11:46

Formanden :
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:46

Kristian Jensen (V):

Hvis man tager vores forslag til vedtagelse, står der til sidst, at vi opfordrer regeringen til at sikre bedre lov kvalitet, bl.a. ved i højere grad at leve op til kravene om rimelige høringsfrister. Så vores hovedanke går generelt på det om god regeringsførelse.

Jeg er så glad for at få et klart svar fra Det Radikale Venstre på spørgsmålet, nemlig at når et udvalg i Folketinget stiller et spørgsmål og beder om at få oplysninger, er det udvalget, der skal have oplysningerne først, og pressen bagefter. Det håber jeg så at regeringen vil leve op til.

Kl. 11:47

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:47

Marianne Jelved (RV):

Det er hensigtsmæssigt, ja.

Kl. 11:47

Formanden :

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 11:47

Lars Barfoed (KF):

I 2010 betegnede den nuværende økonomi- og indenrigsminister VK-regeringen som en Berlusconi-regering, fordi man ikke overholdt høringsfrister i tilstrækkelig grad – det mente økonomi- og indenrigsministeren.

Så vil jeg bare spørge fru Marianne Jelved: Mener fru Marianne Jelved, at den nuværende regering er en Berlusconi-regering, eller mener fru Marianne Jelved, at økonomi- og indenrigsministeren

skulle have undladt at bruge den betegnelse over for VK-regeringen i sin tid? Der er for mig at se kun de to udfald, de to muligheder.

Kl. 11:48

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:48

Marianne Jelved (RV):

Jeg mener ikke, at den nuværende regering er en Berlusconi-regering. Og jeg har det princip, som jeg fastholder, aldrig at kommentere mine egne folketingsmedlemmer og de radikale ministre.

Kl. 11:48

Formanden :
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 11:48

Lars Barfoed (KF):

Det er jo også en måde at lade være med at svare på spørgsmål på. Men så vil jeg bare sige, at jeg synes, det er upassende at bruge den slags betegnelser om en regering, at kalde den en Berlusconi-regering med det, der lå i det udtryk på det tidspunkt. Jeg mener, at det er dobbeltmoralisk, når man så ikke selv er i stand til at leve op til det, altså at man først sætter sig op på den høje hest og gør sig meget bedre end andre, og så kan man ikke leve op til det selv bagefter. Det synes jeg ikke er passende. Det synes jeg er et svigt.

Jeg synes bare, at det er et eksempel på, at det med god regeringsførelse handler om, at både regering og opposition viser en eller anden form for ordentlighed og fører en ordentlig tone over for hinanden. Og man bliver let fanget i en fælde, når man begynder at bruge den slags udtryk om en regering og så ikke selv bagefter er i stand til at leve op til det, hvad den her regering notorisk ikke har været i stand til. For man er dårligere i stand til at overholde høringsfrister i den her regering, end den tidligere regering var.

Kl. 11:49

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:49

Marianne Jelved (RV):

Jamen jeg har noteret mig hr. Lars Barfoeds bemærkninger.

Jeg ved ikke, om det er det sidste spørgsmål, jeg får, men jeg synes i hvert fald, at jeg vil afslutte det her spørgsmål med at henvise til, at statsministeren har tilkendegivet meget klart, at det er regeringens ambition, at der udvikles et tillidsfuldt samarbejde mellem Folketinget og regering. Det synes jeg vi skal tage for gode varer og holde fast i som en vigtig tilkendegivelse.

Kl. 11:49

Formanden :

Hr. Peter Skaarup, en kort bemærkning.

Kl. 11:49

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at det er meget glædeligt med den tilgang, som fru Marianne Jelved har til debatten. Der kommer lidt mere svar på spørgsmål, og der kommer også nogle politiske tilkendegivelser af, at principielt mener Det Radikale Venstre, at der skal være orden i sagerne.

Det, man så selvfølgelig kan sige, er, at det måske ikke altid nytter så meget at have nogle principielle holdninger, hvis man, når det handler om det, der foregår i regeringen, som Det Radikale Venstre er en del af, konkret vælger at gøre noget andet. Men det tror jeg fru Marianne Jelved er rimelig bevidst om.

Det, jeg egentlig vil spørge om, er lovforslagenes behandling herinde i Folketingssalen. For jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Marianne Jelved, om Det Radikale Venstre principielt og konkret mener, at alle de lovforslag, Folketinget behandler, skal være fuldt belyst, det vil sige, at de lovforslag, Folketinget behandler, skal fremlægges på dansk, og at alle de svar, alle de oplysninger, der relaterer sig til de pågældende forslag, skal fremlægges på dansk.

Kl. 11:50

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:50

Marianne Jelved (RV):

Det er jeg enig i. Det er et dansk parlament, vi sidder i, og derfor skal stoffet, i det omfang det overhovedet er muligt, være på dansk.

Når jeg siger det på den måde, er det, fordi der kan være en bog, der henvises til, som ikke er på dansk. Så må man se, om man kan oversætte det sted, der henvises til i den pågældende bog. Så principielt er jeg enig i, men jeg vil ikke afvise, at der kan være situationer, hvor det ikke er muligt at gøre det.

Kl. 11:51

Formanden :
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:51

Peter Skaarup (DF):

Når jeg spørger, kan fru Marianne Jelved måske gætte sig til, at det er, fordi det er et konkret problem, en konkret udfordring for folketingsmedlemmer, der sidder i udvalgene, at der foreligger dokumenter, som ikke er oversat til dansk. Og fru Marianne Jelved har da måske ret i, at der kan være en bog, som det vil tage meget lang tid at oversætte til dansk, og at det kan der blive bedt om i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Men i forbindelse med et vigtigt, et epokegørende lovforslag, som Folketinget har under behandling i øjeblikket, nemlig forslaget om EU's finanspagt, er det sådan, og det er en indvending, Dansk Folkeparti har gjort gældende ved flere lejligheder, at der foreligger dokumenter – det handler ikke om bøger, men om konkrete svar – som ikke er på dansk. Og der kan godt sidde folketingsmedlemmer, det kunne jo godt være, i et dansk parlament, der ikke lige nødvendigvis har alle forudsætninger for at sætte sig ind i relativt komplicerede sammenhænge på andre sprog end dansk.

Så jeg vil spørge, om Det Radikale Venstre vil arbejde for, at vi får fuldstændig klarhed, ikke bare principielt, men konkret, over, at den slags ting altid skal foregå på dansk.

Kl. 11:52

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:52

Marianne Jelved (RV):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Peter Skaarup, og jeg vil gerne arbejde for det, hvis det ikke er hele bøger, der skal oversættes på én gang. Og jeg vil gøre det, også ud fra det hensyn, at vi i EU-sammenhæng jo fastholder at vi skal kunne tale på vores eget sprog og også der fortrinsvis får materialer på dansk.

Kl. 11:52

Formanden :
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil lige kort i forlængelse af det sidste sige, at jeg håber, at Det Radikale Venstre vil være med til at presse internt i regeringen for, at der bliver en forbedring af kvaliteten af de sjuskede oversættelser, der er af engelsksprogede dokumenter til dansk, for det har på flere udvalgsområder været et reelt problem, at der også er fakta, der simpelt hen er forkert oversat, når de er blevet oversat. Og det er jo ikke særlig smart, hvis man skal bruge det til at behandle lovgivning.

Det, jeg egentlig tog ordet for, var mere, fordi Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, så vidt jeg er orienteret, siden 2007 jo meget offensivt har kæmpet for det her med god regeringsførelse. Det var både under valgkampen i 2007 og i 2011, man tog det op.

Noget af det, der oprindeligt var med, var, at det med det her brede samarbejde var en del af det, man ville starte med, i hvert fald hvad angik det med god regeringsførelse. Derfor undrer det mig sådan set også lidt, at jeg slet ikke har modtaget en henvendelse fra nogen af ordførerne fra regeringspartierne eller Enhedslisten, før sådan lige da debatten gik i gang – jeg ved ikke, om de andre borgerlige ordførere har det – om, om man skulle finde sammen om noget i stedet for bare at nedtromle dem, der prøver at rejse en vigtig debat.

Kl. 11:54

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:54

Marianne Jelved (RV):

Det har jeg noteret mig.

Kl. 11:54

Formanden :

Så siger vi tak til den radikale ordfører. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 11:54

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er rigtig, rigtig fint, at vi i dag får en debat om god regeringsførelse, og endnu finere er det, at statsministeren og justitsministeren har givet nogle gode tilkendegivelser om, at det er et meget vigtigt emne at tage fat på, og det er vel også derfor, at det er ret så nøje beskrevet i regeringsgrundlaget.

Vi skal i kølvandet på grundlovsdag besinde os på, at folk skal kunne stole på, at tingene går rigtigt til i lovgivningsarbejdet. Folk skal kunne stole på, at vi vender hver en sten og besvarer hvert et spørgsmål og lytter til hver en indvending, inden vi i Folketinget skrider til lovgivning. Vi skal også besinde os på, at folk skal kunne stole på, at regeringen varetager den udøvende magt på en for alle tilfredsstillende måde. Det har altid og vil til stadighed ligge SF på sinde, at hørings- og svarfrister skal overholdes, at lovgivningsarbejdet skal være af høj kvalitet, og at der skal være en høj grad af kontrol med, at arbejdet gøres ordentligt.

Derfor er det jo også med glæde, at vi kan tilslutte os det forslag til vedtagelse, som den socialdemokratiske ordfører læste op. Vi havde naturligvis nok en forventning om, at det var et forslag til vedtagelse, som alle partier kunne bakke op om, fordi forslaget jo både anerkender behovet for at arbejde med fortsat god regeringsførelse, samtidig med at forslaget også beklager de tilfælde, hvor det af den ene eller den anden grund ikke er lykkedes at overholde svarfrister og andet.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er fire, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Mads Rørvig fra Venstre.

Kl. 11:55

geringsførelse at gøre; det er bare generelt dårlig stil. Men for at have respekt om vores arbejde skal vi i det her Folketing sørge for, at vi holder en god stil, at vi værner om god regeringsførelse. Når vi ikke gør det godt nok, skal vi hele tiden bestræbe os på at gøre det bedre. Så det vil jeg herfra gerne klart tilkendegive.

Kl. 11:55

Kl. 11:58

Mads Rørvig (V):

Tak for det. En del af debatten i dag har jo været emnet omkring teknisk bistand, som jeg også har debatteret med andre ordførere, hvor vi desværre har fået eksempler på, at regeringen har nægtet Folketinget teknisk bistand, og som folketingsmedlem står man jo sådan lidt på bar bund, hvis ikke man har en juridisk embedseksamen i bagagen. Og for mit eget vedkommende kan jeg jo svare, at det har jeg ikke.

Det er jo så meget beklageligt, at regeringen mener, at der er områder, hvor man kan nægte Folketinget teknisk bistand. Er ordføreren enig i, at regeringen kan nægte Folketinget teknisk bistand, og kan ordføreren se, hvilke emner det giver mening at nægte Folketinget teknisk bistand til? For det kan jeg ikke.

Kl. 11:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 11:56

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nej, ordføreren her er aldeles uenig i, at det kan nægtes at give teknisk bistand til et ændringsforslag. Det er der heldigvis også rådet bod på. Så jeg må klart tilkendegive, at selvfølgelig skal vi i Folketinget kunne forlade os på regeringsapparatet, når vi skal have udarbejdet ændringsforslag, ingen tvivl om det.

Kl. 11:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 11:57

Mads Rørvig (V):

Jeg vil gerne kvittere for ordførerens svar. Jeg vil sige, at det eksempel, jeg tror ordføreren mener der er rådet bod på, drejer sig om, at socialministeren ikke ydede teknisk bistand, fordi socialministeren var uenig i ændringsforslaget. Der er andre eksempler, bl.a. når det gælder om at give indfødsret til nogen, der selvfølgelig ønsker indfødsret, men som Politiets Efterretningstjeneste mener er en fare for rigets sikkerhed. Her var det Dansk Folkeparti, der ønskede at stille et ændringsforslag, og Justitsministeriet, der nægtede at yde teknisk bistand.

Men jeg vil gerne kvittere for ordførerens svar, og jeg er sikker på, at vi, hvis vi kommer i en sådan situation igen – selv om det forhåbentlig ikke kommer til at gælde statsborgerskab og rigets sikkerhed – kan få SF's opbakning til, at der skal ydes teknisk bistand til Folketinget. Tak for det.

Kl. 11:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 11:58

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er rigtig sjovt, at hr. Mads Rørvig nævner det med indfødsret, for jeg kommer sådan til at tænke på, da hr. Mads Rørvigs kollega, hr. Karsten Lauritzen, stod her på talerstolen og sagde, eller i hvert fald tilkendegav over for pressen, at han ville bryde principperne om ikke at overholde tavshedspligten i forbindelse med indfødsretssager. Og det er jo selvfølgelig ikke noget, der direkte har med god re-

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:58

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge SF's ordfører her i dag, om SF stadig væk mener, at ministre, der kun giver en høringsfrist på 3 dage i forbindelse med lovforslag, er at betegne som lovskiksforrædere.

Kl. 11:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:59

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er nødt til at tilkendegive, at det i dag er første gang, jeg hører begrebet lovskiksforræder, så jeg har ikke haft stunder til at tænke over, hvad det dybere set betyder. Men jeg synes ikke heller, at det er god stil at kalde folk lovskiksforrædere. Jeg synes også, det er et grimt ord, og jeg ved heller ikke helt, om det er et, vi skal gå og bruge om hinanden. Så nej, det synes jeg ikke man skal sige om nogen.

Kl. 11:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Og hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 11:59

Peter Skaarup (DF):

Jeg er da enig i, at det da er et træls ord at bruge, men ikke desto mindre var det jo ordførerens partifælle, fru Astrid Krag, der nu er sundhedsminister, der kaldte daværende integrationsminister fru Birthe Rønn Hornbech for en lovskiksforræder. Når man bruger den slags ord og udtryk, og når man i øvrigt kører et meget hårdt løb mod en regering, der så, og der har Dansk Folkeparti også en klar holdning, begik den fejl nogle gange at have for korte høringsfrister, må det jo gælde, uanset hvilken regering der sidder, ellers skal man lade være med at bruge sådan nogle udtryk på grund af en høringsfrist, der ikke bliver overholdt. Det er derfor, jeg så vil spørge SF's ordfører, om SF i partiets folketingsgruppe vil diskutere, om det måske var en idé, at man holdt lidt igen med tillægsordene, når man selv laver de samme fejl og laver nogle, der er endnu større og meget værre.

Kl. 12:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 12:00

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg ved ikke, hvordan hr. Peter Skaarups parti plejer at diskutere tillægsord i Dansk Folkepartis gruppeværelse, men jeg synes, at det, vi diskuterer i gruppeværelserne, skal vi have lov at have for os selv. Så jeg vil ikke stå her og love, at vi vil tage et punkt på, der hedder brug af tillægsord. I øvrigt tror jeg, hr. Peter Skaarup vil være fuldstændig enig med mig i, at man somme tider kan være ligefrem ærgerlig over noget, ens partifæller siger, også selv om det er i en opvækket situation eller diskussion. Og nej, jeg synes ikke, vi skal sætte prædikater og øgenavne på hinanden. Uanset hvem der sidder i rege-

ring, synes jeg, det med god regeringsførelse er en ambition, man hele tiden skal holde ud foran sig og prøve at opnå. Og det er forhåbentlig uden al for megen brug af tillægsord.

Kl. 12:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 12:01

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nogen gange kan man jo også blive ærgerlig over noget, man selv siger, og ikke kun over ens partifælle, men sådan er det vel.

Jeg vil egentlig spørge til side 76 i regeringsprogrammet, nemlig om det afsnit, der handler om god regeringsførelse. Det er jo sådan, at i de seneste 5-6 år har Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre arbejdet for, at der til god regeringsførelse også er noget om et bredt samarbejde i Folketinget. Det er ligesom røget ud af regeringsprogrammet, og da det jo har været Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres officielle politik, vil jeg bare høre, om det er SF, der har fået det ud af programmet.

Kl. 12:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 12:02

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu er det ikke mig, der har lavet regeringsgrundlaget. Det er medlemmerne af regeringen. Jeg kan ikke fortælle hr. Simon Emil Ammitzbøll, hvordan ordene er faldet i forbindelse med afsnittet om god regeringsførelse. Jeg kan bare konstatere, at der er et afsnit i regeringsgrundlaget om nogle ambitioner i forhold til god regeringsførelse. Det er vi i SF utrolig glade for.

Kl. 12:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 12:02

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg håber, at jeg får lejlighed til at stille samme spørgsmål til statsministeren og justitsministeren, så kan det være, at vi kan få en afklaring af det.

Når det så er sagt, vil jeg bare høre om SF's holdning til det her med, at det jo ikke er så interessant, at vi går og peger fingre ad den ene regering og den anden regering, og hvad ved jeg, på grund af forskellige procenter, som jo alle sammen er sørgelige, når det gælder om at leve op til de målsætninger, der generelt er for svartider, høringsfrister osv., for hvad forestiller ordføreren sig egentlig, at man konkret vil gøre fremadrettet? Som jeg oplever det, siger man bare det samme, som man sagde for 8 måneder siden. Man har en flot målsætning, og det kan enhver jo have, men det kommer der jo ikke konkret bedre arbejde ud af. Kunne man sætte nogle mere konkrete målsætninger for, hvor meget man skal have det forbedret, før man ikke en gang til skal blive hængt til tørre?

Kl. 12:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 12:03

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er da en meget spændende tanke at have måltal, men jeg vil ikke stå her og garantere, at en procent, som er relativt ens for den tidligere regering og den nuværende regering, skal nå op på 5 eller 10 pct.

mere, for hvad er sanktionerne? Så tager vi en forespørgsel mere, eller hvad er det for noget, vi er ude i? Jeg tror, at vi må tage hinanden og Folketinget på ordet, når vi beder om, i øvrigt i begge de forslag til vedtagelse, der er foreslået i dag, at det her er noget, der er bevågenhed omkring, og er noget, der tages alvorligt. Så tror jeg sådan set, at det vil være ganske forfærdeligt, hvis vi ikke lever op til de forslag til vedtagelse, der er fremsat, om, at man vil tage det alvorligt. Det henholder jeg mig til.

Kl. 12:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den sidste, der har bedt om en kort bemærkning i den her omgang, er hr. Kristian Jensen fra Venstre.

Kl. 12:04

Kristian Jensen (V):

Jeg er glad for at kunne konstatere, at Det Radikale Venstres ordfører ikke mente, at det, den radikale leder tidligere har sagt om Berlusconi-regeringen, var pænt udtrykt, og at SF's ordfører ikke mener, at hvad fru Astrid Krag tidligere har sagt, var pænt udtryk. Sådan kan man blive klogere, når man kommer i regering. Jeg skal også over for SF gentage anerkendelsen af, at regeringspartierne lægger op til at give regeringen en næse i den beklagelse, som Folketinget tilsyneladende skal stemme om om et øjeblik.

Jeg vil egentlig gerne prøve at kigge lidt fremad, for hr. Per Clausen nævnte i et spørgsmål til mig et forslag om at tage en drøftelse i Udvalget for Forretningsordenen – eller i anden sammenhæng – for at komme med konkrete forslag til rammerne for høringsfrister. Hvordan vil SF stille sig til et sådant forslag om at have et konkret krav om et vist antal dage og derefter kun have en dispensationsmulighed, hvis et flertal i Folketinget vil give en sådan dispensation?

Kl. 12:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 12:05

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jamen jeg vil kvittere for hr. Kristian Jensens spørgsmål på samme måde, som jeg kvitterede for hr. Simon Emil Ammitzbølls spørgsmål. Det er nogle spændende forslag, der kommer, men skulle vi ikke diskutere dem i Udvalget for Forretningsordenen? Skulle vi ikke tage dem op med regeringen? Skulle vi ikke kigge på, hvordan vi bedst får det her arbejde til at flyde, for det er det, der er intentionen? Lad os tage den i Udvalget for Forretningsordenen. Kom med de gode forslag, så kan vi diskutere dem der.

Der lægges ikke op til at give regeringen en næse; der er en påmindelse om, at det her skal gøres bedre, og at regeringen og regeringspartierne sammen med Enhedslisten beklager, at det ikke har været godt nok. Det vil vi godt bestræbe os på at gøre bedre, fuldstændig som den tidligere regering tit og ofte gav tilsagn om at ville gøre tingene bedre.

Kl. 12:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 12:06

Kristian Jensen (V):

Nu skal jeg ikke være ordkløver over for fru Pernille Vigsø Bagge, men når Folketinget normalt beklager noget, bliver det som regel i offentligheden oversat til at være en næse til dem, der beklager. Og når Folketinget i det forslag til vedtagelse, som fru Pernille Vigsø Bagge selv er med til at fremsætte, skriver, at »derfor beklager Folketinget, at lovforslag i visse tilfælde er udsendt med meget korte

høringsfrister», så kan det næppe være andet end en næse til den regering, der har udsendt lovforslagene med korte høringsfrister.

Det, jeg egentlig gerne vil høre, er en tilkendegivelse – og den behøver ikke at være bindende, men måske bare foreløbig – over for det forslag, som hr. Per Clausen kom med, for jeg vil gerne sige nu, at jeg egentlig synes, at det var glimrende, at der kom et konkret, fremadrettet forslag til, hvordan vi så i fællesskab kan gøre det bedre. Vi kan diskutere mange ting i Udvalget for Forretningsordenen, men nu står vi altså i Folketingssalen med tilhørere og med mulighed for, at folk kan sidde derhjemme og følge med i, hvad vi egentlig mener. Derfor håber jeg, at SF vil komme med en holdningsmæssig tilkendegivelse af, om man vil tage det konkrete skridt at lave en bindende ramme for, hvor mange dage et lovforslag skal være i høring, og at man kun vil kunne fravige en sådan høringsfrist, hvis et flertal i Folketinget vil give en dispensation.

Kl. 12:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 12:07

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes i grunden, at hr. Kristian Jensens fascination af næser er ærgerlig, for det, vi diskuterer her i dag, er vigtigere, end om regeringen får en næse eller ej. Det vigtige er, at vi får folketingsarbejdet, lovgivningsarbejdet til at være af så høj kvalitet som overhovedet muligt, som jeg også sagde i min indledende tale. Jeg vil gerne være med til at diskutere med hr. Kristian Jensen i Udvalget for Forretningsordenen, men jeg vil ikke nu i Folketingssalen diskutere forslag, som er lidt ukonkrete, og hvor der ikke er lagt an til, hvor lang en frist, der så skal være, eller hvad det er for nogle dispensationsmuligheder, der skal lægges ind. Lad os tage det i Udvalget for Forretningsordenen – det er vi i SF helt åbne over for.

Kl. 12:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 12:08

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det er lidt spændende, at vi var lige ved at få en debat om god oppositionsskik, og der kan vi jo sikkert allerede nu udveksle erfaringer om, hvilke betegnelser og ord man kan bruge om en siddende regering. Jeg håber så ikke, at vi går skridtet videre og også her i Folketinget begynder at føre en debat om, hvad der sådan er god parlamentarisk grundlagsskik, altså hvad partier, der er parlamentarisk grundlag for en regering, kan tillade sig at sige og ikke sige, for så tror jeg at debatten kan blive meget omfattende og kompliceret.

Men jeg vil sige om det, som jo er sagens kerne i dag, nemlig spørgsmålet om god regeringsskik og god lovskik, at jeg jo er enig med dem, der i dag har givet udtryk for, at der var en klar forventning om, at den nuværende regering skulle være bedre end den gamle regering. Det er et synspunkt, som regeringspartierne har givet udtryk for: Det var sådan, det gerne skulle gå. Det er et synspunkt, vi har, og det, der er en lille smule bemærkelsesværdigt, er, at der også har været en række ordførere fra oppositionen, som har sagt, at de havde en klar forventning om, at den nuværende regering ville have gjort det bedre end den gamle regering. Det synes jeg er en positiv tilgang til debatten, for så kan vi jo starte med at sige det, der også har været rigtig godt, synes jeg, og som også afspejler sig i det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten er med til at fremsætte i dag,

nemlig at vi er enige med regeringen i, at der var brug for forbedringer på det her område.

Vi er også enige med regeringen og regeringspartierne om, at der i hvert fald er nogle eksempler på, at det ikke er blevet godt nok. Det var jo også det, statsministeren og justitsministeren sagde i deres indledende bemærkninger. Jeg må indrømme, at det vist også er en forskel i forhold til den tidligere regering, for jeg har ingen erindring om, vil jeg gerne sige, at de to statsministre, vi havde under VK-regeringen, nogen sinde har givet udtryk for, at noget som helst, som de havde været involveret i, ikke var godt nok – selv ikke når det var helt indlysende, at det ikke var godt nok. Og vi siger i hvert fald, at hvis den nuværende regering handler på tilsvarende vis, bliver den mødt af hård, men selvfølgelig også retfærdig kritik fra den nuværende oppositions side.

Det er selvfølgelig også værd at diskutere, når man sådan konstaterer, at noget ikke på alle områder er godt nok, hvad man så kan gøre for at sikre sig, at det bliver bedre. Og der vil jeg om det forslag, som jeg har nævnt i debatten i dag – spørgsmålet om at indføre regler om høringsfrister – sige, at reglerne skal være, at der i udgangspunktet skal være de 4 uger, som man jo sådan set også anbefaler der skal være, medmindre man kan få et flertal i Folketinget for, at der er gode grunde til at fravige dem.

Det er ikke noget helt nyt forslag. Jeg vil sige, at Enhedslisten er kommet med det rigtig mange gange i de senere år. Nu er vi så kommet i den situation, at Venstre støtter det – det er et stort fremskridt, vil jeg sige, og det giver mig da fornyet mod, når sagen skal rejses i Udvalget for Forretningsordenen, for der håber jeg altså på at vi kan komme længere med det, end det har været muligt indtil nu. Det er klart, at man selvfølgelig også der skal diskutere dispensationsregler. Hvis man ser på, hvordan dispensationsreglerne er i Folketinget, når sager behandles hurtigere, så kan man sige, at de jo ikke er særlig udførlige, for de er jo baseret på, at det er et flertal i Folketinget, der så beslutter sig til det, og det synes jeg sådan set er en fornuftig model.

Det er rigtigt, at der har været andre ting end høringsfristerne oppe i debatten i dag, men jeg synes alligevel, at hvis man skal se et område, hvor der helt klart har været det, jeg vil kalde for systematiske problemer, så har det været i forhold til høringsfristerne – det er der også flere, der har gjort opmærksom på, altså at det der med at holde de 4 uger har været rigtig, rigtig svært. Men selvfølgelig er der også andre eksempler på problemer i lovgivningsprocessen her i Folketinget, og det er værd at sige, at lovgivningsprocessen i Folketinget jo ikke skal være god af hensyn til folketingsmedlemmerne. Det er måske også godt, at vi har det godt, men lovgivningsprocessen skal være god, af hensyn til at det skaber bedre kvalitet i de love, vi ender med at vedtage, forhåbentlig i hvert fald.

Men der har været andre eksempler fremme, og jeg vil sige, at der ikke er blevet nævnt nogle eksempler, som jeg ikke kan genkende fra min egen tid som en lidt mere ivrig spørger i Folketinget, end jeg har været nu, for jeg er jo røget helt nede på tiendepladsen, hvad der er lidt overraskende for mig selv, men det er dog sket. Men der er ikke noget med dårlige svar og svar, der kommer for sent, eller ministre, der synes det er sjovt efter 6 dage at svare, at det ikke er dem, der skal svare, men en anden minister; det tog så 6 dage at finde ud af det. Alt det har jeg været udsat for tidligere. Og nogle gange har jeg også klaget over det – med meget lidt held, vil jeg sige.

Derfor er jeg også glad for den reaktion, der kom fra formanden for Folketinget i den her sag, da jeg på Enhedslistens vegne rettede henvendelse til Folketingets formand og sagde, at jeg syntes, at der faktisk var nogle problemer. Det fik jeg en meget hurtig reaktion på at han ville tage op i forhold til regeringen. Også der har jeg fået en langt, langt mere offensiv og positiv reaktion, end jeg har fået fra tidligere formænd, så det er jeg selvfølgelig meget tilfreds med.

Så vil jeg bare slutte af med en enkelt lille problemstilling, som jeg har oplevet her for nylig. Det er jo ikke altid, oppositionen er så kritisk over for regeringen, for da vi diskuterede finanspagten her i Folketingssalen og Enhedslisten fremlagde et nyt dokument i sagen ved andenbehandlingen af beslutningsforslaget og derfor gerne ville have sagen tilbage i udvalget – det ville have taget 1 uge, så kunne vi have fået sagen belyst ordentligt – så stemte ikke hele oppositionen, men Venstre og Det Konservative Folkeparti jo sammen med regeringen om at afvise det, og det synes jeg måske var lidt overraskende og meget, meget utraditionelt, vil jeg sige, for jeg har faktisk meget svært ved at erindre, at man nogen sinde har nægtet nogen at få en sag tilbage i udvalget.

Kl. 12:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er to, der har meldt sig med korte bemærkninger, og det er først fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:14

Karina Adsbøl (DF):

Tak. Det undrer mig lidt, at Enhedslisten vælger at gå med i det forslag til vedtagelse, som er fremsat her, for det, der står i det sidste afsnit, er:

»Derfor beklager Folketinget, at lovforslag i visse tilfælde er udsendt med meget korte høringsfrister, selv om Folketinget anerkender, at det politiske arbejde kan nødvendiggøre dette.«

Er det ikke sådan lidt en undskyldning, sådan en lidt ambivalent holdning fra Enhedslisten side? Enhedslisten plejer da sådan at være rimelig skarpe i at varetage deres vælgeres interesser. Jeg mener, der er stor ambivalens i det her. Hvorfor har Enhedslisten valgt at gå med i det her forslag til vedtagelse?

Kl. 12:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 12:14

Per Clausen (EL):

Jeg tror sådan set, det er fremgået af flere indlæg – også fra hr. Kristian Jensen – at han i grunden er lidt ked af, at han ikke selv har fået formuleret et lidt mere skrappt forslag til vedtagelse over for regeringen. For sagen er jo, at når det står på den måde, det gør her, er det, fordi det, vi beklager, er de gange, hvor det er sket, og hvor der ikke er rigtig gode saglige grunde til, at det er sket. Men samtidig har det jo været vigtigt for os at give den indrømmelse til regeringen – og både tidligere og kommende regeringer i øvrigt – at det selvfølgelig nogle gange er nødvendigt, at det kommer til at gå hurtigere, end hvad godt ellers er, og det har alle jo været enige om i dag.

Jeg synes, man skal tage det som et meget, meget positivt udtryk, at regeringspartierne sammen med Enhedslisten i enighed beklager, at noget ikke har været godt nok. Det er meget sjældent, det sker, at regeringspartier er med på det, skulle jeg hilse at sige.

Kl. 12:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Endnu en kort bemærkning fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 12:15

Karina Adsbøl (DF):

Jamen hvor er handlingen? Der står ikke noget om handling. Enhedslisten stiller jo ikke rigtig nogen krav til regeringen om, at der også skal ske noget handling omkring det her, og det undrer mig bare lidt, at Enhedslisten ligesom går med i det her. Jeg kan ikke se, at Enhedslisten er kommet med noget forslag om, at der nu skal hand-

les, og at man skal gøre sådan og sådan. Det står der ikke noget om. Der er Enhedslisten faldet lidt af på den, er de ikke det?

Kl. 12:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:16

Per Clausen (EL):

Jeg tror sådan set, der kan findes rigtig mange eksempler på, at Enhedslisten er faldet af på den, selv om jeg kan se, at statsministeren måske synes, vi skulle være faldet lidt mere, men pointen er jo bare den ganske banale, at vi her siger, at det er vigtigt at fastsætte rimelige høringsfrister, og så beklager vi, at det ikke er sket i alle tilfælde. Og for mig er det i hvert fald ret indlysende, at hvis det ikke bliver bedre næste år, kan det godt være, at beklagelsen bliver meget større.

Men man kunne jo godt gøre, som oppositionspartierne har valgt at gøre, nemlig at skrive, at man opfordrer regeringen til at sikre bedre lov kvalitet. Hvis problemet er det, skal jeg gerne sige, at det synes Enhedslisten også er rigtig vigtigt at man gør. Og en af måderne at gøre det på er faktisk ved at sikre ordentlige høringsfrister. Men jeg mener sådan set også, at det er det, der står i forslagene til vedtagelse. Jeg tror måske, at en af udfordringerne her er, at der ikke er så stor forskel på de to forslag til vedtagelse, andet end at det, regeringspartierne kommer med sammen med Enhedslisten, er lidt skarpere i kritikken af regeringen, end det, oppositionen har kunnet tage sig sammen til at skrive.

Kl. 12:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Kristian Jensen, Venstre.

Kl. 12:17

Kristian Jensen (V):

Jeg vil allerførst sige, at jeg på ingen måde skal sætte en bundgrænse for, hvad partier kalder regeringen, og derfor ikke på nogen måde forhindre Enhedslisten i at fortsætte med at kalde en regering for klaphatte eller andre festlige betegnelser.

Jeg vil sige, at det forslag til vedtagelse, som hr. Per Clausen er med til at fremsætte, ganske rigtigt har en næse til regeringen, men desværre fokuseres der snævert alene på emnet høringsfrister. Jeg vil bare høre hr. Per Clausen, om Enhedslisten vil være med til at sikre, at der også på andre områder vil være mere fokus på god regeringsførelse. Her tænker jeg bl.a. på de spørgsmål, der er blevet rejst, om, at der bliver givet teknisk bistand til udarbejdelse af ændringsforslag, hvis der er forslag om det fra et folketingsmedlem. Jeg tænker på spørgsmålet om at få oversendt svarene til Folketingets udvalg, i stedet for at ministre benytter lejligheden til at gå i pressen med oplysningerne, inden udvalget har fået oplysningerne. Vil Enhedslisten være med til at hjælpe med til også at få en højere kvalitet på de områder?

Kl. 12:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 12:18

Per Clausen (EL):

Det kan jeg godt love at vi vil. Jeg vil dog med hensyn til det der med at nægte at lave konkrete ændringsforslag for oppositionspolitikerne sige, at jeg er bange for, at jeg har været medvirkende til at fremme den proces i embedsmandsværket, for jeg blev udsat for præcis det samme i den tidligere regerings periode og fik ikke klaget, kritiseret og brokket mig nok over det. Så nogle har måske troet, at når jeg ikke råbte op, var det nok et tegn på, at det var en vej, man

godt kunne betræde. Men jeg er helt enig med hr. Kristian Jensen i, at det er fuldstændig uacceptabelt.

Så vil jeg bare i al stilfærdighed til det med sproget sige, at når man som jeg har været en del af roliganbevægelsen, så er klaphatte jo ikke nogen sådan rigtig grim betegnelse; så er det lidt kærligt ment.

Kl. 12:19

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 12:19

Kristian Jensen (V):

Det er da i hvert fald en betegnelse, som er festlig uden at være smuk, som er kendetegnende uden egentlig at være nyttig, og det kan da godt være en meget god betegnelse for regeringen.

Det, jeg bare vil anerkende i mine kommentarer her, er, at hvis vi nu holder sammen, kan vi også, når regeringsmagten engang må skifte, stå fast på, at der skal være en mulighed for oppositionen for at få hjælp til de ændringsforslag, der er.

Jeg vil også bare gerne her kvittere for det forslag, som hr. Per Clausen kom med tidligere – og give Venstres tilsagn til det – om, uden at vi i dag har fået et konkret forslag eller lagt os fast på et bestemt antal dage, at få indført en regel om, at der bliver en rimelig høringsfrist, at der bliver mulighed for at sikre, at de parter og organisationer, der skal bidrage til god lovkvalitet, får tid til at gennemlæse lovgivningen i ordentlig tid.

Så må vi sige, at der så i de særlige tilfælde, hvor vi af lovtekniske grunde skal have en kortere frist, skal være mulighed for, at et flertal i Folketinget kan dispensere, men kun hvis et flertal kan overbevise om, at det er nødvendigt. Jeg vil gerne anerkende ideen og give et tilsagn om, at Venstre vil støtte det.

Kl. 12:20

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 12:20

Per Clausen (EL):

Jeg synes, at der er meget i den her debat, der tyder på, at vi kan mødes i Udvalget for Forretningsordenen og måske gennemføre en række tiltag i et samarbejde mellem oppositionen, regeringspartierne og os, som vil føre til, at der bliver bedre muligheder for at få en god lovbehandling. Det synes jeg er rigtig godt.

Så vil jeg takke for, at der ikke var nogen i oppositionen, der havde fundet nogle citater, hvor jeg havde sagt noget grimt om nogle tidligere ministre, som jeg ikke skulle have gjort. Jeg vil lade være med at tolke det sådan, at det ikke skulle være muligt at finde sådan nogle citater; for det kan jo ikke udelukkes. Sådan er det jo i politik, at man somme tider taler hurtigt, og det er ikke altid, at ens tankevirksomhed er lige så hurtig som talemåderne; det kender jeg godt.

Kl. 12:21

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 12:21

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes sådan set, at debatten, i hvert fald med Enhedslisten, udvikler sig ret positivt, fordi vi fremadrettet kan få lavet nogle mere fornuftige arbejdsforhold for Folketinget. Det jo sådan set det, der er formålet – al polemik skrællet væk. Det kan også være, at Liberal Alliance og Enhedslisten har nogle særlige interesser i det, fordi ingen af partierne på noget tidspunkt har siddet på regeringsbænkene.

Så det kan godt være, at vi kan lave en eller anden uheilig alliance der.

Så vil jeg egentlig også godt kvittere for, at man har fået lavet et forslag til vedtagelse, hvor man giver en halv næse til regeringen. En halv næse er selvfølgelig bedre end ingen næse, så der kommer lidt hen ad vejen. Jeg vil dog bare gerne sige, at fra Liberal Alliances side ville vi også gerne have gået ind i at kritisere regeringen for, at man ikke svarer fyldestgørende, og det er netop i forlængelse af, at vi sammen med Enhedslisten og i øvrigt Dansk Folkeparti den 1. juni har sendt en klage over økonomi- og indenrigsministeren til Folketingets formand. Jeg synes egentlig, det er flot, man har fået regeringen med på denne lille halve næse. Men hvis vi havde vidst, at Enhedslisten var frisk på så klar kritik, havde vi nok lagt op til noget større og mere krasbørstigt.

Kl. 12:22

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:22

Per Clausen (EL):

Deraf kan man jo lære, at man altid skal være omhyggelig med sin forberedelse.

Jeg vil bare sige, at jeg har aftalt med regeringen, at vi ikke taler om næser. Vi taler om, at vi i fællesskab er blevet enige om, at noget ikke har været helt godt nok, og det beklager vi. Man kan næsten sige, at når man selv beklager, at man ikke har gjort noget godt nok, så har det måske større effekt, end når nogle andre beklager, at man ikke har gjort noget godt nok. Det er vi meget, meget glade for.

Jeg er helt opmærksom på det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll nævner om kvaliteten af svar på spørgsmålene. Når jeg ikke har valgt at inddrage den konkrete aktuelle sag i drøftelsen også af vedtagelsen, så er det, fordi det er en sag, der er under behandling og jo heller ikke er fuldt afklaret. Så om ikke andet kunne man jo henvise til, at man ikke rigtig vidste, hvad jeg snakkede om. Så vi holder os til det, som var afklaret, nemlig at der er nogle problemer med de her høringsfrister.

Kl. 12:23

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 12:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er da glad for det, hvis Enhedslisten kan få sådan lidt sydøstasiatisk kultur ind i regeringen med noget selvkritik og den slags. Det tror jeg ikke vil være et problem for regeringen at få lidt mere af.

Det der med forberedelsen må jeg jo tage på mig. Jeg har bare på fornemmelsen, at det i større grad har været regeringen end Enhedslisten, der har været lidt for velforberedt i den her sag. Man kunne godt have fået mere ud af det, tror jeg, hvis man fra Enhedslistens side havde afsøgt sine muligheder lidt bredere i Folketinget, men lad det ikke være en stor konflikt mellem os.

Så lige til sidst om det med næser: Det kan jo godt blive nærmest karikeret morsomt at diskutere det, men det er vel bare et udtryk for det der nysprog, som har sneget sig ind i politik, ikke kun for den nuværende regering, men af forskellig art, der gør, at vi nu godt kan give næser – det skal bare ikke hedde sig! Vi kan også gå tilbage og sige, hvad var det med Uffe Ellemann-Jensen og Birthe Rønn Hornbech og andre, der har fået næser, men det bliver det jo ikke særlig interessant af. Så jeg strækker våben og noterer mig, at kritikken er den samme, lige meget hvad vi kalder den.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 12:24

Per Clausen (EL):

Jeg tror også, det ville være et stort fremskridt i politik, hvis vi holdt os til det, vi sagde, og lidt mindre til tolkningen af det, vi sagde. Det ville være nemmere, hvis man altid udtrykte sig rimelig klart, som vi faktisk gør i det her forslag til vedtagelse, for så behøver man ikke at tolke så meget på det.

Enhedslisten er rigtig godt tilfreds med det forslag til vedtagelse, vi har lavet sammen med regeringen. Det er jo en del af det at være et parlamentarisk grundlag, at vi som regel sørger for at se, om vi ikke kan blive enige med regeringen først. Jeg tror sådan set også, det var sådan under den tidligere regering i forhold til deres parlamentariske grundlag.

Så vil jeg sige, at hvis tendensen til selvkritik kan brede sig i dansk politik, er det måske en meget god idé. Jeg ved, at Liberal Alliance har været meget inspireret af Singapore, som jo er en del af den kinesiske tradition, hvor selvkritik spiller en ikke uvæsentlig rolle, og så kan vi se, om den danske regering, når de får fint besøg fra Kina, også kan diskutere selvkritik der. Jeg vil da håbe, at den danske regering ikke overdriver selvkritikken, men måske er lidt mere kritisk over for den kinesiske regering end over for sig selv. Det synes jeg sådan set der er grund til.

Kl. 12:24

Kl. 12:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er den næste ordfører hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 12:25

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det danske folkestyre trænger til fornyelse. Sådan lyder de indledende ord i regeringsprogrammets afsnit om god regeringsførelse. Det lyder meget pænt, men der er en del ting, som ikke helt er i overensstemmelse med den praktiske virkelighed.

Vi kan tage eksemplet med L 160 om Offentlig Digital Post. Her har både Ældremobiliseringen, Advokatrådet og Kommunernes Landsforening klaget over den korte høringsfrist.

Vi kan tage eksemplet med L 185, lovforslaget om fixerum. Her har både Advokatrådet, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Gadejuristen, Landsforeningen af VæreSteder, Lægeforeningen og Rådet for Socialt Udsatte klaget over de korte høringsfrister.

Vi kunne også tage eksemplet med L 135 om godskørsel og buskørsel, hvor der var manglende høringsnotat ved førstebehandlingen, noget, der jo ellers også loves fra regeringens side.

Endelig kunne vi tage det eksempel, som jeg lige har nævnt i mit spørgsmål til hr. Per Clausen, om den manglende fyldestgørende besvarelse fra indenrigs- og økonomiministeren til Enhedslisten i Folketingets Europaudvalg.

Sagt på en anden måde, der er gode intentioner i regeringsprogrammet, men der er ikke umiddelbart lagt op til en præcis efterlevelse af de gode intentioner. Det er også sådan, at man kan læse i et ritzautelegram fra den 3. maj, at Advokatrådet i første kvartal i 121 tilfælde er blevet bedt om at afgive hørings svar. I de 76 sager har der været en høringsfrist på under 3 uger, ifølge Advokatrådet langt under tommelfingerreglen på 4 uger.

Derudover kan vi også citere Dansk Socialrådgiverforenings formand, Bettina Post, som i samme artikel sagde: »Da regeringen trådte til, var der lige til at begynde med nogle rimelige frister. Men jeg

synes meget hurtigt, at vi kom tilbage til de vante gænger, hvor det skal gå meget, meget stærkt«.

Jeg synes også, der har været enkelte, der ligefrem er begyndt at tale om, at god regeringsførelse nærmest handler om effektivitet frem for kvalitet, ikke forstået på den måde, at Liberal Alliance ikke i helt særlige undtagelsestilfælde godt kan finde grunde til, at man kan give dispensationer, men at man sætter de to ting lig hinanden er nok en tilsnigelse og også en fordrejning af, hvad der var meningen med regeringsprogrammets afsnit om god regeringsførelse.

Så der er grund til at være særlig opmærksom på det i forhold til denne regering, selv om man skal være åben og ærlig og sige, at det jo ikke er, fordi resultaterne er særlig meget værre eller bedre end den forrige regerings, så er det jo, fordi denne regering jo selv har kastet sig op på den højeste hest i landet, og både Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre har igennem 5½ år turneret i tv-udsendelser, radioudsendelser, på folkemøder og andet og fortalt om, at når de kom til, når man fik magten, ville alt være forandret, en ny dag ville oprinde, og alt ville blive bedre. Det blev det ikke, kan vi konstatere.

Man kommer til at tænke lidt på den sovjetiske forfatning, der både garanterede pressefrihed, ytringsfrihed, demonstrationsfrihed, religionsfrihed, boligens ukrænkelighed og hemmelige og lige afstemninger. Flotte målsætninger, men jo ikke rigtig noget, som sovjetkommunismens ofre kunne bruge til noget i den praktiske virkelighed. Nu er det ikke sådan, så man skal misforstå det, jeg siger, og at jeg sammenligner den nuværende regering med et af de mest forfærdelige styre, der overhovedet har været i verdenshistorien. Det er slet ikke det, der er min pointe. Meget dårligt kan man sige om regeringen, men dog ikke det.

Det, man til gengæld kan sige, er, at man altid kan sætte sig de flotteste målsætninger, man kan altid begynde at rose sig selv med det, man godt kunne tænke sig. Jeg har tænkt mig at tage mig 10 kg. Er det ikke flot? Jo, det er det, hvis jeg får dem tabt, og ellers er det sådan set ikke noget særligt. Så er det bare noget ords kvalder, som man ikke kan bruge til noget som helst.

Sådan ser det jo også umiddelbart ud med det afsnit, der er om god regeringsførelse i regeringsprogrammet fra efteråret. De første 8 måneder må man sige, at karakteren er – jeg skal ikke gå ind i skalaer – dumpet, og så må vi jo bare se, om det bliver bedre fremadrettet. Jeg synes ikke, at vi har fået særlig konkrete løfter, men jeg håber da, at det bliver til noget.

Kl. 12:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Lars Barfoed, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:31

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Se, når vi har den her debat, tror jeg grundlæggende ikke, at det er sådan, at vi er uenige, når vi står på talerstolene rundt omkring og skal sige, hvad god regeringsførelse er. Det er jo det samme, vi siger. Det er de samme ord, vi bruger. Det er de samme temaer, vi cirkulerer omkring – høringsfrister; at man skal svare ordentligt og fyldestgørende; at man skal behandle hinanden ordentligt, havde jeg nær sagt, og det skal jeg vende tilbage til. Men vi er jo egentlig enige om de grundlæggende principper for god regeringsførelse.

Når vi har den her debat, er det, fordi vi diskuterer, om regeringen rent faktisk lever op til det. Særligt, vil jeg sige, om regeringen lever op til placeringen på den høje hest, som de satte sig op på, inden regeringen blev regering. For problemet er jo, at regeringen har sagt et og gjort noget andet. Regeringen har, som jeg sagde, svunget sig op på den høje hest og har villet gøre sig bedre end andre. Især da man var i opposition, var der jo ingen grænser for, hvordan man

ville være bedre end den daværende regering med hensyn til at overholde principperne om god regeringsførelse. Og det falder altså tilbage på en selv, når man vil gøre sig bedre end andre og viser sig ikke at være det.

Det var jo også den nuværende indenrigs- og økonomiminister, fru Margrethe Vestager, som tilbage i 2010 sagde om VK-regeringen, at det var en Berlusconi-regering, fordi VK-regeringen efter hendes opfattelse ikke i tilstrækkelig grad levede op til høringsfristerne. Og nu vil jeg ikke gå så vidt som til at sige, at den nuværende regering er en Berlusconi-regering. Det kunne jeg nemlig ikke finde på at sige. Det er nemlig et spørgsmål om ordentlig tone, og jeg synes sådan set, problemet er, at den nuværende indenrigs- og økonomiminister sagde det dengang, og i dag er det sådan, at regeringen faktisk er dårligere til at overholde høringsfrister, end den daværende VK-regering var. I under 20 pct. af lovforslagene har regeringen levet op til en høringsfrist på 4 uger. Så hvis det var rigtigt, hvis det var rimeligt, at indenrigs- og økonomiministeren kaldte VK-regeringen for en Berlusconi-regering, så er denne regering i endnu højere grad en Berlusconi-regering. Jeg synes, at det er det, der er kernen i problemet.

Man kunne også sige det på en anden måde: God regeringsførelse handler dybest set om ordentlighed og respekt for andre. Så behøvede man sådan set ikke at sige mere. Ordentlighed og respekt for andre, dvs. en regering må have respekt for Folketinget. En regering må dermed også have respekt for oppositionen og for de høringsberettigede organisationer, som med god ret skal have mulighed for at påvirke beslutningsprocessen, inden et lovforslag bliver vedtaget i Folketinget. Og naturligvis også i forhold til offentligheden som sådan er der, når vi taler høringsfrister, behov for, at der er plads til en debat; at folk overhovedet kan blive opmærksom på, at der er et lovforslag, som de måske har en mening om, og som de måske endda vil henvende sig til Folketinget om. Så en regering skal have respekt for Folketinget, for de høringsberettigede organisationer og for offentligheden.

Til gengæld vil jeg sige, at så må en opposition jo også have respekt for regeringen, når der f.eks. er gode grunde til at bede om kortere høringsfrister eller på anden måde en særbehandling, fordi der er en særlig situation, man må tage hensyn til. En opposition skal naturligvis også vise den hensyntagen, den ordentlighed, den respekt for regeringen. Det går jo begge veje. For hvis en regering ikke vil vise den fornødne respekt for Folketinget, så viser en opposition heller ikke den fornødne respekt for regeringen. Derfor er det her egentlig meget enkelt. Det handler om ordentlighed, og det handler om respekt for hinanden. Hvis vi lever op til de leveregler, så skaber det også samtidig respekt for folkestyret. Derfor er det egentlig en meget god debat at have, altså at minde hinanden om det.

Kl. 12:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så skal jeg høre, om justitsministeren vil have ordet. Justitsministeren.

Kl. 12:36

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Og tak for en rigtig god og vigtig debat her i dag om spørgsmålet om god regeringsførelse. Det er vigtigt, som jeg også understregede i min tale forud for debatten, med et tæt, tillidsfuldt og godt samarbejde mellem den til enhver tid siddende regering og Folketinget. Det giver sig selv, og det er selvfølgelig også det, som regeringen lever efter. Derfor har vi jo også, som det rigtigt nok er blevet sagt, flere gange i løbet af de senere år haft den her debat. Det havde vi under den tidligere regering, hvor afsættet, hvis jeg ikke husker helt galt, var nogenlunde det samme, og svarene tror jeg også var nogenlunde de samme. Så det understreger jo bare vigtighe-

den af, at der er bred enighed om emnet, og at det er vigtigt, at vi løbende diskuterer det.

Regeringen har jo fremlagt et forslag til og et program for god regeringsførelse, hvor det jo meget klart beskrives, at vi fra regeringens side og i et tæt samarbejde med Folketinget vil sikre høj lovkvalitet igennem rimelige høringsfrister. Det er et af de emner, der har været diskuteret. Det skal selvfølgelig være muligt at dispensere, hvis der er helt særlige tilfælde og ting, der gør sig gældende. Det var også det, der blev nævnt af, tror jeg, hr. Kristian Jensen i hans indledende tale herom. Men derudover har regeringen jo sat sig i spidsen for at udbrede, kan man sige, emnet god regeringsførelse som noget nyt, offentlige høringer ved igangsættelse af komplicerede lovforslag og andet, og regeringen indledte som sagt allerede i efteråret en dialog med Folketinget om, hvordan man kan fremme god lovkvalitet.

Så det at sige, at man har lavet et regeringsgrundlag og sagt ét og nu gør noget andet, mener jeg simpelt hen ikke er i overensstemmelse med virkeligheden, al den stund regeringen jo er i dialog med Folketinget om lige nøjagtig det spørgsmål. Derfor er der god grund til at takke for interessen for emnet. Det er vigtigt for alle, og jeg synes også, hr. Kristian Jensen meget præcist får sagt, at god regeringsførelse er et vigtigt emne, at vi skal sørge for et godt samarbejde mellem regeringen og Folketinget, og at det selvfølgelig også skal ske.

Hr. Kristian Jensen ved jo også fra sit tidligere liv som minister, at det er et meget omfattende arbejde at være minister. Og jeg vil sige, at selv om man kan være uenig, tror jeg ikke, jeg har oplevet nogen minister, der ikke har gjort sit til at sørge for, at Folketinget trods alt har fået en ganske udmærket service. Jeg kan sige for mit eget vedkommende – bare så det ikke henstår i det uvisse, hvad det i grunden er, ministre bruger deres tid på; det kan måske være meget godt til en fælles baggrund for den her debat – at jeg har lavet en lille optælling af det rent konkrete, som man går og bruger sin tid på som minister:

Pr. 24. maj i år havde Justitsministeriet arbejdet med 22 lovforslag og 24 beslutningsforslag. Vi har besvaret 306 § 20-spørgsmål og – hold fast – 1.608 udvalgs-spørgsmål. 128 samrådsspørgsmål var der reserveret, og der er stadig nogle i kø. Vi havde så også receptioner og har besvaret otte forespørgsels- og redegørelsesdebatter, bare lige så tingene bliver sat i perspektiv, og så der ikke bliver tegnet et billede af, at der er en hel regering her, som ikke interesserer sig for et godt samarbejde i Folketinget, ikke efterspørger og arbejder for, at ting bliver besvaret i relation til Folketingets samarbejde: 22 lovforslag, 24 beslutningsforslag, 306 § 20-spørgsmål, 1.608 udvalgs-spørgsmål, 128 samrådsspørgsmål, 8 forespørgsels- og redegørelsesdebatter. Og jeg skal hilse og sige, at de her tal er langt overskredet. Det var den 24. maj, og jeg tror, vi kommer langt op.

Alt det her ved hr. Kristian Jensen godt fra sin egen tid som minister, det behøver jeg ikke stå og referere. Jeg synes bare, det er vigtigt, at det er en del af den fælles basis, vi har for den pågældende debat. Og i denne mængde af aktiviteter i samspillet mellem en regering og et Folketing kan der selvfølgelig være nogle ting, som alle kunne ønske kunne gøres bedre, men det er bare, så man forstår, at det ikke handler om benspænd eller noget som helst andet. Det handler nok så meget om, at der er uhyre mængder af ting, som selvfølgelig skal håndteres, og som bliver håndteret. Det er sådan set det positive, altså at de her ting bliver håndteret.

Kl. 12:41

Men regeringen finder som nævnt, at det er vigtigt at sikre høj lovkvalitet, og at det som sagt er vigtigt at have klarhed over, hvilken indstilling andre myndigheder og relevante organisationer har til et påtænkt lovforslag. Derfor er høringsvarene, der også har været diskuteret i dag, jo af stor betydning ikke bare for arbejdet i ministerierne, men også for Folketingets arbejde med et lovforslag, som er fremsat. Det er vigtigt, og derfor indgår det selvfølgelig også i rege-

ringens fremlagte program for god regeringsførelse, at der, i forbindelse med at lovforslag sendes i høring, kan sættes og fastsættes rimelige høringsfrister, der sikrer, at organisationer og andre kan få lov til, sådan som det selvfølgelig skal være, at komme til orde.

Men det er jo også klart, som det også har været fremme i debatten, og som jeg også kunne høre at hr. Kristian Jensen selv erkendte, at der kan være helt særlige tilfælde, som gør sig gældende, og hvor det er nødvendigt at skride hurtigere frem. Og det tror jeg, hvis jeg skal være helt ærlig, at der kan findes eksempler på blandt ministre fra alle regeringsbærende partier.

Når det handler om høringsnotater, er det også et element, der har været diskuteret i dag. Jeg syntes selv, da jeg sad i opposition og tilbragte rigtig meget tid eksempelvis i Folketingets Retsudvalg eller i Folketingets Finansudvalg, at det var et vigtigt redskab for politikerne at få regeringens kommentarer til indsendte høringssvar – at se, hvad man tog med af ændringer, og hvad man ikke tog med – for at sikre, at der var det nødvendige grundlag for at arbejde med lovforslaget. Det er selvfølgelig også vigtigt, at Folketinget har og kan bruge det her som et instrument, og derfor er det vigtigt, at høringssvarene normalt oversendes til Folketinget samtidig med fremsættelsen og senest som sagt torsdag i ugen før førstebehandlingen. For vi ved jo godt, at der er forskel på ressourcerne i regeringen og i oppositionen på trods af diverse planer. Men virkeligheden er jo, at ved at man får det her oversendt, kan der være et godt og brugbart instrument for partierne i Folketinget. Og det skal der være.

Så summa summarum, bundlinjen er, at vi alle sammen har interesse i et godt og tillidsfuldt samarbejde mellem regering og Folketing. Vi har flere gange i løbet af de tidligere år drøftet det her emne. Mange af de samme spørgsmål har været rejst. Mange af de samme svar er givet. Centralt for den her regering er som sagt, at regeringen har fremlagt et program for god regeringsførelse, og dialogen er indledt med Folketinget om, hvordan det kan udmøntes.

Men tak for interessen. Jeg synes grundlæggende, at det tegner godt for fremtiden, at der er en så bred enighed om de her emner, og jeg håber som sagt, at Folketingets partier vil gå konstruktivt ind i debatten, som jo er indledt med Folketinget, om, hvordan vi kommer videre herfra, så vi kan sikre, at vi har en høj kvalitet i Folketingets behandling af lovgivningen.

Kl. 12:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til justitsministeren. Der har meldt sig fire til korte bemærkninger. Den første er hr. Mads Rørvig, Venstre.

Kl. 12:44

Mads Rørvig (V):

Tak for det.

Ministeren siger, at ministeren og ministeriet har travlt. Det er jo godt at høre. Jeg ved ikke, om det skal forstås, som om ministeriet ikke har nok ressourcer, om det var det, ministeren gav udtryk for, for så må vi jo tage den diskussion. Men jeg tror ikke, at der er nogen, der går og tror, at ministeren ikke laver noget. Jeg tror ikke, det er det, der ligesom er grundlaget for den debat, vi har i dag.

Jeg vil godt spørge ministeren om det samme, som jeg har spurgt andre i debatten om: Mener ministeren, at der er nogle tilfælde, hvor det giver mening, at regeringen nægter Folketinget teknisk bistand i forbindelse med udarbejdelse af lovforslag?

Kl. 12:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 12:45

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg synes, man skal have bidrag til teknisk bistand til ændring af lovforslag, hvis man beder om det.

Kl. 12:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Mads Rørvig, kort bemærkning.

Kl. 12:45

Mads Rørvig (V):

Der er jeg glad for. Jeg må næsten opfatte det, som om ministeren har fortrudt, at ministeren tidligere i den her folketingssamling nægtede at give teknisk bistand til et lovforslag, som var under proces her i Folketinget. Vil ministeren så garantere fremadrettet, at regeringen vil yde teknisk bistand, såfremt Folketinget beder om det?

Kl. 12:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 12:45

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det pågældende spørgsmål relaterer sig til et ændringsforslag i forbindelse med indfødsretsloven, og der har vi over for Indfødsretsudvalget svaret på, hvorfor det ikke var tilfældet her. Det handlede om personoplysninger, og hvis man fra Indfødsretsudvalget eller eksempelvis fra dem, der stillede ændringsforslaget, ønskede det, så kunne man jo faktisk selv have gjort det, hvis man gerne ville kaste personfølsomme oplysninger ud i Folketingets behandling. Så det stod en fuldstændig frit at gøre det. Det var det, der var afvejningen for, hvorfor vi ikke fandt, at der var grundlag for at bidrage til det her i dette helt særlige tilfælde.

Kl. 12:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Den næste kort bemærkning er fra hr. Kristian Jensen, Venstre.

Kl. 12:46

Kristian Jensen (V):

Når man lytter til justitsministerens tale, hører man rigtig mange ord, som jeg ikke tror nogen i Folketinget kan være uenige i, men rigtig lidt om, hvad det egentlig konkret er, regeringen vil gøre anderledes.

Der blev henvist meget til et regeringsprogram, der blev skrevet for 9 måneder siden, og grunden til, at vi står her i dag og har denne diskussion, er jo, at oppositionen føler, at regeringen overhovedet ikke lever op til det, der er skrevet i regeringsprogrammet.

Der har været rigtig meget snak om høringsfrister i dag, og det skyldes måske, at vi fra forespørgernes side selv har nævnt det i vores tekst. Men god regeringsførelse drejer sig jo om meget andet end lige spørgsmålet om høringsfrister, og derfor vil jeg bare høre, om vi kan få et tilsagn fra ministeren – og jeg synes, det er meget passende, at det er justitsministeren, der er på talerstolen nu – om, at hvis et udvalg har stillet et spørgsmål til en minister, så bliver det udvalget og ikke andre, i særdeleshed ikke repræsentanter for pressen, der får oplysningerne, før udvalget har fået de oplysninger, de har bedt om.

Kl. 12:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 12:47

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er meget tilfreds med hr. Kristian Jensens udelte interesse for, hvad der står i regeringsgrundlaget, og det tegner som sagt godt for,

hvordan vi kan få sikret, at der på tværs af partiskel kan sikres en god regeringsførelse. Det synes jeg er fint, og hr. Kristian Jensen har jo også, fra da han selv var minister, erfaring med deltagelse i debatter om god regeringsførelse og respekt for Folketinget. Jeg synes, det tegner rigtig godt, at vi med henblik på fremtiden kan nå dertil.

Når det så handler om det pågældende spørgsmål, er svaret, at Folketinget selvfølgelig skal have svar på de spørgsmål, det stiller. Det giver sig selv.

Kl. 12:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 12:48

Kristian Jensen (V):

Det er jeg sådan set glad for, for den 22. marts var formanden for Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik nødt til at sende et brev til netop justitsministeren og beklage, at oplysningerne var blevet givet til andre og ikke til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Sidenhen har Venstres medlem af Folketinget, hr. Karsten Lauritzen, oplevet at blive kontaktet af journalister, der sad inde med et svar, tidligere end det svar var givet til hr. Karsten Lauritzen, som havde stillet spørgsmålet. I parentes bemærket var det igen et spørgsmål stillet til justitsministeren.

Derfor er jeg da glad for, at vi her i dag kan få et tilsagn om, at det har været svipsere og fejltagelser, som justitsministeren nu lover ikke vil gentage sig. Jeg vil bare spørge, om det er et løfte, der kun er givet på justitsministerens vegne, eller om det er et løfte, der er givet på hele regeringens vegne.

Kl. 12:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 12:49

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Justitsministeriet, jeg selv og andre af regeringens medlemmer svarer på de spørgsmål, der bliver stillet af Folketinget. Nu har hr. Kristian Jensen ikke været til stede i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, hvor vi har drøftet den pågældende sag, men jeg vil bare sige det, som det er, nemlig at den pågældende rapport faktisk var blevet forsøgt overleveret til udvalget dagen før. Så det er bestemt ikke sådan, at den ikke er blevet forsøgt overleveret til udvalget, for det er den, og den pågældende avis har ikke været i besiddelse af rapporten, men nok om det.

Spørgsmålet om hr. Karsten Lauritzens såkaldte sag er også noget, jeg har diskuteret med hr. Karsten Lauritzen her. Sagen baserer sig helt grundlæggende på, at hr. Karsten Lauritzens spørgsmål jo synes at forudsætte, at aktindsigtsreglerne efter dansk ret giver journalister og borgere bedre muligheder for at få udleveret breve eller andre dokumenter, der indgår i regeringens korrespondance med EU-Kommissionen, end den adgang, som Folketingets medlemmer har, og det er ikke tilfældet. Den her sag er kørt fuldstændig efter bogen, og der er ikke afvejet en tomme fra, hvordan sagen ellers i øvrigt ville være blevet håndteret. Det er et emne, som jeg også har diskuteret med hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 12:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 12:50

Karina Adsbøl (DF):

Jeg vil gerne kvittere for den her debat, for det er en meget vigtig debat. Jeg synes nu, at der mangler noget meget væsentligt, og det er hensynet til borgerne ude i det danske land. Det er jo netop derfor, lovforslagene bliver sendt i høring. Det sker, for at interessenter og organisationer kan varetage borgernes interesser og komme med input og forslag til, hvordan det skal være. Så i bund og grund handler det jo om, at lovsjusk rammer de enkelte borgere ude i det danske land, altså de borgere, som har valgt os ind til at varetage deres interesser, og det er en meget væsentlig ting at være opmærksom på. Vil ministeren ikke give mig ret i det?

Kl. 12:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 12:51

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er derfor, at regeringen har sat spørgsmålet om god regeringsførelse på dagsordenen, det er derfor, at vi har dedikeret en hel side til projektet i vores regeringsgrundlag, og det er derfor, at dialogen med Folketinget er igangsat, således at vi ikke kun sikrer høj lov kvalitet, men også sikrer, at de forhold, der skal understøtte spørgsmålet om høj lov kvalitet, rent faktisk kan føres ud i livet.

Kl. 12:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 12:52

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kan forstå, at ministeren giver mig ret i, at det netop er derfor, vi er her. Vi er her for at varetage borgernes interesser, så lovsjusk ikke rammer dem. Det vil sige, at rigtig korte høringsfrister og sådan noget rammer borgerne, for det er jo dem, der skal leve med, at en lov bliver hastet igennem og ikke er blevet ordentligt tilrettelagt og ordentligt undersøgt, som er det, man skal gøre. Til det siger ministeren igen, at det er derfor, man har sat det på programmet. Jamen det kan godt være, men det skal jo hænge sammen med det, man siger, og vi har endnu ikke rigtig oplevet, at det, regeringen siger, hænger sammen med det, den gør.

Det er jo sådan, det læser og hører jeg, at befolkningen fuldstændig har mistet tilliden og regeringen har mistet troværdigheden, fordi tingene simpelt hen ikke hænger sammen. Det, man siger, hænger ikke sammen med det, man gør, og det har vi jo set gang på gang. Men kan ministeren så love mig, at god regeringsførelse er noget, regeringen overholder fra nu af, og at spørgsmål og svar med korte høringsfrister ikke er noget, der vil forekomme fremover?

Kl. 12:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 12:53

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hvis det ikke er fremgået helt klart, vil jeg sige, at det er min klare opfattelse, at regeringen overhovedet ingen problemer har med at udøve god regeringsførelse, tværtimod gør vi vores til at udbygge den. Derfor står det i regeringsgrundlaget, og som sagt er jeg rigtig glad for, at der er den interesse, der er, for emnet. Jeg glæder mig til, at den proces, som nu kører i Folketinget, får så bred en opbakning, som det lyder til, at vi kan få søsat nogle principper for, hvordan det skal køre; det er det, der er meningen med det, der står i regeringsgrundlaget.

Virkeligheden er jo den, at også under den tidligere regering havde vi den her type debatter. Under den tidligere regering blev der også rejst spørgsmål om høringsfrister og om høringssvar, og der blev rejst en hel række andre spørgsmål under den tidligere regering, og det ligger den her debat fuldstændig i forlængelse af. Og hvis man nu i den gode stemnings ånd og i anerkendelse af, at regeringen faktisk tager endnu flere skridt i den rigtige retning, kan finde sammen om rammerne for et nyt samarbejde mellem Folketinget og regeringen, synes jeg kun det er godt, for der er da kun goder ved et sådant samarbejde.

Det synes jeg bestemt man skal gøre. Så jeg er faktisk blevet meget opløftet af den debat, der har været her i dag, fordi den viser bredden i Folketingets interesse for det her spørgsmål, og det er jo kun godt, når vi skal til at have den videre debat om, hvordan vi kan forstærke samarbejdet mellem regeringen og Folketinget, og hvordan vi kan sikre, at borgerne så også får det fornødne grundlag for at følge med i, hvad der sker på Christiansborg og her i Folketingssalen.

Kl. 12:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det hr. Lars Barfoed, Det Konservative Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 12:54

Lars Barfoed (KF):

Det er jo sådan med god regeringsførelse, at en regering kan have – og vel altid har – gode intentioner om at overholde god regeringsførelse. Og så kan der være situationer, hvor det ikke kan lade sig gøre, og der kan selvfølgelig også være situationer, hvor man begår en fejl; det er jo menneskeligt.

Jeg har bare to spørgsmål til justitsministeren. Spørgsmål 1: Mener justitsministeren, at denne regering er bedre til at overholde god regeringsførelse end den tidligere VK-regering? Spørgsmål 2: Mener justitsministeren, at denne regering har bedre intentioner med hensyn til at overholde god regeringsførelse end den tidligere VK-regering?

Kl. 12:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 12:55

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er lige før, at hr. Lars Barfoed selv er i stand til at besvare sine to spørgsmål. Han kunne jo starte med at læse det, der står i regeringsgrundlaget. Hvis hr. Lars Barfoed synes, at det er et skridt i den rigtige retning, i forhold til hvilken regering han selv sad i, er der nok noget om snakken. Jeg konstaterer bare, at den her regering har søsat en ambition om nye skridt for god regeringsførelse. Vi har indledt et samarbejde med Folketinget om det, og jeg håber på, at den brede enighed, der er, om vigtigheden af god regeringsførelse, nu også vil udkrystallisere sig i det arbejde, som foregår mellem regering og Folketing om det emne.

Kl. 12:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Endnu en kort bemærkning fra hr. Lars Barfoed.

Kl. 12:56

Lars Barfoed (KF):

Jeg har faktisk forsøgt at anlægge en forsonlig tone, også da jeg stod oppe på talerstolen lige før. Jeg forsøgte at stille et spørgsmål, der lagde op til, at justitsministeren bare kunne have sagt: Nej, vi er selvfølgelig ikke bedre til det end den tidligere regering; det er jo ik-

ke sådan, at vi har bedre intentioner end den tidligere regering; den havde også gode intentioner.

Det kunne justitsministeren bare har sagt. Jeg havde egentlig forventet, at justitsministeren ville sige det, for så ville jeg have sagt: Det er godt; det er et godt grundlag; det er en selverkendelse, og så er vi nået dertil. Og derfor må jeg sige, at jeg er skuffet over, at justitsministeren bare ikke vil acceptere, at det er vi sådan set lige gode om – eller lige dårlige til, hvis det endelig skal være. Justitsministeren vil forsøge at blive oppe på den høje hest og gøre sig bedre end andre, og det synes jeg er en fuldstændig urimelig tilgang til det.

Når justitsministeren står her og siger, at vi nu har et godt grundlag for at komme videre, er det jo falske ord, for justitsministeren vil forsøge at fastholde folk i deres opfattelse af, at den her regering skulle være bedre end andre. Jeg synes, det er for dårligt, at justitsministeren ikke vil erkende, at den her regering ikke er bedre end den tidligere regering. Den her regering har ikke bedre intentioner end den tidligere regering. Jeg vil sige til justitsministeren, at det er for dårligt ikke at ville erkende det, for det ville have været et godt grundlag for et bredt samarbejde om god regeringsførelse. Men det nægter justitsministeren åbenbart at tilbyde Folketinget.

Kl. 12:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Justitsministeren.

Kl. 12:57

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er bestemt ikke tilfældet, og jeg er ked af, at jeg kom til at træde på en øm tå. Men jeg vil bare sige, som jeg sagde til hr. Kristian Jensen, at jeg tror – og det ved hr. Lars Barfoed jo også godt fra sin egen tid som minister – at der nok ikke er nogen, der har noget at lade nogen høre her. Virkeligheden er jo den, at når vi diskuterer høringsfrist, når vi diskuterer høringssvar, og når vi diskuterer tilrettelæggelse af lovgivningsarbejdet, så tror jeg, at der blandt de traditionelt regeringsbærende partier kan findes eksempler på det samme så at sige i hver vores lejr. Så hvis det er svar nok til hr. Lars Barfoed på spørgsmålet, skal jeg i hvert fald lade det være det.

Jeg håber på, at vi nu kan tilrettelægge den proces, som regeringen jo allerede har startet her i efteråret, om, hvordan vi kan sikre gode rammer for spørgsmålet om god regeringsførelse fremover. Det håber jeg da også at De Konservative vil være med til at sikre som et traditionelt regeringsbærende parti.

Kl. 12:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det fru Inger Støjberg, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 12:58

Inger Støjberg (V):

Altså, jeg må sige, at jeg er helt på linje med hr. Lars Barfoed. Jeg synes ærlig talt, det er en temmelig arrogant tone, som justitsministeren stiller sig an med her i dag, og det vil jeg gerne beklage. Det her er altså alvor, vil jeg sige til justitsministeren. Det er altså alvor, når justitsministeren i forbindelse med et brev fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik klart har overtrådt reglerne for, hvordan man opfører sig over for det danske parlament, ved først at kontakte pressen og lægge sagerne frem der for så efterfølgende at orientere Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Det er simpelt hen ikke godt nok, vil jeg sige til justitsministeren, at stå her og i en lettere hoverende tone sige, som justitsministeren udtrykte det, at han var opløftet over debatten, at han nu så et godt samarbejde, og at det her fylder meget i regeringsgrundlaget. Ja, det kan godt være, at det fylder meget i regeringsgrundlaget, men det fylder ingenting i praksis. Det kan godt være, at justitsministeren er opløftet af den her debat, men det kan jeg så sige at der er store dele

af oppositionen der ikke er. Og det kan godt være, at justitsministeren tror, at han har lagt op til et samarbejde, men det har han ingenlunde. Jeg har aldrig kendt mage til arrogant tone som den, vi har været vidne til her i dag.

Kl. 12:59

Formanden :

Tak. Justitsministeren.

Kl. 13:00

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Når jeg ser det forslag til vedtagelse, der er blevet fremsat af oppositionen, synes jeg, at det tegner udmærket. Som sagt tror jeg, at der på det grundlag sagtens kan indledes en konstruktiv og god dialog om, hvordan vi kan få skabt gode rammer for videreudviklingen af samarbejdet mellem regering og Folketing fremover.

Så derfor er der kun gode hensigter fra regeringens side, nemlig at det grundlag, der ligger i regeringsgrundlaget, kan man i Folketinget finde ud af at udmønte i fælles overensstemmelse. Det er et projekt, der jo allerede er blevet sat i gang i efteråret, og derfor håber jeg på, at alle vil bidrage konstruktivt til det. For det er vigtigt, at der på tværs af regeringsskifte er faste rammer for, hvordan samarbejdet mellem regering og Folketing skal være, og hvordan det kunne udvikle sig.

Kl. 13:00

Formanden :

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:00

Inger Støjberg (V):

Jamen det her er bare en omgang gas, vil jeg sige til justitsministeren. Det er jo bare en omgang gas, justitsministeren står og lirer af i Folketingssalen. Det her har intet med virkelighedens verden at gøre. Justitsministeren har sjoflet Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Justitsministeren sjofler i de svar, som han giver til Folketinget, og samtidig tillader justitsministeren sig at stå her i dag og sige, at der er et godt samarbejde, og at der er de bedste intentioner. Vel er der ej de bedste intentioner. Det er ordflomme, det er jo noget, man skrev i et regeringsgrundlag, og så var det ellers bare ind i ministerierne, hvor man siden har glemt alt om det.

Kl. 13:01

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:01

Justitsministeren (Morten Bødskov):

At det ikke skulle have noget med virkeligheden at gøre, at regeringen gør sit yderste for at sikre et godt samarbejde med Folketinget, forstår jeg måske i særlig grad ikke, at fru Inger Støjberg siger. I sidste uge fremsatte fru Inger Støjberg et forslag om, at det lovforslag, som regeringen nu har til behandling, om bedre muligheder for familiesammenføring med børn, kunne blive opdelt, således at man måtte forstå, at Venstre kunne komme til at stemme for en del af lovforslaget. Det er nu i behandling i Folketingets udvalg, og regeringen er positivt indstillet over for det. Jeg synes, det er godt, at der her kommer en bred aftale om så vigtigt et område. Det er bare ét eksempel.

Her har det jo noget at gøre med, hvordan vi helt konkret sikrer rammerne for god lov kvalitet. Regeringen har fremlagt et klart program, debatten er indledt med Folketinget, og jeg synes da, at der er alle mulige gode grunde til, at vi får en konstruktiv debat, ikke mindst fordi vi jo så måske kan sikre, at de debatter, vi har på tværs

af regeringsskel, kan få en lidt anden og fastere ramme. Det synes jeg kunne være godt.

Kl. 13:02

Formanden :

Simon Emil Ammitzbøll, kort bemærkning.

Kl. 13:02

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Justitsministeren siger, at regeringen intet problem har med god regeringsførelse. Det synes jeg er meget store ord at tage i sin mund efter 3 timers debat og med det faktum i baghovedet, at justitsministeren måske selv er en af de ministre, der har det allerstørste problem med god regeringsførelse. Jeg synes egentlig, at justitsministeren skulle tage den her diskussion noget mere alvorligt, og jeg vil sige noget, jeg aldrig havde troet jeg skulle sige: Jeg takker vælgerne for Enhedslisten, for uden dem havde vi aldrig fået regeringen ind i en fornuftig dialog om de her spørgsmål.

Kl. 13:03

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil sige, at også på det her område – det er rigtigt, hvad hr. Simon Emil Ammitzbøll siger – har regeringen et godt samarbejde med Enhedslisten, og det er vi glade for og tilfredse med. Enhedslisten har jo også klart tilkendegivet, at det er en sag, man vil forfølge, og det er regeringen helt tryk ved, så vi i samarbejde med vores gode parlamentariske grundlag og forhåbentlig også resten af Folketinget kan få virkeliggjort de meget gode hensigter, som står i forslaget og i programmet for god regeringsførelse. Det er jo diskussioner, som nu kommer til at køre i Folketingets respektive organer, og her håber jeg som sagt på en bred enighed efter den, synes jeg, ganske udmærkede debat, der har været her i dag.

Kl. 13:04

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:04

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ministeren forholder sig jo overhovedet ikke til virkeligheden. Det er, som om der har været nogle kommunikationskurser i den socialdemokratiske folketingsgruppe, der er gået ud på, at man ikke skal svare på nogen som helst spørgsmål. Vi så det med hr. Magnus Heunicke i sidste uge i afslutningsdebatten, og vi ser det igen i dag med justitsministeren. Det er pinligt. Niveauet er *pinligt*, vil jeg sige til justitsministeren.

Så blev der fra justitsministerens side sagt:

Vi har søsat en ambition om nye skridt.

Altså, det er jo på det nærmeste en voldtægt af det danske sprog, der foregår fra justitsministerens side. Der er jo intet indhold i en sådan sætning.

Der blev også sagt:

Vi har indledt en dialog med Folketingets partier.

Nu har jeg lige spurgt en af de andre borgerlige gruppeformænd, og der er i hvert fald ingen af os, der er blevet indkaldt til møder eller har fået strakt en arm ud imod os om at indgå i en dialog om det her. Det kan godt være, at man gør det nu, men de første 8 måneder har man haft flotte intentioner, man har skrevet noget på stykke papir, men man har intet gjort. Så tør dog det smørrede smil af og svar ordentligt!

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nu skal jeg ikke udtale mig om niveauet for debatten i Folketingssalen, men jeg vil bare sige – når der bliver sagt, at der ikke er noget konkret i det – at regeringen jo rent faktisk på side 76 i regeringsgrundlaget har skrevet meget detaljeret, hvad det er, man ønsker at gå efter, hvad det er for nye skridt, der skal tages.

Derfor synes jeg jo også, at Liberal Alliance skulle prøve at kigge på det. Eksempelvis er en af de store sager, som regeringen og jeg selv har fået ansvaret for, overladt til os af den tidligere regering – og vi nåede jo desværre ikke at blive færdige med det på grund af et folketingsvalg – den nye offentlighedslov, altså en grundstamme i forvaltningen, en grundstamme i et moderne demokrati. Det står direkte nævnt her. Det er da noget meget konkret, som regeringen agter at arbejde videre med. Jeg synes helt generelt, at det, der tegner sig her i regeringsgrundlaget – og det er der, jeg håber på, at den positive opbakning, der har været til god regeringsførelse, kan udkrystallisere sig yderligere – er, at vi kan tage fat på det her i en konstruktiv dialog og så få det bragt endnu længere fremad.

Kl. 13:06

Formanden :
Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg ved godt, at ministeren og regeringen som helhed tror, at hvis man har skrevet noget, det være sig på side 76 i regeringsgrundlaget eller andre steder, eller man siger det nok gange, bliver det til virkelighed. Men sådan er det jo ikke. Ord skal følges af handling. Og det er jo der, problemet ligger i forbindelse med regeringens manglende gode regeringsførelse. De smukke ord, man har skrevet i regeringsgrundlaget, er ikke blevet fulgt af handling.

Man har brudt høringsfrister, man har nægtet Folketinget bistand, man har afvist at svare på udvalsspørgsmål fra Folketinget. Alligevel står ministeren her og siger, at man i efteråret helt konkret har taget nogle initiativer til at samarbejde med Folketinget. Det har justitsministeren svaret både hr. Lars Barfoed og hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Nu vil jeg gerne spørge justitsministeren helt konkret – *helt konkret*: I forbindelse med de initiativer, man har taget i efteråret fra regeringens side over for Folketinget, og som ingen herinde i Folketingssalen kender til, hvad det så helt konkret, der er tale om?

Kl. 13:07

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:07

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, det, der er sket, er jo, at statsministeren har været på besøg i Udvalget for Forretningsordenen med regeringens program. Og det er da et helt konkret forsøg på at indlede en dialog med Folketinget om det. Altså, man kan jo ikke på den ene side sige, at der ikke sker noget, og så på den anden side, når regeringen med statsministeren i spidsen kommer til Folketingets Udvalg for Forretningsordenen og vil diskutere det her emne, så sige, at det ikke betyder noget. Altså, det er da en fremstrakt hånd fra regeringens side. Og det er også det, jeg havde håbet på at den her debat i dag havde kunnet bygge videre på.

Derfor: Lad os da fortsætte den debat, for jeg tror, at vi alle sammen har en interesse i, at den her debat kommer til at fortsætte, og at regeringens bærende partier kan finde sammen om, hvad det så er for principper, der skal danne grundlag for det her god regeringsførelses-spørgsmål.

Regeringen har fremlagt en ambitiøs plan, som vi arbejder efter og arbejder med, og vi har allerede taget initiativ til de første aktiviteter med Folketinget, og det er som sagt sket her i efteråret.

Kl. 13:08

Formanden :
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:08

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Så efter fire spørgsmål nåede vi så frem til, at det helt konkrete, der var sket, var, at statsministeren var mødt op til et møde. Det er jo ikke handling. Og der er der, hvor vi dybest set er nu. Og som fru Karina Adsbøl jo også sagde, handler det her i sidste ende om, om borgerne har en retssikkerhed i forbindelse med den lovbehandling, der sker herinde.

Når Advokatsamfundet klager over den manglende længde på høringsfrister, der er, er det i sidste ende et problem for lov kvaliteten og dermed for borgernes retssikkerhed i samfundet. Men vi kan så forstå på justitsministerens svar, at det eneste, *det eneste*, regeringen helt konkret har gjort, er, at statsministeren er kommet til et møde.

Så må vi jo bare igen sige, at det ikke er nok at have gode intentioner og skrive det ned med ord, det bliver ord jo ikke til handling af. Derfor håber jeg da så sandelig, at når statsministeren går på talerstolen nu, som man jo må forvente, i og med at den her forespørgsel også er rettet til statsministeren, kan vi få nogle helt konkrete svar, for det er ikke lykkedes at få det af justitsministeren.

Så selv om det måske er for meget forlangt, kunne man jo bruge det sidste spørgsmål til at spørge justitsministeren helt konkret: Er det eneste, justitsministeren mener der er sket, at statsministeren helt konkret er mødt op til et møde, er det alt, hvad man har gjort for god regeringsførelse?

Kl. 13:10

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er da glad for, at fru Ellen Trane Nørby så blev opmærksom på, hvad det var, der rent faktisk var sket. For man stod jo her før og påstod, at der ikke var sket noget som helst. Det er der jo.

Regeringen har taget initiativ til at indlede en dialog med Folketinget om, hvordan det her meget vigtige emne kan videreudvikles. Og det har man gjort, fordi det er et vigtigt emne for regeringen, at vi får forbedret regeringsførelsen. Det er et emne, man har diskuteret i ganske mange år her i Folketinget. Nu er der en regering, som har fremlagt et regeringsgrundlag, hvor der som sagt bliver taget helt konkrete initiativer, som skal sikre, at vi får en bedre regeringsførelse. Og det første skridt, nemlig en dialog med Folketinget om det, er som sagt taget.

Kl. 13:10

Formanden :

Jeg går ud fra, at det er en misforståelse, at fru Lone Lokindt ønsker en kort bemærkning. Ja, det er det. Så siger jeg tak til justitsministeren. Så har ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristian Jensen, bedt om nogle afsluttende bemærkninger.

Jeg vil meget gerne bede om noget mere ro i salen! Selv om jeg ved, at medlemmerne utålmodigt venter på at komme til at stemme,

må de i hvert fald, hvis de bruger deres stemmer nu, gerne gøre det uden for og komme ind og stemme bagefter.

Kl. 13:11

(Ordfører for forespørgerne)

Kristian Jensen (V):

Tak for debatten om god regeringsførelse. Der har været en debat, der mest af alt kan karakteriseres som en debat om de fede ord og de magre resultater, de fede ord, nemlig side 76 i regeringsgrundlaget, hvor regeringen har slået sig selv meget voldsomt op på en selvros i form af initiativer, som man agter at tage, intentioner, som man foregiver at have, og holdninger, som man giver udtryk for i ord, men desværre ikke i handling.

For langt hen ad vejen har debatten jo været en diskussion om, hvad det er for handlinger, der mangler, handlinger med hensyn til at svare fyldestgørende, handlinger med hensyn til at møde i samråd til tiden, handlinger med hensyn til at acceptere de normale spilleregler mellem Folketing og regering. Det, som vi har kunnet opleve, har været en total mangel på konkrete initiativer til at komme med noget konkret, der skulle gøre, at vi fik en bedre lovqualität, at vi fik en bedre regeringsførelse, at vi fik de initiativer på plads, der ville gøre, at vi kunne være tilfredse.

Her til sidst var det så justitsministeren, der skulle forsøge at forsvare regeringens position, og det endte med, at han nævnte, at man havde taget nogle konkrete initiativer. Da hverken jeg selv, gruppeformanden for Liberal Alliance eller gruppeformanden for Det Konservative Folkeparti kunne erindre, hvilke initiativer regeringen havde taget, blev jeg nødt til at stille spørgsmål om, hvad det så var for nogen ting, der var sket. Og justitsministeren svarede: Jo, jo, der har været et møde i Udvalget for Forretningsordenen. Justitsministeren sagde endda, at regeringen havde taget initiativ til et møde.

Det må jeg bare rette. Det møde, der har været med statsministeren i Udvalget for Forretningsordenen har været et samråd, som jeg har indkaldt til den 10. november. Dermed har regeringen ikke taget nogen selvstændige initiativer for at omsætte de fede ord i regeringsgrundlaget til resultater. Jeg synes, at det har været ærgerligt for debatten. Jeg synes, at det har været ærgerligt for lovqualität og for regeringsførelsen, at vi ikke har fået en mere kvalificeret besvarelse fra regeringens side.

Så må jeg sige, og nu håber jeg, at statsministeren sidder og lytter efter, at det undrer mig meget – jeg venter bare, til statsministeren har tid, for det er sådan set en forespørgsel, vi har indkaldt statsministeren til, så når statsministeren har tid til at lytte, vil jeg gerne afslutte med at sige, at det overrasker mig meget, og jeg venter igen, for det må være vigtigt, hvis statsministeren under en forespørgselsdebat om en forespørgsel rejst til statsministeren mener, at det er vigtigere at snakke med beskæftigelsesministeren, det må være vigtigt, og det respekterer jeg gerne, men hvis det er muligt at få statsministerens opmærksomhed et øjeblik, vil jeg sige, at det undrer mig meget – at på en forespørgsel rejst til statsministeren om noget så væsentligt som en god regeringsførelse, så vælger statsministeren *ikke* at deltage i debatten, så vælger statsministeren *ikke* at være til stede til at besvare spørgsmål om, hvilke initiativer statsministeren har tænkt sig at statsministerens regering skal tage for at få omsat de mange fede ord til resultater. Det, vi har hørt indtil videre, har været magert. Det bliver desværre ikke bedre af, at statsministeren fortsætter med at føre en dialog, der ikke har noget at gøre med den forespørgsel, der er i gang med resten af Folketinget.

Jeg vil sige, at det eneste, man kan sige der konkret kommer ud af forespørgslen her, bliver, at lige om lidt vil regeringen stemme for en næse til sig selv. Det synes jeg er glimrende.

Jeg synes, at det, der er problemet med det forslag til vedtagelse, som hr. Magnus Heunicke og de øvrige regeringspartier plus Enhedslisten har fremsat, er, at det så snævert fokuserer på spørgsmålet om høringsfrister i forbindelse med lovforslag. Det er et stort pro-

blem, og regeringen har fejlet fatalt på det område, men jeg synes bare, at spørgsmålet om god regeringsførelse bør være bredere og mere omfattende end alene spørgsmålet om høringsfrister. Og derfor synes jeg ikke, at det er tilfredsstillende med det forslag, der er fremsat, også selv om der med forslaget ligger en næse til regeringen.

Kl. 13:15

Formanden :

Hr. Magnus Heunicke for en kort bemærkning.

Kl. 13:15

Magnus Heunicke (S):

Tak. Det er kun lige for at få definitionen på plads af det, som hr. Kristian Jensen hele dagen som den eneste i Folketingssalen har kaldt en næse. Det burde ikke være nødvendigt at belære eller orientere hr. Kristian Jensen om, hvad en næse er, for sådan en har hr. Kristian Jensen jo selv fået for 3 år siden, da Udvalget for Forretningsordenen udtalte stærk kritik af Skatteministeriet og skatteministerens håndhævelse af bestemmelserne i forhold til grundloven. Når man i Folketinget udtaler stærk kritik eller bare kritik, er der altså tale om en næse i traditionel forstand.

Vil hr. Kristian Jensen ikke bekræfte, at når vi i vores vedtagelse har en beklagelse og samtidig en anerkendelse af arbejdsvilkårene, er det noget helt anderledes end den stærke kritik, som ordføreren selv tidligere har fået? Det var nemlig en næse. Det her er ikke og kan ikke betegnes som en næse.

Kl. 13:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:16

Kristian Jensen (V):

Næh, jeg synes egentlig, at regeringen burde have en blodtud og ikke bare en næse i sagen her. Jeg skal gerne erkende, at jeg har fået en kritisk bemærkning, endda en stærkt kritisk bemærkning, fra Udvalget for Forretningsordenen. Jeg har sådan set fået flere næser, også fra Statsrevisorerne, der har beklaget forskellige ting, der skete i min tid som skatteminister.

Netop når man går ind og siger »beklager«, konstaterer man jo, at regeringen ikke har levet op til sit ansvar, at regeringen har svigtet i forhold til høringsfrister. Jeg mener ligeledes, at statsministeren svigter i spørgsmålet om god regeringsførelse, når hun ikke ønsker at deltage i debatten her i dag, på trods af at det er en forespørgsel, som vi fra forespørgernes side rejste alene til statsministeren og ikke til justitsministeren. Alligevel må vi acceptere, at statsministeren vælger at sidde passivt hen i stedet for at deltage i en debat om noget så væsentligt som god regeringsførelse.

Kl. 13:17

Formanden :

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:17

Magnus Heunicke (S):

Tak. Nu har debatten været i 3 timer og et kvarter, så man kan vel ikke, tror jeg, på nogen måde påstå, at regeringspartierne ikke er klar til at tage den her debat. Vi har endda sagt, både fra ministerhold og os, der var ordførere, at det er en principiel, vigtig debat. Så lad os lægge det til side; det tror jeg faktisk vi kan være enige om.

Så bare lige et spørgsmål til definitionen: Kan jeg forstå det sådan, at hr. Kristian Jensen faktisk er enig med mig i, at når det drejer sig om Folketingets skik i forhold til næser – som hr. Kristian Jensen selv har oplevet – kan det betegnes som en næse, hvis man får kritik eller endda stærk kritik, som hr. Kristian Jensen jo tidligere indrøm-

mede han selv har fået, da han var minister, hvilket er velkendt? Det her forslag til vedtagelse har intet med det at gøre.

Kl. 13:18

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:18

Kristian Jensen (V):

Jo, dette forslag til vedtagelse har klart at gøre med at give regeringen en næse, idet man konstaterer, at regeringspartierne beklager, at regeringen ikke har levet op til reglerne om god regeringsførelse. Hvis man går ind og kigger på, hvad der i andre tilfælde er blevet betegnet som en næse, ja, så kan man se, at det er, når nogen beklager, at regeringen ikke lever op til de regler, der er.

Jeg kan godt forstå, det er hårdt for hr. Magnus Heunicke, når det nu er gået op for ham, at vi lige om lidt vil stemme for at give statsministeren en næse. Jeg synes, det er fuldt ud fortjent. Den er måske for lille. Den er for snæver, men det er klart en næse, i forhold til at regeringen ikke lever op til reglerne om god regeringsførelse.

Kl. 13:19

Formanden :

Tak til ordføreren. Så er der to andre ordførere, der har bedt om ordet i det, der vel bliver anden omgang, og der er 3 minutters taletid. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi har her i dag på baggrund af en forespørgsel, som Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti har stillet til statsministeren om god regeringsførelse, haft en lang debat. Og jeg må sige, at jeg nærmest synes, det er symbolsk, at statsministeren ikke ønsker at besvare og forsvare sine synspunkter over for de fire partier, der har ønsket denne forespørgsel. Så jeg vil gerne opfordre statsministeren til at komme herop og svare på den forespørgsel, som et meget, meget stort mindretal i Folketinget har ønsket at foretage. Man har på side 76 i regeringsprogrammet skrevet nogle pæne ord, men man har endnu ikke taget initiativ til at leve op til dem, og så ønsker man ikke engang at forsvare det over for Folketinget. Det er og bliver pinligt. Statsministeren burde i stedet for at sidde og sms'e på første række indfinde sig heroppe på landet fornemste talerstol.

Kl. 13:20

Formanden :

Så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

God regeringsførelse handler jo også om god skik mellem regering og opposition. Og det er almindelig god skik, at når man retter en forespørgsel til en minister, så stiller den minister sig til rådighed for Folketinget, efter at ordførerne har haft ordet, således at man kan stille spørgsmål og diskutere med den pågældende minister. Vi har i dag stillet en forespørgsel til statsministeren, og jeg må bare konstatere, at statsministeren altså ikke vil følge den gode skik at stille sig til rådighed for Folketinget for at få en debat med ordførerne. Det synes jeg ikke er god regeringsførelse.

Kl. 13:21

Formanden :

Ønskede fru Ellen Trane Nørby ordet for en kort bemærkning? Ja. Så må jeg bede hr. Lars Barfoed om at komme herop igen. Jeg var

bare ikke helt klar over, at oppositionen ville have korte bemærkninger til sig selv, men værsgo.

Kl. 13:21

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det ville jeg gerne. For det kan jo selvfølgelig undre utrolig meget, at statsministeren ikke går på talerstolen og svarer på en forespørgsel, der er rettet til statsministeren. Men hr. Lars Barfoed har jo været minister igennem mange år, og derfor ville jeg egentlig gerne spørge hr. Lars Barfoed, om han som tidligere justitsminister selv har oplevet tilfælde, hvor han som minister ikke er gået på talerstolen og har svaret på en forespørgsel, som har været rettet til ham fra en del af Folketingets partier, der har været så stor, som tilfældet er, hvad angår den forespørgsel, vi i dag diskuterer, og som er rettet til statsministeren.

Kl. 13:22

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:22

Lars Barfoed (KF):

Nej. Jeg kan sige, at jeg altid som minister i forbindelse med en forespørgselsdebat er gået på talerstolen for at give Folketingets medlemmer lejlighed til at diskutere med mig. At man gør det, synes jeg er udtryk for god regeringsførelse, og derfor har jeg altid gjort det.

Kl. 13:22

Formanden :

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:22

Ellen Trane Nørby (V):

Nu har hr. Lars Barfoed jo som sagt været justitsminister, og jeg vil spørge hr. Lars Barfoed, om han under den tidligere regering ville have opfattet det som værende normalt, at en forespørgsel, der var rettet til statsministeren, ikke ville blive besvaret af statsministeren, men at statsministeren derimod bare sendte en anden minister, på trods af at det samlede ansvar for en god regeringsførelse og det samlede ansvar for regeringsprogrammet altid påhviler statsministeren.

Kl. 13:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:23

Lars Barfoed (KF):

Det ville selvfølgelig have kunnet forekomme, at en statsminister under besvarelsen af en forespørgsel havde ladet en anden minister ledsage sig, men den minister, som forespørgslen var rettet til, ville normalt altid have stillet sig til rådighed efterfølgende, når ordførerne havde haft ordet, således at ordførerne havde lejlighed til at diskutere med den pågældende minister.

Kl. 13:23

Formanden :

Tak til den konservative ordfører. Så har hr. Per Clausen bedt om ordet som ordfører.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu har vi jo faktisk i løbet af formiddagen haft en ganske god debat, hvor der har været enighed om, at regeringen heldigvis har højere ambitioner på det her område end den tidligere regering, men at ud-

førelsen måske ikke er blevet helt så smuk, som man kunne have ønsket sig. Det har regeringspartierne været enige i, og det har Enhedslisten været enig i, og jeg tror, at oppositionen også har forsøgt at sige nogenlunde det samme. Det synes jeg faktisk var rigtig positivt. Vi har endda haft den diskussion, om vi ikke i Udvalget for Forretningsordenen kunne have en konstruktiv og fremadrettet drøftelse om, hvilke initiativer vi kunne tage med henblik på at forbedre forholdene. Der har også været fremlagt ideer. Enhedslisten har haft den enestående oplevelse, at et forslag, vi har stået alene med i rigtig mange år, støttes af Venstre. Det er rigtig dejligt og positivt.

Derfor synes jeg, det er lidt underligt, at vi skal slutte af med en debat, hvor hr. Lars Barfoed direkte i strid med sandheden hævder, at det under den tidligere regering altid var sådan, at ministerne stillede sig til rådighed for afsluttende spørgsmål. Det passer simpelt hen ikke. Jeg kan sige det med fuldstændig sikkerhed, for jeg har deltaget i et utal af forespørgselsdebatter, hvor afslutningen sådan har været lidt den samme som i dag, nemlig at den daværende opposition stillede sig op og skældte ud på ministeren, fordi ministeren ikke stillede sig til rådighed, uden at det påvirkede ministeren.

Så skulle vi nu ikke prøve at have en lille smule hukommelse, så vi kunne huske bare en lille smule om, hvad vi selv har gjort. Det tror jeg ville være meget fremmede for den politiske debat, og det ville måske i virkeligheden fremme det, som vi hævder at vi er enige om, nemlig at vi gerne vil have god lovkvalitet, at vi gerne vil have ordentlige og saglige debatter mellem opposition og regering og det parlamentariske grundlag, sådan at vi koncentrerer os om det, vi er uenige om, og ikke om det rene pjat. Men så skal den nuværende opposition altså lade være med at fremstille rene fantasiførelser om, hvordan de selv var som regering. Jeg må bare sige til hr. Lars Barfoed, at jeg i grunden er skuffet over, at hr. Lars Barfoed ikke har opdaget, at ikke alle ministre gjorde, som han selv gjorde, nemlig stillede sig til rådighed.

Kl. 13:25

Formanden :

Der er pludselig kommet fem korte bemærkninger. Det er først hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:25

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil godt stille hr. Per Clausen et spørgsmål. Nu siger hr. Per Clausen, at sådan var det ikke tidligere. Men det, den her debat handler om, er, hvordan det bør være, og om, at vi har en regering, der har skrevet i regeringsgrundlaget, at den vil have god regeringsførelse. Så vil jeg bare spørge hr. Per Clausen, om hr. Per Clausen ikke synes, at det vil være en god regeringsførelse og respekt for Folketing og folkestyre, hvis den minister, en forespørgsel er rettet til, i dette tilfælde statsministeren, ikke blot indledningsvis leverer en tale, men også går op, så Tingets medlemmer har mulighed for at stille spørgsmål til statsministeren. Ville det ikke være respekt for Folketinget og god regeringsførelse?

Kl. 13:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:26

Per Clausen (EL):

Det spændende her er, at hr. Karsten Lauritzen jo siger, at den tidligere regering ingen respekt havde for Folketinget og ikke havde nogen god regeringsførelse, for man gjorde præcis det, som hr. Karsten Lauritzen nu kritiserer den nuværende statsminister for.

Jeg vil bare sige til hr. Karsten Lauritzen, at hvis der i Udvalget for Forretningsordenen eller her i salen kommer et forslag fra Venstre om, at vi skal ændre forretningsordenen, sådan at ministeren for-

pligtes til at gå op og tage en sidste runde, så vi kan stille spørgsmål til ministeren, vil Enhedslisten støtte det forslag.

Kl. 13:26

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:26

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er lidt ked af, at hr. Per Clausen indledte ordførertalen med at sige, at nu har vi været enige om så mange ting, og at vi nu skal gemme polemikken væk, for det her er vigtigt, når hr. Per Clausen så ved førstkomende lejlighed hiver polemikken frem igen.

Jeg stillede et principielt spørgsmål, som jeg havde et håb om Enhedslisten ville svare på, nemlig om hr. Per Clausen mener, at det vil være god regeringsførelse, at det vil være respekt for Folketinget, at det vil være den bedst tænkelige situation, når man har en forespørgsel til en minister, i dette tilfælde statsministeren, at ministeren ikke blot går op og leverer en på forhånd skrevet tale, men følger med i debatten og til sidst stiller sig til rådighed for spørgsmål. Ville det ikke være den bedst mulige situation, er det ikke det, der er ønskværdigt? Skulle vi ikke være enige om, at det er sådan, folkestyret og forholdet mellem regering og Folketing burde fungere? Kan jeg få en tilkendegivelse af det principielle spørgsmål og ikke den polemik, som hr. Per Clausen til at starte med sagde han ville holde sig for god til?

Kl. 13:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:27

Per Clausen (EL):

Jeg synes i grunden, at hr. Karsten Lauritzen sådan undervurderer sin egen og Venstres evner til polemik, når han nu anklager mig for at være polemisk. Det var sådan set ikke mig, der startede med at gøre den her debat polemisk, vil jeg gerne understrege, og jeg tror også, at de, der har lyttet til den, kan bekræfte det.

Så vil jeg bare i al stilfærdighed sige til hr. Karsten Lauritzen, at jeg er med på at indføre alle de forbedringer, vi kan gennemføre, i forhold til hvordan vi fører debatter i Folketinget, og jeg er enig med hr. Karsten Lauritzen i, at det vil være en forbedring af de regler, vi har for debatterne, hvis vi sikrer os, at ministrene går op og svarer anden gang, så vi kan få mulighed for at stille dem spørgsmål.

Jeg synes bare, hr. Karsten Lauritzen må erkende, at vi må ændre det i de generelle regler, for så kan vi også blive fri for det her circus, som vi har haft under vist nok flere skiftende regering, hvor den skiftende opposition er vældig ophidset over, at de nuværende ministre ikke gør det, som deres egen ministre ikke gjorde og ikke vil gøre i fremtiden.

Kl. 13:28

Formanden :

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Taget i betragtning at det sådan set var statsministeren selv, der sagde, at nu skulle der være nye tider og man havde dedikeret en hel side i regeringsprogrammet, side 76, hvor man skriver noget om god regeringsførelse, forekommer det så ikke lidt underligt, at det, hr. Per Clausen står og siger, er, at så er det helt o.k.? På trods af at man har sat en høj målestANDARD op, er det helt o.k., at man ikke lever op til noget som helst, at man ikke stiller sig til rådighed for besvarelse

af spørgsmål fra folketingsmedlemmer, på trods af at man er den statsminister, som forespørgslen er rettet til?

Kl. 13:32

Derfor vil jeg egentlig blot høre hr. Per Clausen om, at hvis ord skulle følge handling, og hvis vi reelt set skulle tale om god regeringsførelse, mener hr. Per Clausen så også, det ville være helt o.k., at statsministeren bare sidder og sms'er i stedet for at stille sig til rådighed for en forespørgsel rettet til statsministeren.

Kl. 13:29

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:29

Per Clausen (EL):

Nu er det jo en kendsgerning, som man kan læse om i medierne, at der er rigtig mange folketingsmedlemmer og ministre, som får tid til at foretage sig andre ting, mens de lytter, og jeg mener selv, at jeg også er i stand til at foretage mig i hvert fald to ting samtidig. Det har statsministeren formentlig også, så det er godt nok for mig. Det er ikke noget problem. Men jeg vil bare gentage det, jeg har sagt, og der er to ting, jeg vil sige.

Som det første fremgår det af regeringsgrundlaget, hvordan man konkret ville forbedre lov kvaliteten. Der har vi i dag konstateret, at det i hvert fald på et område ikke er lykkedes ret godt at leve op til de gode ambitioner, og det beklager vi. Det synes jeg er vigtigt. Regeringen beklager det, regeringspartierne beklager det, Enhedslisten beklager det, og jeg tror i grunden også, Venstre ville gøre det; jeg ved ikke, om man i Venstre hellere ville bruge stærkere ord, men »beklager« ville man nok være med til, hvis ikke man kunne få det stærkere. Det er vi enige om. Det synes jeg er vigtigt at understrege.

Så er der nogle nye forbedringer, som ikke fremgår af regeringsgrundlaget, men som jeg er enig i man godt kunne indføre. Det, som er lidt nyt for mig, er, at Venstre har et ønske om, at de skal indføres i Forretningsorden for Folketinget, men hvis Venstre ønsker det, så er jeg helt med på det, og jeg skal også gerne selv medvirke til at fremme det forslag, sådan at alle kan komme til at tage stilling til det.

Kl. 13:30

Formanden :
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:30

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg medgiver, at man, både mand og kvinde, helt fint kan multitaske, men jeg har dog aldrig oplevet en minister stå på talerstolen og sms'e, samtidig med at ministeren har svaret Folketingets medlemmer, og det er jo egentlig det og ikke alt muligt andet, den her diskussion handler om. Den handler om, hvorvidt den minister, nemlig statsministeren, som forespørgslen er rettet til, stiller sig til rådighed for folketingsmedlemmernes spørgsmål og diskussion omkring god regeringsførelse.

Jeg ved godt, at det kan forekomme sådan lidt vanskeligt at være hr. Per Clausen, når det, hr. Per Clausen og Enhedslisten egentlig står og skal forsvare nu, er, at regeringen ikke lever op til høringsfristerne; at regeringen ikke vil give Folketinget lovteknisk bistand; at regeringen ikke vil svare på udvalsspørgsmål. Det er selvfølgelig også ubehageligt. Derfor vil jeg sige til hr. Per Clausen, at vi jo godt kan løfte den her diskussion op til at være en principiel diskussion, så det ikke er hr. Per Clausen, der helt konkret skal forsvare den mangel på god regeringsførelse, som regeringen gennemfører den.

Derfor vil jeg blot igen høre hr. Per Clausen: Mener hr. Per Clausen som Enhedslistemand, hvad enten hans parti er støtteparti eller ej, at det er o.k., at statsministeren ikke går op og svarer på den forespørgsel, der er rettet til statsministeren?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:32

Per Clausen (EL):

Nu ved jeg jo ikke, præcis hvornår fru Ellen Trane Nørby blev opmærksom på den her debat, spørgsmålet bærer i hvert fald præg af, at jeg må have udtrykt mig meget, meget uklart, da jeg var oppe i første runde og sige, hvad jeg sagde. Jeg tog afstand fra alle de ting, som fru Ellen Trane Nørby nævnte. Jeg understregede, at det var en adfærd, som jeg var rigtig ked af at blive udsat for under den borgerlige regering, og at jeg selvfølgelig også var ked af, at det gentog sig under nuværende regering.

Til det sidste vil jeg bare sige: Statsministeren stillede sig til rådighed for den her forespørgselsdebat i overensstemmelse med de regler, der findes. De regler er jeg gerne med til at lave om, for jeg synes, det er en uheldig ting ved forespørgselsdebatter, at ministre faktisk kan slippe godt fra aldrig at svare på et eneste spørgsmål. Det er et generelt problem med den måde, vi organiserer forespørgselsdebatterne på. Men jeg vil ikke begynde at skælde særlig ud på statsministeren i dag, fordi hun så har valgt inden for de regler, der er, at agere på en bestemt måde.

Kl. 13:32

Formanden :
Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 13:32

Lars Barfoed (KF):

Hr. Per Clausen hævdede, at jeg skulle have sagt noget, der er usandt. Jeg svarede på to spørgsmål: Dels svarede jeg på, om jeg selv som justitsminister altid havde stillet mig til rådighed – det kunne jeg bekræfte. Jeg er altid, når der har været forespørgselsdebatter til mig som justitsminister og som ansvarlig for andre ministerier, gået på talerstolen og har stillet mig til rådighed, når ordføreren har haft ordet, sådan at ordførerne havde mulighed for at diskutere med mig. Dels svarede jeg på, om det var normalt, når en statsminister blev spurgt om noget, om man så tog en anden minister med, og hvad der så skete – og der svarede jeg på, hvad der var normalt.

Så jeg har ikke sagt det, som hr. Per Clausen netop refererede mig for, nemlig at det aldrig nogen sinde skulle være sket, at ministeren ikke er gået op på talerstolen. Det kan jeg ikke vide; jeg har jo ikke deltaget i samtlige forespørgsler – så sådan kunne jeg aldrig have svaret.

Kl. 13:33

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:33

Per Clausen (EL):

Jamen det skal jeg bare beklage. Altså, så har jeg misforstået, hvad hr. Lars Barfoed sagde, og der er ikke andet at sige, end at det er godt, at hr. Lars Barfoed tager ordet, så vi kan få den misforståelse rettet. Det indtryk, jeg fik, var, at det, det handlede om, var en generel diskussion om, hvordan det altid foregik, og det var det, jeg reagerede på. Jeg skal gerne beklage over for hr. Lars Barfoed, at jeg har udtrykt mig forkert.

Kl. 13:34

Formanden :
Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 13:34

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Det er jo sådan set lidt tankevækkende, at vi i dag oplever, at hr. Per Clausen synes, at han skal gå på talerstolen for at forsvare regeringen, for det er der åbenbart ingen andre i det flertal som vil. Det er jo sådan lidt tankevækkende, men det skal hr. Per Clausen jo selv om. Jeg synes da, det er modigt, og derfor skal der ikke lyde nogen miskendelse fra mig af.

Jeg vil bare godt spørge hr. Per Clausen, for jeg kan forstå, at det har gjort så dybt indtryk på hr. Per Clausen, hvordan det var under den tidligere regering, at jeg kunne forstå, at hr. Per Clausen sagde *utallige gange* – og utallige gange er jo 20, 30 og 40 gange. Så jeg tænkte på, om hr. Per Clausen ikke bare lige kunne nævne sådan 10-15 af de gange, hvor han mener det er forekommet.

Kl. 13:34

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:34

Per Clausen (EL):

Nej, jeg må sige til hr. Hans Christian Schmidt, at det er jeg ikke i stand til at komme med præcise datoer og eksempler på, men jeg gennemgår gerne referaterne fra de møder sammen med hr. Hans Christian Schmidt, så vi kan finde de eksempler, der er, i fællesskab. Jeg tror bare, at alle, der sidder her i salen og var her i Folketinget før sidste valg, godt ved, at jeg har ret.

Så vil jeg bare sige til hr. Hans Christian Schmidt, at jeg ikke står her for at forsvare regeringen. Jeg står her for at arbejde for, at udgangen på den her diskussion kan blive, at vi får en bedre regeringsførelse i det her land, at vi får en bedre behandling af Folketinget fra regeringens side, at vi får bedre debatter, at vi får bedre spørgsmål og bedre svar, og det er sådan set det ærinde, jeg har i den her sag – og ikke noget forsvar for regeringen. Jeg tror ærlig talt heller ikke, at regeringen opfatter det, jeg siger, som noget forsvar for regeringen.

Kl. 13:35

Formanden :

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 13:35

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen det er jo afsløringens time. Det fortælles jo med tydelighed her. Man tillader sig at gå på talerstolen og postulere, at det fandt sted utallige gange under den tidligere regering. Bliver man så spurgt, om man kan nævne 10-15 stykker af dem, så kan man ikke. Det er da en mærkelig måde at diskutere på. Man kan sige, hvad man vil; man behøver bare aldrig at kunne bevise det; ja, man behøver ikke engang at kunne huske det.

Man føler næsten en vis medlidenhed med hr. Per Clausen, når hr. Per Clausen mener, at man heller ikke behøver at kunne huske det. Men kan vi så ikke bare høre 5, 6, 7 stykker af dem, som hr. Per Clausen kan huske?

Kl. 13:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:36

Per Clausen (EL):

Nu synes jeg, at hr. Hans Christian Schmidt skal lade være med at vove sig for langt ud ad den her tangent. Kendsgerningen er, at hr. Hans Christian Schmidt og jeg ved, at det er sket gentagne gange under den tidligere regering, at ministre *ikke* er gået op i anden runde – gentagne gange, gentagne gange. Det ved vi udmærket godt; det ved

alle, som sad i Folketinget før sidste valg. Hvorfor skal vi så have den her debat, hvor man forsøger at foregøgle noget, som ikke er sandt? Det er det, jeg reagerer på, og det er såmænd den eneste grund til, at jeg tog ordet, nemlig at det gider jeg simpelt hen ikke at sidde at høre på.

Det kan godt være, at en opposition skal være kritisk og ikke skal finde sig i hvad som helst, men der må også være grænser for, hvad befolkningen skal lægge øre til.

Kl. 13:36

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg blev egentlig først lidt glad, da hr. Per Clausen gik op på Folketingets talerstol, og det er jeg sådan set stadig væk, for Enhedslisten er jo altid er parat til at forsvare deres synspunkter, og det har jeg stor respekt for at man er. Det, som jeg ikke håber der skal være mellem Enhedslisten og Liberal Alliance i denne sag, er sådan set nogen form for splid, for vi har om nogen en fælles interesse i, at de store partier også går ind for god regeringsførelse, når de sidder på regeringsbænkene.

Derfor vil jeg bare opfordre til, at vi får skrevet det ind, sådan at statsministeren ikke kan blive siddende på sin plads og ignorere Folketinget fuldstændig bevidst, som jeg oplever det sker i dag. Og det er sådan set ligegyldigt, om det er den nuværende statsminister eller en senere statsminister. Så jeg håber, at vi kan have en frugtbar dialog i Udvalget for Forretningsordenen, hvor vores partier sammen kan prøve at arbejde for folkestyrets bedste.

Kl. 13:37

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:37

Per Clausen (EL):

Som jeg tidligere har sagt til hr. Kristian Jensen, vil Enhedslisten da gerne have gennemført de ting, som vi har foreslået i rigtig mange år, hvis der skal et regeringsskifte til at få flertal for det. Nogle gange har det været sådan, at der skulle regeringspartierne stemme til; andre gange kan det så være, at oppositionspartierne kan hjælpe os igennem med ting, vi gerne vil have igennem. Det er vi helt med på, og jeg kan love hr. Simon Emil Ammitzbøll, at i den diskussion, jeg går ud fra vi skal have i Udvalget for Forretningsordenen om den her sag, vil vi støtte, at man laver en sikkerhed for, at ministre altid – altid – skal reagere i anden runde, så man kan få mulighed for at stille dem spørgsmål.

Kl. 13:38

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:38

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil godt ønske hr. Per Clausen og Enhedslisten tillykke med, at man har fået formuleret et forslag til vedtagelse, som udgør en næse til regeringen, og så vil jeg spørge, hvordan hr. Per Clausen bar sig ad.

Kl. 13:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:38 Forslag til vedtagelse nr. V 76 er vedtaget.

Per Clausen (EL):

Selv om jeg godt ved, at det for Venstre – med de relationer, der var i den gamle regering og i forhold til Dansk Folkeparti – er svært at forstå, så vil jeg sige, at det foregik på den måde, at vi diskuterede, hvad der havde været regeringens ambitionsniveau, hvad der var nået, og relativt hurtigt blev vi enige om, at man ikke levede helt op til sit ambitionsniveau, og særlig i forhold til det der med høringsfrister var det nok lidt småskidt.

Så blev vi enige om, at det ville være rigtig klogt at beklage det, for ud fra en beklagelse kan der så forhåbentlig komme en bedre praksis fremadrettet. Og jeg må sige, at jeg er glad for at være parlamentarisk grundlag for en regering, der godt tør beklage, når den begår fejl. Det synes jeg mildt sagt ikke var særlig udbredt hos den tidligere regering. Nu mener spørgeren jo sikkert, at det var, fordi den aldrig begik fejl, men det jeg tror nu alligevel er lidt dristigt at tro på.

Kl. 13:39

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:39

Jan E. Jørgensen (V):

Nej, det mener jeg ikke. Jeg konstaterer, at Enhedslisten er enig i, at der er begået fejl, og at det her er en næse, modsat af hvad Socialdemokraternes ordfører, hr. Magnus Heunicke, jo udlagde det som.

Kl. 13:39

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:39

Per Clausen (EL):

Da jeg var ung, var der er noget, der hed kremlologi. Det var, når man læste tekster for at se, hvad der ikke stod, for at finde ud af, hvad der nu stod. Jeg vil bare i al stilfærdighed sige, at i det forslag til vedtagelse står der, at Folketinget *beklager*. Jeg er glad for at være parlamentarisk grundlag for en regering, der består af partier, der beklager, når der er noget, de ikke gør godt nok. Det tror jeg vi alle kunne lære af – så det er jeg glad for.

Hvis nogen så vil kalde det en næse, må jeg bare sige, at i de debatter, jeg har haft med regeringspartierne, har vi aldrig nævnt det ord. Vi har koncentreret os om ordet beklager, som vi synes er et godt dansk udtryk for, at man har gjort noget lidt dårligere, end man skulle gøre, og at man vil gøre det lidt bedre i fremtiden.

Kl. 13:40

Formanden :

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:40

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 76 af Magnus Heunicke (S), Marianne Jelved (RV), Pernille Vigsø Bagge (SF) og Per Clausen (EL), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 60 (S, RV, SF og EL), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 56 (V, DF, KF og LA).

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 75 af Kristian Jensen (V), PETER Skaarup (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 34 [afstemning]:

Forespørgsel til fødevareministeren om behandling af dyr.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Anmeldelse 13.04.2012. Fremme 17.04.2012. Forhandling 31.05.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 74 af Orla Hav (S), Lotte Rod (RV), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Per Clausen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 73 af Dennis Flydtkjær (DF)).

Kl. 13:41

Afstemning

Formanden :

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de stillede forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 74 af Orla Hav (S), Lotte Rod (RV), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Per Clausen (EL), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 95 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 14 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 74 er vedtaget.

Hermed er forslag til vedtagelse nr. V 73 af Dennis Flydtkjær (DF) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ophævelse af Lov om Oprettelse af et Embede som Auditor ved Statsbanerne.

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 11.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 24.05.2012. 2. behandling 29.05.2012).

Kl. 13:42

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 8 (EL).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 13:43

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 160:**Forslag til lov om Offentlig Digital Post.**

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 13.04.2012. 1. behandling 26.04.2012. Betænkning 24.05.2012. 2. behandling 29.05.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:44

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:44

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 86 (V, S, RV, SF, LA og KF), imod stemte 21 (DF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 13:43

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 13:43

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 87:**Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 2010.**

Af Finansudvalget.

(Fremsættelse (i betænkning) 10.05.2012. Anmeldelse 15.05.2012. (Omtrykt). 1. behandling 25.05.2012).

Kl. 13:45

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 13:45

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes nu om forslagens endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

Forslaget til folketingsbeslutning er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Meddelelse herom vil blive sendt til finansministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister, lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om folkeskolen og sundhedsloven. (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening for borgere, for så vidt angår anmeldelse af flytning, ansøgning om plads i dagtilbud, indskrivning i folkeskole og skolefritidsordning samt ansøgning om sundhedskort og EU-sygesikringskort).

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 13.04.2012. 1. behandling 26.04.2012. Betænkning 30.05.2012. (Omtrykt)).

Kl. 13:45

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:46

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (S, RV, SF og EL)?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3, af et mindretal (DF), tiltrådt af et mindretal (V, LA og KF), og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 51 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter herefter ændringsforslagene nr. 6, 9 og 12 som forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 4, 5, 7, 8, 10 og 11, tiltrådt af et flertal (S, RV, SF og EL)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om ændring af lov om randzoner. (Energiafgrøder og offentlig adgang).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 13.04.2012. Betænkning 30.05.2012).

Kl. 13:47

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Esben Lunde Larsen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Esben Lunde Larsen (V):

Vi har i dag L 145 til anden behandling. Det er en særdeles omdiskuteret lov, som har vakt opsigt i store dele af Danmark. Det er lov om ændring af lov om randzoner.

Det opsigtsvækkende heri og ikke mindst fødevareministerens behandling har ført til et utal af spørgsmål og samråd samt foretræde for Fødevareudvalget. Som jeg sagde ved førstebehandlingen, er essensen af lovforslaget enkel: Med loven om randzoner udlægges dyrknings-, gødsknings- og sprøjtefrie randzoner langs alle vandløb og søer større end 100 m² i landzone, og med lovforslaget ophæves landmændenes mulighed for at dyrke energiafgrøder, mens offentligheden får adgang til randzonerne. Venstre er fortsat stærkt imod at ophæve landmændenes mulighed for at dyrke energiafgrøder, ligesom Venstre fortsat er stærkt imod at give offentligheden adgang til naturarealer udlagt som randzone.

Fødevareministerens argumentation under lovbehandlingen har været alt andet end overbevisende; det er vist kun ministeren selv og medlemmer af de øvrige regeringspartier, der ved gentagelse af uanvendelige argumenter har overbevist sig selv og hinanden om det almenlydige og nyttige i lovforslaget. Jordejere har klaget, kommuner har klaget, Realkreditrådet har klaget, Advokatrådet har klaget, og sådan kunne jeg blive ved. Intet synes at have gjort indtryk på fødevareministeren – det er måske i sig selv ikke overraskende – men at medlemmer af Det Radikale Venstre, som er et parti, der historisk har værnet om den enkeltes frihed og retssikkerhed, totalt overhører enhver form for klage, enhver form for indsigelse, enhver form for god argumentation mod denne ændring, er ikke bare chokerende, det er også rystende. Tilmed har den radikale ordfører været formand for Forbrugerrådet, hvor hun har kæmpet den enkeltes sag. Gad vide, hvad fru Camilla Hersom nu begrunder den manglende bekymring for den enkelte landmands sag med.

Fødevareministeren forsøger igen og igen at hævde, at hun da blot følger den tidligere fødevareminister i forhold til at implementere loven og det kortmateriale, som er så omdiskuteret i forhold til lovens virke i praksis. Men intet kunne være mere forkert. VK-regeringens fødevareminister, hr. Henrik Høegh, krævede netop, at et komplet kortmateriale skulle være til stede som en forudsætning for, at loven kunne implementeres. Men jeg vil sige til fødevareministeren, at det komplette kortmateriale ikke er til stede, hvilket stiller de berørte lodsejere i en helt urimelig situation. Så hvordan fødevareministeren kan drage den konklusion, overgår min forståelse, og jeg vil kraftigt opfordre ministeren til at gå på Folketingets talerstol og gøre rede for dette aspekt.

Netop som en følge af fødevareministerens manglende konsekvens over for lovens oprindelige intention i forhold til implementering af loven har de borgerlige partier stillet et ændringsforslag, der indebærer, at lovens ikrafttrædelse udsættes, indtil det rette kortma-

teriale er til stede. Ministeren har også argumenteret med, at offentligheden skal have adgang til randzonerne, fordi offentligheden er med til at betale for den kompensation, som landmændene modtager. Men hvad så med de landmænd, der frasiger sig kompensationen; er der så offentlighed på deres arealer alligevel? Ja, det er der ifølge fødevareministeren, der er på vildt tilbagetog trods tidligere forsikringer om det modsatte. Derfor har de borgerlige partier også stillet ændringsforslag om dette.

Men hvad værre er, viser det sig nu, at den kompensation, som landmændene skulle have udbetalt, og som ifølge fødevareministeren berettiger offentlighedens adgang, er landbrugets egne penge. Mage til frækhed fra en minister skal man lede længe efter. Ministeren agter nemlig at overføre 700 mio. kr. fra direkte støtte til søjle 2 under landbrugspolitikken. Ud fra disse direkte støttemidler udbetaler ministeren så kompensation. Det virker ikke bare grotesk; det virker også overraskende, ikke mindst når man tænker på, at det dyrkningsforbud på randzonerne, som fødevareministeren iværksætter, forventes at give et samlet driftstab på et trecifret millionbeløb og et værditab på over 6 mia. kr. Så med den ene hånd forsøger regeringen at stabilisere landbruget med en bankpakke, mens regeringen med den anden hånd destabiliserer landbruget med driftstab og værditab til følge. Jeg tror, man skal være medlem af et regeringsparti for at forstå dette.

Venstre må derfor på det kraftigste opfordre til at følge de ændringsforslag, som de borgerlige partier har stillet, samt afvise den utrolig hetz, som regeringen med fødevareministeren i spidsen udsætter dansk landbrug for. Ikke alene er det ubegribeligt; det er også skammeligt.

Kl. 13:52

Formanden :

Der er tre, der ønsker korte bemærkninger. Først hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:52

Bjarne Laustsen (S):

Man er simpelt hen målløs, når man hører hr. Esben Lunde Larsen fra talerstolen; det må være, fordi han måske er lidt ung og uerfaren. Det undrer mig, at man ikke har haft en samtale på Venstres gruppeværelse om, hvad den tidligere regering har lavet på det her område. Jeg vil da bare gerne for en ordens skyld have hr. Esben Lunde Larsen til at forklare, hvem der har lavet »Grøn Vækst«, og hvem der har vedtaget etableringen af de meget omtalte brømmer, som hr. Esben Lunde Larsen nu er ved at få kvababbelser over.

Det er jo meget interessant, at man sætter en ung Venstremand på banen for at forsvare noget, den tidligere regering har lavet. Der er jo intet som helst nyt i den her sag, ud over at den nuværende regering har foreslået, at der skal være offentlig adgang – det er der også til alle mulige andre områder, der er udlagt på samme måde – og spørgsmålet om energipil. Der havde den tidligere minister jo sagt, at der ville blive dyrket meget, meget lidt, fordi der var et krav om, at hvis man skulle dyrke energipil i randzonerne, skulle det være på sammenhængende marker. Derfor tror jeg ikke, de to forslag betyder ret meget; jeg tror ikke, der vil komme ret mange folk for at nyde den friske luft i brømmerne, og jeg tror ikke, man vil komme til at se mange picnicborde, haveborde og ghettoblastere derude.

Det, der er problemet, og det, landmændene brokker sig over, er det, som den tidligere regering har lavet, og det tror jeg da det ville være klogt af hr. Esben Lunde Larsen at erkende.

Kl. 13:53

Formanden :

Ordføreren.

Esben Lunde Larsen (V):

Nu er det jo altid dejligt at få undermineret sin argumentation med, at man er ung og uerfaren. Jeg ved ikke, om hr. Bjarne Laustsens alder og erfaring betyder, at han får meget igennem i den socialdemokratiske gruppe. Det har jeg ikke set, men det kan være, jeg bliver klogere på det med erfaringen.

Hvis der intet som helst nyt var, hvordan kan det så være, at regeringen har stillet ændringsforslag? Hvordan kan det være, at regeringen ændrer på VK-regeringens forudsætning for at implementere loven? Så der er jo noget nyt. Det nye er, at man giver offentligheden adgang til arealerne; det nye er, at man ophæver dyrkningsforbuddet, og det er da overraskende, hvis man ikke skal tage højde for, at både Advokatrådet, Realkreditrådet og andre instanser har kritiseret den her ændring. Det nye er da, at landbruget får et estimeret værditab på omkring 6 mia. kr. og et driftstab på et trecifret millionbeløb. Hvis ikke det er nyt, hvad er så?

Kl. 13:54

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:54

Bjarne Laustsen (S):

Det, jeg sagde før, sagde jeg for ikke at sige, at ordføreren var uvildende. Jeg må stadig væk holde fast i, at jeg ikke har fået noget svar på, hvem der har indført brømmerne. Det er jo det, landmændene er utilfredse med, nemlig at de får inddraget noget af deres arealer.

Det er fuldstændig rigtigt – og det noterede jeg også – at der er krav om offentlig adgang, men det er der også på lignende arealer. Med hensyn til spørgsmålet om energipil sagde den tidligere minister, at det var meget lidt, der ville blive dyrket, fordi den tidligere regering også havde stillet krav om, at hvis der skulle dyrkes energipil i de brømmer, skulle det være på sammenhængende arealer, og derfor er der ikke konsistens i at sige, at det her betyder så meget.

Det er da fint, at Advokatrådet og alle mulige andre brokker sig over det her, men det, de brokker sig over, er den tidligere regerings politik. Og det, der er noget møg, for nu at benytte den sprogbrug, er jo, at vi, den nye regering, skal gennemføre det, den tidligere regering lavede. Vi har ikke lod eller del i »Grøn Vækst«, det var den daværende minister, der sidder ved ordførerbordet nu og skal have ordet om lidt, der smed den daværende opposition på porten, og så indgik Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti en aftale. Det er de partier, der har ansvaret for det, men hvornår vil man erkende det?

Kl. 13:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:56

Esben Lunde Larsen (V):

Jamen vi har jo hele tiden erkendt, at vi har ansvaret for brømmerne. Jeg tror, at hr. Bjarne Laustsen skal have været både blind og døv for ikke at have bemærket det i den debat, der har været indtil nu. Hvad vi ikke tager ansvaret for, er implementeringen, så længe kortmateriale ikke er til stede, hvilket bl.a. er et retssikkerhedsmæssigt spørgsmål i forhold til landmændene.

Hvad er årsagen til indførelsen af brømmer? Det fortaber sig jo nogle gange i debatten, men årsagen er jo, at der er et reduktionskrav med hensyn til kvælstof, og det her er jo en metode til at gennemføre det. Men hvad hr. Henrik Høegh også gjorde som fødevareminister, var jo at iværksætte et forskningsarbejde, der skulle lede frem til at finde alternative metoder, så man fik den bedst tænkelige teknologi

til at reducere kvælstoffet. Bræmmerne var den bedst tænkelige løsning på daværende tidspunkt.

Kl. 13:59

Kl. 13:56

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 14:00

Kl. 13:57

Ole Birk Olesen (LA):

Venstre har, synes jeg, fortjenstfuldt ført an – og vi har i Liberal Alliance også i et vist omfang deltaget i det – i et forsøg på at vise vælgerne, hvor meget det er, at den nuværende regerings partier, i særlig grad Socialdemokraterne og SF, i overgangen fra at være oppositionspartier til at være regeringspartier har skiftet holdninger og har skiftet politik. Det er en uskik, at man før et valg siger et, og at man efter et valg så gør noget helt andet. Men på samme måde er det jo også en uskik, når man som regeringsparti lægger nogle ting frem, der er aldeles uspiselige, og som i forhold til det bagland, man har, og de rødder, man har, også burde være uspiselige, og man, når man bliver oppositionsparti, så hævder, at hele dette kompleks af uspiselighed er noget, som man intet ansvar har for, og at det er noget, der er den nye regerings skyld. Så er det jo det samme, man gør, som det, man kritiserer de andre for.

Ville det ikke være nemmere, og ville det ikke være bedre for folkestyret, hvis det var sådan, at alle partier havde den samme holdning før et valg og efter et valg, således at det ikke kun var Liberal Alliance, der i dag kunne sige: Liberal Alliance ved du hvor du har?

Kl. 13:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:58

Esben Lunde Larsen (V):

Jamen hr. Ole Birk Olesen har jo ikke fulgt den debat, der har været. For det har jo været sådan, at Venstre både før valget og efter valget har sagt, at vi stod ved loven om bræmmer. Det har vi gjort i dag, og det gjorde vi også under førstebehandlingen. Men det, som vi ikke kan stå på mål for, er den ændring, som regeringen lægger op til, altså netop det med, at offentligheden skal have adgang, og at dyrkningsretten til arealerne, til randzonerne, bliver fjernet. Vi har hele tiden sagt, at vi kunne stå på mål for denne lov. Den er blevet udarbejdet under hr. Henrik Høegh, Landbrug & Fødevarer har været i deputation, der har været talt om, hvad der kunne være de rette løsninger i forbindelse med en reduktion i kvælstofudledningen.

Men hr. Ole Birk Olesen må følge debatten lidt nøjere, hvis det er, at han gerne vil kunne anvende Venstres slogan, for vi står netop ved det, vi siger før valget, og det gør vi også efter valget.

Kl. 13:59

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen? Nå, ikke mere. Hr. Orla Hav for en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Orla Hav (S):

I ordførerens redegørelse for Venstres nye synspunkt var der en væsentlig del, som vedrørte det driftstab, der vil opstå som følge af, at disse dyrkningsfrie områder nu indføres. Jeg skal spørge ordføreren, om ordføreren virkelig mener, at offentlighedens adgang til disse dyrkningsfrie områder og det forhold, at landmanden ikke må have lov at dyrke i dyrkningsfrie områder, som der stod i den oprindelige lov, virkelig kan påføre et driftstab af den størrelsesorden, som ordføreren her giver udtryk for.

Formanden :
Ordføreren.

Esben Lunde Larsen (V):

Det er jo i særdeleshed ophævelsen af dyrkningsretten, der er problemet i forhold til energiafgrøder. Det er jo ikke entydigt spørgsmålet om adgang til randzonerne.

Kl. 14:00

Formanden :

Hr. Orla Hav.

Kl. 14:00

Orla Hav (S):

Så må jeg jo konstatere, at ordføreren for Liberal Alliance har ret. Det, ordføreren, hr. Esben Lunde Larsen, er sendt på talerstolen for at give indtryk af, er jo, at Venstre er direkte imod sin egen politik, altså den, man indførte, da man sad ovre på de andre stole. Det er jo det, der er sandheden i den her sag, hvor Venstre har ført et usmageligt dobbeltspil.

Hvis ikke jeg var for fin til det, ville jeg kalde den måde, man har ageret på fra Venstres side, for løftebrudspolitik, så det fløjter. Jeg synes, det er usmageligt over for folkestyret alene af den grund, at vi i formiddag har haft en debat her i Folketinget gående på god regeringsskik. Disse tanker om »Grøn Vækst« introducerede Venstre i 2009 og havde endnu ikke fået dem gennemført, da vi nåede frem til det regeringsskifte, som heldigvis kom. Og i dag yder Venstre så ihærdig modstand mod, at det overhovedet bliver til noget. Jeg synes, den måde, Venstre agerer på, er beskæmmende for folkestyret.

Kl. 14:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:01

Esben Lunde Larsen (V):

Hr. Orla Hav må sådan set gøre, hvad han vil; han må finde det usmageligt, hvad han vil, og han må konstatere, hvad han vil. Faktum er jo i den her sag, at Venstre ikke kan anbefale de ændringer af den oprindelige lov, som Venstre selv har vedtaget. Det vedrører de dyrkningsfrie randzoner, og det vedrører offentlighedens adgang. Og hvordan man både kan få det til at blive usmageligt og konstatere, som hr. Orla Hav gør, begriber jeg slet ikke. Det hænger jo ikke sammen med det, Venstre har vedtaget sammen med De Konservative og Dansk Folkeparti under den tidligere regering.

Vi står på mål for den lov, vi selv har vedtaget. Det har jeg sagt under førstebehandlingen, jeg siger det under andenbehandlingen, og jeg skal gerne sige det under tredjebehandlingen, hvis det skulle komme så vidt: Vi stemmer ikke for de ændringsforslag, som regeringen har introduceret med lovforslaget.

Kl. 14:02

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Så tror jeg, det er hr. René Christensen som ordfører for Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 14:02

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Det her er jo en spændende sag, og jeg kan godt forstå, at der er nogle i Folketinget, der er forvirrede. Jeg kan også godt forstå, at der er nogle landmænd, der er forvirrede. For det er fuldstændig rigtigt, at den her lovgivning handler om, at man kom med nogle ændringsfor-

slag til en tidligere vedtaget lovgivning omkring energiafgrøder og offentlig adgang. Men det er nu også slemt nok, at man gør det. Og jeg synes også som formand for Fødevarerudvalget – og vi har haft utallige samråd med både fødevarerministeren og justitsministeren i forhold til lovgivningen her – at der har været mange spørgsmål, som måske har været lidt uden for rammen, men det må vi så også leve med.

Jeg har valgt at tage ordet i dag, fordi jeg må sige, at det, der sker med lovgivningen nu, er, at den fuldstændig ændrer karakter, i forhold til hvad den tidligere havde karakter af. Det er sådan, at Dansk Folkeparti havde forhandlet den her på plads med den tidligere regering ud fra en forudsætning om, at det her var det eneste værktøj, der var i værktøjsskassen. Hvordan skulle vi nå målene? Randzoner var det værktøj, der lå nede i værktøjsskassen. Det kunne vi tage op og bruge. Og ja, det her var ikke verdens bedste lovgivning, og det har Dansk Folkeparti også givet udtryk for flere gange. Det her var en svær lovgivning, da vi vedtog den. Nu er den bare blevet endnu værre med de to ændringsforslag, der er kommet.

Hvorfor er den så det? Jeg vil sige, at mest af alt er det på grund af den offentlige adgang. Problemet er jo – og ministeren er jo ikke bleg for at sige, hvad det drejer sig om – at det her er en gave til befolkningen. Nogle gange er gaver altså bare bedre, når man selv har betalt dem, og når man så vælger at give dem væk. Her giver man altså nogle arealer væk til befolkningen, til kommunerne, som de kan benytte sig af, men det er altså landmændene, der har købt, betalt og skal forrente de her arealer.

Dansk Folkeparti havde håbet meget på, at vi inden for en kort årrække kunne få nogle mål for, hvad det er for andre redskaber, vi har. Er det våde enge? Er det rodzoneanlæg? Hvad er det, vi skal gøre for at nå vores mål? Vi er jo alle sammen enige om, at vi skal nå vores mål. Derfor så vi det her som en midlertidig løsning, indtil vi var blevet klogere. Nu mener vi bestemt, at den bliver permanent. Der har ikke stået et menneske herude på Slotspladsen bag os og sagt, at man ville have adgang til de her arealer. Det får de nu. Tro mig, om 5-10 år, hvis man skal rulle det her tilbage, så står de der. Så har man vundet hævd. Kommunerne har skrevet ind i deres brochurer, at man kan gå dejlige ture langs vandløbene på landmændenes jorde. Det er det, der er problemet.

Jeg vil sige, at ministeren bruger sin magt helt vildt her. Ministeren ved, at det har været så vanskeligt for den tidligere regering og Dansk Folkeparti at nå det her. Vi ville gerne nå de her miljømål. Vi kunne kun nå det på den her måde. Vi har bundet knuder på os selv for at nå miljømålene med de her redskaber, og så kommer ministeren og siger: Nu har vi flertallet, nu bruger vi det, vi vil give en gave til befolkningen; det vil vi, og landmændene må betale.

Jeg må bare sige, at nu slår vi bremsen i. Derfor har jeg gjort mig nogle forberedelser til i dag og været inde at kigge på, hvordan vi kan slå bremsen i. I grundlovens kapitel 5 finder man § 42. Det er grundlovens længste paragraf, og den handler om retten til at sende lovforslag til folkeafstemning. Den beskytter et stort mindretal mod at blive stemt ned af et snævert flertal, for det er jo det, der kommer til at ske her. Det er et snævert flertal. Og jeg vil, når det her lovforslag er blevet tredjebehandlet, undersøge, om det er muligt i det her Folketing at få 60 underskrifter, så den her lovgivning skal til en folkeafstemning. Jeg synes, det er principielt, at ministeren bruger sin magt på den her måde, når ministeren ved, hvor svært det har været for den tidligere regering og Dansk Folkeparti at opnå en enighed om at nå nogle miljømål, som ministeren nu arrogant laver om til en gave til befolkningen, nemlig at man skal kunne gå langs nogle vandløb.

Så jeg vil sige, at Dansk Folkeparti står fuldstændig på mål for den tidligere lovgivning, for det var en midlertidig løsning. Ministeren laver den nu permanent, og det vil vi afprøve. Og vi vil også bru-

ge de muligheder, vi har, ligesom ministeren har ønsket at bruge sin magt her i Folketingssalen. Tak for ordet.

KI. 14:06

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

KI. 14:06

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå på hr. René Christensen, at Dansk Folkeparti har fortrudt sin deltagelse i »Grøn Vækst«, og at man betragter det som noget midlertidigt. Det bruger man i dag og siger, at det flertal, der nu er for de to ændringsforslag, er udemokratisk, og så skal det sendes til folkeafstemning. Jeg husker forhandlingen om »Grøn Vækst«. Der blev den daværende opposition smidt ud, alle mand og kvinder på en gang, af regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti. Var det så ikke udemokratisk? Kunne det ikke være godt i dag at have haft flere partier med til at løfte den her opgave?

Kan hr. René Christensen ikke bekræfte, at det, landmændene er sure over, er det, som den tidligere regering, Venstre og Konservative, lavede sammen med Dansk Folkeparti, altså det med bræmmerne, og at de er knap så sure over de to ændringsforslag, der ligger her? Det har jeg faktisk ikke hørt nogen landmænd henvende sig til mig om. Det, der er problemet, er det med bræmmerne, og det, at man får indskrænket sine arealer. Det er det, man er utilfreds med. Men jeg kan så forstå, at hr. René Christensen gerne vil stemme for det, selv om det er det, landmændene er utilfredse med. Er det korrekt forstået?

KI. 14:07

Formanden :

Ordføreren.

KI. 14:07

René Christensen (DF):

Hr. Bjarne Laustsen skulle lære at lytte til, hvad der bliver sagt fra Folketingets talerstol. Man kan godt lave lidt sjov med sådan en sag her, men den er faktisk ret vigtig. Dansk Folkeparti har faktisk en opfattelse af, at man nu permanent fjerner de her arealer fra de landmænd, fordi man laver den offentlige adgang. Det vil sige, at der er landmænd, der reelt har været ude at give 250.000 kr. for deres landbrugsjord, og nu giver ministeren den væk som en gave til befolkningen. Mener hr. Bjarne Laustsen, at det er sådan, man giver gaver? Det mener vi ikke.

Ja, Dansk Folkeparti var med til at lave bræmmer. Vi gjorde det, fordi vi mente, at det var det eneste redskab, der var for at nå nogle miljømål. Vi vil gerne i fællesskab nå nogle miljømål. Det kunne vi med bræmmerne. Men når man gør dem permanente, skifter det jo fuldstændig karakter. Hvorfor skal vi bruge ressourcer på at undersøge, om der er andre virkemidler, hvis man nu alligevel beslutter, at det skal være permanent, for altid. Så må ministeren jo købe de her arealer og give dem til borgerne, hvis man så gerne vil give de her arealer væk.

Det her drejer sig ikke om, hvorvidt man har fortrudt. Det her drejer sig om, at ministeren bruger sin magt til at give en gave, hun ikke vil betale for. Det her ændringsforslag ændrer jo intet ved den tidligere lovgivning. Det her ændrer kun i forhold til adgang og energiafgrøder.

KI. 14:08

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:08

Bjarne Laustsen (S):

Kan hr. René Christensen ikke bekræfte, at der kun er en faglighed, og at det er den samme faglighed, altså den faglighed, der var under den tidligere regering, og som er under den nuværende regering? Der er ikke nogen, der sjakrer med målene. Man er blevet enige om nogle tal. Det er det, den her regering skal gennemføre, for det havde man i sin visdom fundet ud af i Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Der er ikke forskel i det kortmateriale, der er lagt frem nu, og det, der var dengang. Det er nøjagtig det samme. Det, landmændene er utilfredse med, er det, hr. René Christensen har været med til at lave, og knap så meget det forslag, som handler om offentlig adgang. Jeg tror ikke, at der er ret mange, der vil ud at nyde deres søndagsfrokost, selv om det bliver muligt, i nogle bræmmer langs nogle åløb i eksempelvis Vestjylland eller på Lolland for den sags skyld. Så det er det.

Det andet er, at det var minimalt, hvad det kunne give i forhold til at dyrke energipil, fordi der var det krav fra Venstre og Konservative om, at det skulle være sammenhængende arealer. Så det er jo til syvende og sidst indskrænkningen for bønderne til at dyrke deres arealer, som man er utilfreds med. Men jeg kan så forstå, at hr. René Christensen gerne vil være med til at lave det. Om det bliver permanent, er der jo ingen, der kan vide før om hundrede år, vel?

Kl. 14:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:09

René Christensen (DF):

Nu drejer de her arealer sig ikke kun om dyrkningen af energipil. Det er energiafgrøder. Det er faktisk sådan, at det var en kamp, og Dansk Folkeparti kæmpede ret hårdt for at få det indført. Hvorfor gjorde vi det? Det er, fordi vi også kan være bange for, at hektartilskuddet fra EU faktisk kan forsvinde. For når de her bræmmer nu har ligget uopdyrkede hen i en periode, hvad er det så pludselig for en politik, der kommer fra EU, som siger, at det her jo ikke er landbrugsjord mere, for det er gangstier, der bliver brugt af borgerne, så derfor kan vi heller ikke give hektartilskuddet mere.

Så har vi da for alvor stjålet arealerne fra landmændene. Det er det, vi siger. Vi var med den aftale, vi lavede med regeringen, enige om, at nu gjorde vi det her med nogle miljømål. Jeg vil bare spørge: Hvad er det for nogle miljømål, man opnår, ved at befolkningen får adgang? Hvad er det for nogle miljømål, Socialdemokratiet og den øvrige regering vil opnå, ved at befolkningen får adgang til arealerne? Jeg kan ikke forstå, at man vil genere landbruget og et erhverv så voldsomt, som man vil med det her, og gøre det permanent.

Kl. 14:10

Formanden :

Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 14:10

Hans Christian Schmidt (V):

Når man sidder og følger debatten her, er det jo lidt ærgerligt, at vi formentlig ikke får hr. Bjarne Laustsen at se på talerstolen, for jeg kan forstå, at hr. Bjarne Laustsen ikke har markeret. Men hr. Bjarne Laustsen spørger jo ind til mange ting og postulerer mange ting, og så er det jo helt håbløst at komme til at diskutere dem, når hr. Bjarne Laustsen så bare bliver siddende.

Men så må jeg jo spørge hr. René Christensen i stedet for. Mener hr. René Christensen, at det er korrekt, når jeg kan høre hr. Bjarne Laustsen stå og sige, at det med, at offentligheden får adgang, ikke

vil have den store betydning, og at det i øvrigt heller ikke vil have den store betydning, om man f.eks. må dyrke energipil eller ej?

Kl. 14:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:11

René Christensen (DF):

Nej, det er jo det, der er hele humlen i det her ændringsforslag, nemlig at man nu har et redskab, der hedder randzoner, og det var den tidligere regerings og Dansk Folkepartis holdning, at det var det værktøj, der var til stede. Det gør man nu fremadrettet permanent. Derfor mener vi faktisk også, at hvis ministeren vil give den her gave, så må ministeren købe arealerne og give gaven væk. Det må være sådan, det hænger sammen.

Kl. 14:11

Formanden :

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 14:11

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen så er der jo kun tilbage at spørge, om jeg hermed kan udlede, at det, ordføreren også mener her, er, at man heller ikke kan sammenligne de her to forslag. Der er en væsensforskel bl.a. i forhold til det, som ordføreren lige har sagt.

Kl. 14:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:12

René Christensen (DF):

Der er en meget væsentlig forskel i forslaget, i forhold til hvordan det kommer til at virke i praksis på den lange bane. Det er også derfor, at Dansk Folkeparti og jeg mener, at det er så principielt, at vi faktisk vil afprøve grundloven med det her forslag og se, om vi kan skaffe de 60 underskrifter. Vi mener netop, at man udviser magtarrogance ved at gå ind at tage et forslag, som man ved har haft en så svær fødsel – det har været så vanskeligt at nå frem til enighed – og så bruger man sin magt på den her måde.

Kl. 14:12

Formanden :

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:12

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge, om hr. René Christensen ikke har bemærket eller kan bekræfte, at i et svar til mig, da vi behandlede det her første gang, svarede den daværende fødevareminister, at jeg slet ikke behøvede at bekymre mig om det der med de her energipil, for det ville kun komme til at spille en marginal rolle på grund af bl.a. de ting, som hr. René Christensen havde fået ind i lovgivningen. Et andet spørgsmål: Hvad er det nu lige, det koster landmændene af ekstra penge, at der er offentlig adgang til de her bræmmer? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 14:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:13

Kl. 14:15

René Christensen (DF):

Det er ikke på noget tidspunkt i min ordførertale sagt, at det skulle koste ekstra penge, at der er offentlig adgang. Det, der har stor betydning for os, er, at vi kan se problemerne – den politiske debat, der vil være – hvis det her på et tidspunkt skal rulles tilbage. Vi har pumpet millioner ud til forsøg for at finde ud af, hvordan vi kan opsamle fosfor, og hvordan vi kan mindske udledningen af kvælstof. Når de resultater kommer tilbage til os, er det jo, fordi vi gerne vil bruge dem. Når vi begynder at bruge vores nye viden, er det jo, fordi vi ikke har brug for randzonerne mere, og så kan vi se debatten. Hvor bliver det svært at rulle det tilbage, når man først har opdaget, hvor dejligt der er ude langs de her vandløb.

Kl. 14:13

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:13

Per Clausen (EL):

Jamen hr. René Christensen må jo erkende, går jeg så ud fra, om det her med energipil, at det er rigtigt, at sidste år var det VKO's holdning, at det ikke betød noget, og nu har det enorm stor betydning. Sådan kan det gå fra det ene år til det andet, og det ved vi godt i politik.

Det, som er hr. René Christensens synspunkt, er, at den fri adgang gør det vanskeligere at rulle det tilbage, og så vil jeg godt spørge: Anerkender hr. René Christensen ikke, at selv hvis vi får det maksimale udbytte af de her randzoner, vil der stadig væk være behov for at reducere kvælstofudledningen fra dansk landbrug ganske væsentligt i de kommende år ud over det, man allerede har gjort? Og så er det jo rigtig godt og klogt og vigtigt at beskæftige sig med nye tiltag, men det er stærkt usandsynligt, at man får brug for at rulle nogen tiltag tilbage.

Kl. 14:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:14

René Christensen (DF):

Det er meget, meget kortsigtet at se det på den måde. Nu får vi altså noget, vi kan kalde natur på 50.000 ha i 10-meter-stykker langs nogle vandløb. Det er fantastisk natur. Nej, det er jo ej. Hvis vi får andre virkemidler, skal vi jo bruge dem, og så skal vi have noget sammenhængende natur rundtomkring, som er givtigt for dyrelivet, og som man selvfølgelig så også kan diskutere, hvorvidt der skal være offentlig adgang til. Men det her har vi hele tiden opfattet som en midlertidig løsning. Det ændrer man på ved at give offentligheden adgang. Derfor bliver det utrolig svært at rulle tilbage. Jeg kan ikke forstå, at man vil lave natur i 10-meter-stykker, hvis man kan lave sammenhængende natur om meget kort tid, når vi får en større viden om, hvad det er for nogle redskaber, vi kan bruge for at nå vores miljømål, som vi jo er enige om at vi gerne vil nå. Det her er et spørgsmål om at bruge sin magt til at give en gave.

Kl. 14:15

Formanden :

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så har hr. Simon Emil Ammitzbøll bedt om ordet som ordfører for Liberal Alliance.

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Da vores fødevareordfører, fru Mette Bock, ikke kan være til stede, skal jeg sige et par ord på vegne af Liberal Alliance. Jeg vil først og fremmest sige, at Liberal Alliance oprindelig stemte imod at indføre en randzonelov, og vi synes sådan set, at det nuværende lovforslag bare gør det endnu værre. Problemet med vandmiljøet er præget af stor lokal variation, og derfor er det Liberal Alliances overbevisning, at den rette løsning ét sted ikke nødvendigvis er den rigtige løsning et andet sted.

Liberal Alliance mener også, at det er stærkt problematisk, at lovforslaget skal vedtages med så kort varsel, når der ikke er kendt kortgrundlag og der endnu ikke foreligger nogen klare definitioner af, hvilke vandløb og søer der er omfattet, og der mangler retningslinjer for, hvordan randzonebredden skal beregnes. Derfor ønsker Liberal Alliance, at ministeren som minimum garanterer, at disse forhold bliver bragt fuldstændig i orden, inden loven træder i kraft.

Ny Alliance mener desuden, at lovforslaget yderligere skærper det forhold, at der efter vores mening er tale om ekspropriation efter grundlovens § 73, og at der derfor selvfølgelig bør gives fuld kompensation i overensstemmelse med grundloven. Endelig vil vi sige, at vi synes, at man i virkeligheden burde tage hele det her lovforslag til side, trække det tilbage og afvente arbejdet i Natur- og Landbrugskommissionen.

Kl. 14:16

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Lene Espersen som konservativ ordfører.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

I dag andenbehandler vi L 145, og selv om vi er kommet vidt omkring, synes jeg, vi skal tilbage på sporet og diskutere det, som vi behandler her i salen i dag, nemlig først og fremmest en række ændringsforslag til L 145.

Under behandlingen af L 145 – og det er også baggrunden for, at Det Konservative Folkeparti har stillet en række ændringsforslag – er det blevet mere og mere tydeligt, at dette lovforslag har uoverskuelige konsekvenser for lodsejerne, det har negative konsekvenser for flora og fauna, og det medfører efter Det Konservative Folkepartis opfattelse en uholdbar indskrænkning af den private ejendomsret. Vi har under udvalgsbehandlingen særlig lagt vægt på de to høringsvar, der er kommet fra Advokatrådet og Advokatsamfundet. Det andet høringssvar, der blev afgivet den 3. maj, medførte således også, at fødevareministeren valgte – helt utraditionelt – at offentliggøre en sammenfatning af kammeradvokatens vurdering af lovforslaget, og det var naturligvis, fordi såvel Advokatrådet som Det Konservative Folkeparti ikke mener, at man har redegjort grundigt nok for de yderligere indskrænkninger, der finder sted i anvendelsesmulighederne for jordbrugerne, både vedrørende randzonerne og de øvrige arealer, som bliver påvirket af L 145.

Jeg vil sige, at det også, synes jeg, er blevet gjort ganske klart, ikke mindst efter at vi har fået sammenfatningen af kammeradvokatens konklusion, at det stadig væk står hen i det uvisse, hvad de juridiske konsekvenser er, og hvad relationerne til grundlovens § 73 er – en grundlov, vi for øvrigt fejrede fødselsdag for i går.

Jeg vil blot fremhæve et eksempel på det, og det er jo, at L 145 indeholder to grundlæggende forslag: Dels et forslag om at give offentligheden adgang til private arealer, dels et forslag om at lave et forbud mod dyrkning af energiafgrøder. Kammeradvokaten lægger i sin besvarelse vægt på, at grunden til, at det ikke gør noget, at man laver et dyrkningsforbud, er, at kammeradvokaten ikke mener, at

man kan vandløbsvedligeholde godt nok, hvis der er flerårige energiafgrøder. Det hviler altså på en misforståelse, for der er masser af energiafgrøder, man kan plante, som helt klart giver masser af mulighed for at lave vandløbsvedligeholdelse. Derfor er der altså nogle juridiske uklarheder, der står hen i det uvisse, og derfor må jeg også sige, at det har været afgørende for os, at der blev stillet nogle ændringsforslag, så vi i hvert fald forsøger at holde ministeren og regeringspartierne op på noget af det, de har sagt undervejs i debatten.

Det ene ændringsforslag, vi skal stemme om i dag, er et ændringsforslag, der sådan set tager udgangspunkt i det, der har været ministerens argumentation for at fremsætte L 145. Fødevarerministeren har i det offentlige rum sagt – også forud for fremsættelsen af L 145 – at grunden til, at offentligheden skal have adgang, er, at lodsejerne modtager penge fra det offentlige. Nu kan man så sige, at man har gjort det omvendt i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget: Først laver man en indskrænkning i ejendomsretten i form af offentlighedens adgang, og efterfølgende kan man søge kompensation. Så det er ikke et normalt tilbud, det er nok nærmere et siciliansk tilbud, der foreligger fra fødevarerministeren: Først laver vi indskrænkningen, og så kan man pænt bede om penge efterfølgende. Men jeg vil sige, at jeg gerne vil tage ministeren på ordet, og derfor har vi stillet et ændringsforslag, der medfører, at hvis man siger nej tak til kompensationen, får man ikke den indskrænkning af den private ejendomsret, der ligger i både dyrkningsforbuddet og offentlighedens adgang.

Det andet ændringsforslag, som Det Konservative Folkeparti har stillet her i dag, vedrører den rådighedsindskrænkning, der sker for den enkelte lodsejer, i og med at offentligheden får yderligere adgang. Vi har under behandlingen af dette lovforslag dyrket meget, at der i forbindelse med det oprindelige randzoneforslag blev sat en øvre grænse, et loft på 5 pct., som var det maksimale areal, en lodsejer kunne få sin råderet indskrænket med. Med L 145 kommer man langt ud over de 5 pct. for visse lodsejeres areal, og det skyldes, at det ikke kun er randzonerne, men også tilstødende områder, der vil blive påvirket af lovforslaget.

Derfor vil jeg også gerne spørge fødevarerministeren – og opfordre fødevarerministeren til at komme på talerstolen og svare – om ikke det gør indtryk, at der har været alle disse mange henvendelser fra lodsejere og alle disse bekymringer også af juridisk karakter, og opfordre til, at man genovervejer, om det er klogt at skride til tredjebehandling af det her lovforslag, eller om det bedste ikke er at placere det i Landbrugs- og Naturkommissionen, så det bliver grundigt udboret, hvad konsekvenserne af forslaget er. Men vi håber selvfølgelig på, at der i Folketinget vil være en opbakning til, at man laver den beskyttelse af den enkelte lodsejer og viser den respekt for den private ejendomsret, som vi mener er helt afgørende.

Kl. 14:22

Formanden :

Der er to korte bemærkninger. Først er det hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 14:22

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Det er jo svært at se logikken i det her. Det er svært at se logikken i, at ingen ministre, ingen ordførere fra de regeringsbærende partier vil gå på talerstolen og forsvare deres eget lovforslag. Men det er også svært at se logikken i, at regeringen fremsætter et forslag, der ikke vil gøre det muligt at dyrke energiafgrøder på de ca. 50.000 ha produktionsjord, som det er meningen skal pilles ud. Kan ordføreren se logikken i, at det er bedre for Danmark, at der bliver sejlet flis til Danmark fra f.eks. Canada, i stedet for at vi dyrker vores egne energiafgrøder? Hvordan vil det påvirke det danske CO₂-regnskab, at vi får sejlet flis til landet, i stedet for at vi kan producere det selv? Hvad synes ordføreren om regeringens klimaindsats på det her område?

Kl. 14:23

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:23

Lene Espersen (KF):

Jeg vil sige, at jeg ikke har nogen beregninger af et CO₂-regnskab med herop, og nu er Canada lige præcis et land, jeg har en særlig forkærlighed for, fordi jeg har studeret der i 2 år. Ikke desto mindre har jeg faktisk den opfattelse, at det er et problem, at man laver et dyrkningsforbud. Der var tidligere i dag en diskussion her i Folketingssalen, der handlede om, hvorvidt det betyder noget for lodsejerne og for landmændene, at man laver denne indskrænkning, og naturligvis gør det det. Det er jord, man har købt og betalt, som man ikke må dyrke længere, og det er et problem, ligesom det er et problem for en række lodsejere, der har valgt at bo ude i den vilde, smukke natur, at nu får offentligheden adgang til deres jord.

Jeg tror, at det var hr. Per Clausen, der spurgte, om det havde nogen konsekvenser for den enkelte lodsejer. Selvfølgelig betyder det noget for værdien af ens ejendom, hvis offentligheden tramper rundt derude. Der er da en værdiforringelse i det, og det er også det, der er baggrunden for, at Advokatrådet har givet det svar, som Advokatrådet har givet.

Kl. 14:24

Formanden :

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 14:24

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Nu havde ordføreren en meget central rolle i den tidligere regering, dengang den her aftale blev indgået. Kan ordføreren bekræfte, at det lå implicit i aftalen, at såfremt der kom ny viden på det her område, skulle den medtænkes, og at planen løbende skulle tilrettes, således at man gjorde brug af den nye viden?

Kl. 14:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:24

Lene Espersen (KF):

Ja, det kan jeg fuldt ud bekræfte. Vi har ikke fuldt ud viden om, hvad der foregår på det område, og den danske natur er meget mangfoldig. Derfor skal man også passe meget på med at bruge generelle redskaber til specifikke områder, og derfor var aftalen også den, at man naturligvis skulle følge udviklingen, med henblik på at vi får mest natur og miljø for pengene.

Kl. 14:24

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:24

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg kan simpelt hen ikke lade være med at spørge den tidligere chefstrateg for den tidligere regering og i hvert fald hovedforhandler i forbindelse med »Grøn Vækst«, for det er jo fantastisk, hvad et folketingsvalg kan gøre. Jeg står her med pressemeddelelser sendt ud af Det Konservative Folkeparti i 2009, da man lavede »Grøn Vækst«, om, hvor glad man var for det. Og det indebar også det, vi taler om i dag, nemlig bræmmerne, for det var jo en del af det. Jeg undrer mig bare over, hvad det er, der er sket siden hen. Altså, det er en vild flugt fra alt det, man har stået for. Man fortalte jo også om, at landbruget skulle være grønt, og at man skulle lave en omstilling osv.

Alle de her forskellige ting var med. Det var den tidligere regerings syn på det.

Kl. 14:28

Der er åbenbart sket noget, fordi der er en lang række landmænd, der har protesteret. Det gjorde de også før valget, men i særdeleshed efter valget, i håb om, at den nye regering ville komme dem i møde, da den gamle ikke ville. Men hvad er det, der reelt set er sket i forhold til de her brømmer? Er det ikke nøjagtig den samme lovgivning? Er det ikke nøjagtig det samme antal hektar jord, der skal tages ud, og er det ikke det samme kortmateriale og den samme faglighed, der har været brugt under den nuværende og den tidligere regering?

Kl. 14:26

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:26

Lene Espersen (KF):

Jeg ved faktisk ikke, hvad der er mest skræmmende: at hr. Bjarne Laustsen fortsætter med at stille de samme spørgsmål til alle ordførere, der står heroppe, på trods af at jeg overhovedet ikke har talt om det, som hr. Bjarne Laustsen stiller spørgsmål om, eller Socialdemokratiets fuldstændige mangel på viden om, hvad det er for et lovforslag, vi behandler her i dag. Jeg har i min tale her i dag fra Folketingets talerstol – og det kan hr. Bjarne Laustsen jo tjekke – faktisk forholdt mig til det ændringsforslag, som vi behandler lige nu. Det stiller hr. Bjarne Laustsen ikke spørgsmål om.

Men jeg vil gerne sige til hr. Bjarne Laustsen, at grundloven, som vi fejrede fødselsdag for i går, i sin § 3 beskriver en klar opdeling af magten i dette land. Vi i Folketinget har den lovgivende magt, og i dag taler vi om en ny lovgivning. Ministeren eller kongen, som der står i grundloven, har den udøvende magt, og domstolene har den dømmende magt. Jeg er meget optaget af, at når der kommer en minister og sætter sig i ministerstolen i et ministerium, udfylder vedkommende sit job på en både ordentlig og tilfredsstillende måde, når det gælder de udøvende beføjelser, ministeren har. Den diskussion, der har været under L 145, om at sikre ordentligt kortmateriale, handler om præcis det.

Kl. 14:27

Formanden :
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:27

Bjarne Laustsen (S):

Nu synes jeg lige, at den tidligere minister skulle falde lidt ned. Altså, nu har jeg hørt tre ordførertaler fra henholdsvis Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, og mere end tre fjerdedele af talerne i dag om to ændringsforslag har handlet om det oprindelige forslag, og fru Lene Espersens første bemærkning var, at det ville få uoverskuelige konsekvenser, hvis man vedtog den her lovgivning. Det sker på baggrund af noget, som fru Lene Espersen selv var med til at lave.

Det, bønderne er utilfredse over, er jo, at de skal aflevere noget jord, som de så ikke kan dyrke mere. Det er nøjagtig det, som fru Lene Espersen har lavet. Det er jo derfor, det er rent hykleri, når man stiller sig op og siger, at den her lovgivning har uoverskuelige konsekvenser. Hvis det var tilfældet, måtte det jo også have haft det i 2009 og 2010 og frem til valget. Der er overhovedet intet sket i forhold til det med brømmerne. Det har man sagt et af de bedste virkemidler overhovedet. Det var den tidligere regerings synspunkt, og det er den nuværende regerings synspunkt, at det giver noget i forhold til reducere af kvælstof. Det er det, der er interessant.

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:28

Lene Espersen (KF):

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at det ikke nytter noget, at hr. Bjarne Laustsen nu forsøger at undskylde sig med, at der er andre ordførere, der har talt om andre emner. Jeg synes, at hr. Bjarne Laustsen skulle holde sig til det, jeg har sagt her fra Folketingets talerstol, og det er, at det har uoverskuelige konsekvenser, når man ikke ved, hvor hårdt ramt den enkelte lodsejer bliver.

Da man i sin tid behandlede lovforslaget om randzoner, var der et øvre loft på 5 pct., så den rådighedsindskrænkning, der skete for den private lodsejer, ikke kunne blive på mere end 5 pct. Det kan man ikke sige at L 145 er udtryk for. På trods af at den radikale ordfører faktisk under førstebehandlingen sagde, at der var et 5-procents-loft, så er det 5-procents-loft der ikke, for der er nogle, der kan blive ramt. Vi har haft en lodsejderdeputation, som på deres jord vil blive ramt med 40 pct. Javel, der er en dispensationsmulighed, men ingen ved da, om den overhovedet vil blive brugt i det tilfælde. Så der er overskuelige konsekvenser, og det synes jeg er et kæmpestort problem. Det kan godt være, at hr. Bjarne Laustsen ikke synes det, men det synes jeg, og det synes Det Konservative Folkeparti, og derfor har vi stillet et ændringsforslag.

Kl. 14:29

Formanden :

Tak til den konservative ordfører. Fødevareministeren.

Kl. 14:29

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jamen jeg vil da gerne starte med at takke ordførerne for debatten. Der er ligesom blevet skabt en stemning af, at ministeren ikke var parat til at forsvare lovforslaget. Jeg stiller gerne op – og her er jeg – nøjagtig som man plejer at gøre som minister, nemlig at gå på til sidst for at svare på spørgsmålene.

Jeg ved godt, at der har været en meget engageret debat, og det er jeg glad for, men jeg må vel også sige, at både debatten i dag og lovbehandlingen af L 145 har været præget af, at oppositionen har meget, meget svært ved at skelne mellem, hvad der vedrører den allerede vedtagne randzonenlov, som VKO besluttede tilbage i forbindelse med »Grøn Vækst«, og hvad der vedrører det foreliggende lovforslag, L 145. Faktisk kan jeg sige, at jeg har fået langt over 100 spørgsmål til det her lovforslag, og det er under halvdelen af dem, der overhovedet vedrører det her lovforslag. Jeg kan kun se det, som at den tidligere regering i høj grad rygcrawler væk fra deres egen tidligere politik, fra dengang de sad i regering.

Som man måske kan huske, undlod et mindretal, S, SF, Radikale Venstre, Enhedslisten og medlemmer uden for grupperne, i 2011 at stemme for det oprindelige forslag til randzonenloven, fordi vi faktisk havde stillet to ændringsforslag, som ikke kunne blive vedtaget. Vi syntes, det var to ændringsforslag, som virkelig, virkelig kunne forbedre lovforslaget. Vi ville gerne have, at randzonerne blev dyrkningsfri, og vi ville gerne sikre offentligheden adgang til randzonerne ligesom til alle andre naturarealer, vi har i Danmark, som er tilsvarende. Så man kan sige, at det, vi sagde før valget, og som vi stemte for før valget, har vi nu fremsat et lovforslag om, og det mener vi så stadig væk efter valget. Det ville klæde oppositionen også at sige det samme i dag, som de sagde før valget.

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at randzonerne, som jo altså er op til 10 m brede zoner langs vandløb, i alt 50.000 ha, er blevet besluttet af den tidligere regering, dels som kompensation for de 160.000 ha, der er mistet på grund af opløjning af brak, dels for at

udlede mindre kvælstof, fosfor og sprøjtegift til vores vandmiljø. Så der er altså et klart formål med randzonenloven. Vi har syntes, at når man udlægger naturarealer, skal man også give borgerne adgang. Vi har også syntes, at når man kalder det dyrkningsfri zoner, skal de også være dyrkningsfri. Så skal vi jo ikke have energiafgrøder, hverken poppel, der er meget høje, eller store pilekrat, der også er rigtig høje. Og det er faktisk noget, som vi havde anset for at være forholdsvis ukompliceret, for det stod jo meget, meget tydeligt i høringssvarene allerede ved det første lovforslag, at Landbrug & Fødevarer havde sagt – og jeg tror, jeg citerer, når jeg siger det – at det ikke var praktiskabelt at dyrke energiafgrøder i randzonerne. Så det er ikke en kæmpestor indskrænkning, det synes jeg bare vi skal holde fast i.

Der er blevet sat en lang række spørgsmålstejn ved kortmaterialet, der ligger her, og jeg vil sige, at jeg gennemfører den lov, den tidligere regering har vedtaget. Jeg gennemfører den på nøjagtig det samme grundlag som det, der lå efter den tidligere regering. Kortgrundlaget vil blive så fuldstændigt som muligt, det vil ligge der i juli måned, og hvis ikke det ligger der i god tid inden lovens gennemførelse, må vi jo tage stilling til, om loven skal gennemføres på det rigtige tidspunkt. Det er nøjagtig, som jeg plejer at sige. Der, hvor der er et udestående, er jo det med de her 2 m bræmmer, som er 20 år gamle, og som endnu ikke er fastlagt på alle kort. Det er det, der kan være udestående, som det ser ud lige nu. Men der er ikke noget som helst anderledes i det, end der hele tiden har været, siden loven blev vedtaget.

Kl. 14:34

Jeg kan godt forstå, med den store debat, der har været rejst, at ændringerne giver anledning til mange spørgsmål og mange bekymringer hos de berørte lodsejere, men jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at der lægges op til en afbalanceret brug af naturen i overensstemmelse med de gældende regler fra naturbeskyttelsesloven. Men det handler om, at lige så vel som vi har adgang til vores kyster, så får vi nu også adgang til vores vandløb, og det tror jeg vil være en glæde for mange.

Jeg hører, og det har vi hørt under lovbehandlingen – det tror jeg nu ikke har så meget med offentlighedens adgang at gøre, men i det hele taget med randzonerne – at landbruget ikke bryder sig om randzoner. Det gjorde de ikke under den tidligere regering, det gør de ikke under den nuværende regering, og sådan er det. Det ændrer ikke ved, at det er det mest omkostningseffektive middel overhovedet til at reducere udledning af kvælstof, men landbruget bryder sig ikke om det. De har varslet, at de vil lægge sag an mod staten. Det synes jeg er fint. Jeg synes altid, det er godt, at man bruger demokratiet. Man har mulighed for at anlægge sag, og det skal man selvfølgelig have lov til. Jeg har naturligvis gransket lovforslaget nøje, jeg har ladet mig rådgive, også af kammeradvokaten, og der er ikke noget, som jeg ser det, at komme efter, hverken i forhold til den oprindelige randzonenlov eller i forhold til det forslag til ændringslov, der ligger nu, så det imødeser jeg sådan set med fortrøstning.

Nu kan jeg så forstå i dag, at Dansk Folkeparti vil forsøge at samle de 60 stemmer her i Folketinget, der skal til for at få en folkeafstemning om offentlighedens adgang til randzoner, og det er man jo i sin fulde ret til. Det er de demokratiske vilkår. Ønsker man, at der skal være en folkeafstemning om det her spørgsmål, så er man naturligvis velkommen efter de gældende regler. Jeg er ikke sikker på, at man så ville vinde den folkeafstemning, hvis den kom, men det kan man jo altid lade komme an på en prøve, som Dansk Folkeparti siger. Jeg vil sige, at jeg måske synes, det er et meget voldsomt middel at tage i brug omkring den her lovgivning, men der kan man jo synes forskelligt.

Jeg vil gerne sige, at vi jo stiller vejledende kortmateriale til rådighed for lodsejerne, i forhold til hvor det er, der er vandløb. Der er mange, der har rejst spørgsmålet. Jeg synes bare, det er vigtigt lige at få sagt, at jeg tror, de fleste godt er klar over det, hvis de har et vand-

løb på deres mark. De få, der så er i tvivl, er dem, vi skal have afklaret.

I forhold til nogle af de ting, der er blevet spurgt om, må jeg sige, at jeg kunne høre på Venstres ordfører, at jeg har tænkt mig at overføre 700 mio. kr. fra søjle 1 i enkeltbetalingen for at finansiere randzonerne. Det må jeg bare tage fuldstændig klart afstand fra. I randzonerne vil man kunne få enkeltbetaling, det svarer til 105 mio. kr. om året, og derudover vil man kunne få kompensation for randzonerne, det er 95 mio. kr. om året. Det vil sige, at landbruget får 200 mio. kr. om året samlet set i forbindelse med det her lovforslag. Så hvor de der 700 mio. kr. kommer fra, skal jeg ikke kunne sige, men det har i hvert fald ikke noget med randzonerne gøre.

Dansk Folkeparti siger, at det her er gratis gaver, som regeringen uddeler. Nej, 200 mio. kr. om året er alligevel penge, og det synes jeg er vigtigt at holde fast i. Det er ikke gratis for staten at lave de her randzoner.

Dansk Folkeparti er så også meget utilfreds med, at regeringen bruger sit flertal. Det er jo sådan, demokratiet hænger sammen, nemlig at flertallet kan bestemme. Men vi har sådan set nogle meget gode rammer her i Folketinget for, at hvis vi gerne vil have nogle brede vedtagelser, som vi er sikre på ikke bliver ændret, når der kommer en ny regering til, så laver man forlig. Man laver brede forlig. Jeg har faktisk på Socialdemokraternes vegne siddet og forhandlet »Grøn Vækst«, som er hele grundlaget for den her lovgivning, og jeg var meget interesseret i at indgå et forlig med den daværende regering, men jeg blev smidt på porten sammen med hele den daværende opposition. Og man kan altså ikke både smide folk på porten og gennemføre sin egen lovgivning snævert og så komme og være sur bagefter, fordi man ikke længere har flertallet. Så må man jo give og tage, som man gør i et forlig. Det var Dansk Folkeparti ikke parat til, og det var den tidligere regering ikke parat til. Ærgerligt. Det betyder, at vi står fuldstændig frit i forhold til lovgivningen i dag, og det betyder naturligvis, det vil enhver kunne have regnet ud, at de ændringsforslag, vi dengang stillede til lovforslaget, vil vi komme med igen. Det, som vi sagde inden valget, gør vi efter valget.

Måske lige en kort bemærkning i forhold til Det Konservative Folkeparti, som nævner spørgsmålet om grundloven igen: Jeg vil bare sige, at jeg slet ikke for mig kan se en regering i det her land, som stiller sig op med et lovforslag, som er gennemgået af regeringen, som er gennemgået kammeradvokaten, og at det, man så stiller sig op med, er noget, som er grundlovsstridigt. Altså, nu må jeg lige bede om, at man kommer frem til virkeligheden. Hvis jeg havde den ringeste tvivl i mit sind om, at det her var en krænkelse af grundloven, havde jeg ikke fremsat forslaget. Skulle det på et eller andet tidspunkt vise sig, at det er en krænkelse af grundloven, bliver det naturligvis trukket, men det har jeg intet som helst belæg for at sige, at det skulle blive.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en række korte bemærkninger, først fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:41

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det står jo klart, at den randzoneplan, som regeringen nu vil gennemføre, samlet set er en fuldstændig anden randzoneplan end den, der var fra VK-regeringens tid. Vi kan, hvis vi bare slår ned på en ting som det med kortproblematikken, se, at det var sådan, at det fra VK-regeringens tid var en klar forudsætning, at der skulle ligge et fuldstændigt kortmateriale, sådan at den enkelte lodsejer, den enkelte landmand, kunne se, at her skulle randzonerne være, altså dens længde og dens bredde, og dette har ministeren selv bekræftet at man ikke kan levere. Ministeren har også selv tidligere under behandlingen her i salen bekræftet, at man, hvis der ikke lå et fuldstæn-

digte kortmateriale, så ville udskyde ikrafttrædelsen. Det er så noget, som vi ikke har kunnet få verificeret sådan fuldstændig, og derfor har vi også stillet et ændringsforslag, som kommer til afstemning her lidt senere, og som jo lige præcis foreslår, at ikrafttrædelsen af det udskydes. Så spørgsmålet er klart og præcist:

Vil ministeren være med til, at vi nu udskyder ikrafttrædelsen af randzoneplanen, således at vi kan få det faglige grundlag revurderet og så få det her gjort ordentligt?

Nu er der jo f.eks. også selv fra ministerens side blevet sagt, at man ikke ville skride til bøder i år 1. Hvad så med år 2 og år 3? Altså, man stiller jo lodsejerne i en fuldstændig urimelig situation. Lad os nu i første omgang få den her sag udsat.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:42

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg må bare konstatere, at det, jeg bliver bedt om, er at ændre i de planer, som »VKO-regeringen« i sin tid selv lavede. Det her er et spørgsmål om, at jeg skal udskyde den randzonelov, som allerede blev besluttet tilbage i 2011, og hvor man sendte en klar besked ud om, at den skulle sættes i værk den 1. september 2012. Der har jeg nøjagtigt videreført de planer for at gennemføre loven, som den tidligere regering har arbejdet med i ministeriet. Jeg har gjort alt, hvad jeg kunne, for at fremme tingene. Jeg har f.eks. med hensyn til randzonernes bredde, som der bliver spurgt om, sagt, at det var noget, der ville blive meldt fuldstændig klart ud i juli måned. Skulle der være nogen problemer i forhold til f.eks. 2-meters-bræmmerne, vil jeg, som jeg plejer at sige, sige, at vi jo så må tage stilling til det på det tidspunkt. Men der er på nuværende tidspunkt intet, der tyder på, at der er noget, der i dag er anderledes i forhold til det, der var for 1 år siden, da den her lov blev vedtaget under den tidligere regering.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:44

Erling Bonnesen (V):

Jo, der er noget, der er anderledes. Ministeren kan jo ikke levere varen; hun kan ikke levere svaret på, hun kan ikke levere det præcise kort over, hvor randzonerne skal være, og hvor lange de skal være. Det er fair nok, når det måske er sådan, at man er tæt på at kunne melde nogle bredder ud, så langt, så godt. Men det er jo da meget rart, hvis man som lodsejer konkret står og spørger, om man skal have vandløb et sted – ja eller nej? – og man spørger, hvor lange de skal være, at ministeren så kan levere varen. Men lige præcis den vare kan ministeren ikke levere, og alene det er jo grundlag nok for at få det udskudt. Det, at der er disse randzoner, uden at der er nogle kort, ville jo, hvis man sammenligner det med, hvordan det er i trafikken, som vi før har haft i debatten, svare til, at der var trafik, uden at der var fartskilte. Det ville i forbindelse med bygningen af et hus også svare til, at ingeniøren kom hen og sagde til håndværkerne: Gå I i gang med at bygge det her hus; jeg er godt nok ikke færdig med tegningen endnu. Det går jo ikke. Så lad os nu få det her udsat.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Den sidste gang, man havde en tilsvarende lovgivning om det her, var for 20 år siden. Her talte man om, at det var bræmmer, altså 2-meters-bræmmer, langs vandløbene, og da lavede man ikke noget kortmateriale; da sagde man bare, at det var de 2-meters-bræmmer, der gjaldt, slut, færdig. Sagen om denne lov gik så til Højesteret, og det blev fastslået, at det skulle blive ved med at være 2-meters-bræmmer. Det, som vi har gjort den her gang, har været, at vi har stillet et vejledende kortmateriale til rådighed. Vi giver altså en langt større service. Vi giver oven i købet også kompensation, 200 mio. kr. om året, i forbindelse med randzonerne, dels til hektarstøtte, dels til kompensation. Og så skal jeg høre, at vi ikke ved, hvor de er henne. Men det vil efter den 1. september 2012 være sådan, at randzonerne vil ligge langs alle vandløb. Der er tale om 50.000 ha, og randzonernes bredde vil blive meldt ud i juli måned. Så præcist kan det siges.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Esben Lunde Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:45

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Nu er fødevareministeren jo kendt for at være ret bombastisk. I samrådet i sidste uge diskuterede vi netop spørgsmålet om randzoner, hvor ministeren klart meldte ud, at landmænd, der henvender sig til kommuner, og jeg citerer: kan få et klart svar på, hvor randzonerne skal være – trods det, at en af chefbiologerne dagen før kunne udtale, at landets kommuner ikke har nogen anelse om, hvor der skal etableres randzoner. Derfor kommer Danmarks landmænd til at gå forgæves til deres lokale kommuner, hvis de ønsker hjælp til at vurdere, hvor de konkret skal etablere randzoner.

Klart svar, sagde fødevareministeren. Fastholder fødevareministeren stadig væk, at enhver landmand, der henvender sig til landets kommuner, kan få et klart svar?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:46

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det er sådan, at det er kommunerne, der er vandløbsmyndighed. Det vil sige, at det er kommunerne, der træffer afgørelse om vandløb. Jeg har bl.a. på baggrund af drøftelsen på det samråd, der blev nævnt fra hr. Esben Lunde Larsens side, dobbelttjekket og krydstjekket, og det står fuldstændig klart også fra kommunernes side, at de anerkender, at kommunen er ansvarlig vandløbsmyndighed i den enkelte kommune, der bl.a. konstaterer og vejleder i særlige tvivlstilfælde, om et konkret vandløb er et vandløb i vandløbslovens forstand. Jeg kan så sige, at hvis kommunen så har sagt, at det er et vandløb i vandløbslovens forstand, så skal der være randzone.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 14:47

Esben Lunde Larsen (V):

Det er fantastisk, for fødevareministeren svarer jo overhovedet ikke på fødevareministerens eget citat. Jeg bad om at høre, om landmænd kan få et klart svar, når de henvender sig til kommuner. Og det interessante er, at der jo er flere kommuner, der har klaget over det her forløb, og som ikke ser sig i stand til at give de svar. Det er jo det,

der er hele forudsætningen for at udskyde loven, indtil det ligger klart. Det undrer mig, at fødevareministeren er så forhippet på at jage det her igennem.

Kl. 14:50

Der har lige været en debat tidligere i dag om god lov kvalitet. Trods det, at kommunerne henvender sig og klager og siger, at der er problemer med det her, så tromler fødevareministeren videre. Hvor er det, landmændene skal få det klare svar fra? Hvis fødevareministeren var sig sit ansvar voksent, så tog fødevareministeren jo den kompetence ind i ministeriet i den pågældende sag, så det ikke er landets kommuner, der bliver hængt til tørre.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:48

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg må bare igen sige, at det altså nu engang er en lov, der er vedtaget med Venstre i spidsen, og den definerer randzonerne. Det hjælper ikke noget at ryste på hovedet. Det kan godt være, at man ikke sad i Folketinget på daværende tidspunkt, men det ændrer ikke ved, at det i loven fremgår klart, at randzonerne ligger langs vandløb, og at der er tale om vandløb i vandløbslovens forstand. Det er ikke at flytte vandløbsloven over i Fødevareministeriet. Vandløbene er stadig væk kommunernes ansvar.

Så spørger hr. Esben Lunde Larsen, om jeg kan give et klart svar. Jeg kan simpelt hen ikke komme det nærmere. Jeg kan ikke forestille mig, hvordan man kan sige noget fuldstændig klarere, end når jeg siger, at det er kommunerne, der vejleder i særlige tvivlstilfælde, om et konkret vandløb er et vandløb i vandløbslovens forstand.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning.

Kl. 14:49

Anni Matthiesen (V):

Jeg vil egentlig gerne i dag blot have fødevareministeren til at bekræfte, at lovforslaget her faktisk ikke kommer til at gælde det første år.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:50

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Der er her med L 145 tale om et ændringsforslag til den oprindelige randzonelov, og alle planer peger hen imod, at randzoneloven kommer til at gælde fra den 1. september 2012. Men det er ministeren, der skal iværksætte ikrafttrædelsen af loven, og det er min hensigt at gøre det den 1. september 2012, nøjagtig som det har været planen hele tiden.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anni Matthiesen.

Kl. 14:50

Anni Matthiesen (V):

Så forstår jeg det simpelt hen ikke. Ministeren har jo selv været ude og tale om noget, ministeren kalder for et fjumreår, altså at man lige som giver et år, så man kan afvente og se, hvordan tingene kommer til at fungere. Er det ikke det samme som at sige, at det faktisk ikke kommer til at træde i kraft?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:50

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nej, bestemt ikke. Planerne er, at loven skal træde i kraft den 1. september 2012. Men det her er alvorlige sager, for det er et spørgsmål om, om man skal søge EU-støtte og kompensation for de her arealer. Så det, jeg har sagt, er, at skulle man være i tvivl, og er der problemer med at vide, præcis hvor vandløbene er, så bliver man ikke retsforfulgt af mig. Så putter vi bødeblokken ned i lommen og anerkender, at landmænd kan være i tvivl. Men det er jo naturligvis kun i de særlige tvivlstilfælde, for loven gælder jo stadig væk. Det er bare et spørgsmål om, om vi sanktionerer benhårdt fra dag et. Det kan man godt lade være med at gøre, hvis man synes, at det er rimeligt, og det synes jeg faktisk er rimeligt nok.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Preben Bang Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg vil godt lige foreholde ministeren den situation, at man kører ind i bymæssig bebyggelse, og så ved man, at der vanker bøder, hvis man kører mere end 50 km/t., når man er kommet forbi byskiltet. Det er klart og tydeligt. Det fremgår af klarhedskriteriet, sådan som det er beskrevet i straffelovens § 1. Kan ministeren bekræfte, at overtrædelse af bræmmelovgivningen her først står klart, når kontrollanten har været på besøg? Det svarer jo rent faktisk i givet fald til, at betjenten offentliggør hastighedsgrænsen selv. Med andre ord: Ser ministeren slet ingen retssikkerhedsmæssige problemer i det her? Tror ministeren, at danske domstole vil idømme bøder under en straffesag ud fra det lovgrundlag, der ligger her?

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:52

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg tror, at de fleste af os ved, at der er en generel hastighedsbegrænsning i byerne på 50 km/t. for biler, og det er sådan set ligegyldigt, om bilen er rød eller gul eller blå. Det er stadig væk 50 km/t., der gælder. Sådan er det sådan set også med randzonerne. Det er lige meget, om det er et bredt vandløb eller et smalt vandløb. Hvis man har et vandløb på sin jord, skal der være en randzone efter 1. september, nøjagtig ligesom det gælder med kørsel i bymæssig bebyggelse. Uanset om man har stor eller lille bil, gul eller blå, gælder reglerne.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 14:53

Preben Bang Henriksen (V):

Mener ministeren slet ikke, at der kan være problemer med at konstatere, om det er et vandløb, der er markeret eller, om jeg så må sige, er af en karakter, der kan give bøde? Det er jo dog ikke alle vandløb, der har samme karakter. Så sammenligningen til færdselslovgivningen brydes jo af, at der står et skilt, der fortæller, hvornår man kører ind i bymæssig bebyggelse. Det gør der jo ikke lige her. Er ministeren overbevist om, at lovgrundlaget er så klart, at det også

i medfør af klarhedskriteriet i straffelovens § 1 vil kunne udmøntes i bøder ved de danske domstole?

Kl. 14:56

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:53

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg mener sådan set, at lovgrundlaget er fuldstændig klart. Jeg blev også bekræftet forleden dag i samråd i Fødevareudvalget af justitsministeren. Der er tale om et klart lovgrundlag. Hvis man har et vandløb, skal der være en randzone efter 1. september 2012. Det her er en indgribende lov, det ved jeg godt, og det vidste Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti også, da de vedtog den sidste år. Det er en indgribende lov, og derfor vil jeg gerne sige til landmændene, at de ikke skal være bekymrede, at de ikke behøver at sove dårligt om natten. Vi kommer ikke ud med bødeblokken fra dag et.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:54

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Der ligger i et ændringsforslag her fra regeringen, at der ikke må dyrkes energiafgrøder på de såkaldte bræmmer. I øjeblikket i dagens Danmark, i det virkelige Danmark, har vi en situation, hvor man f.eks. henter flis i Canada. Vi piller 50.000 ha ud og siger til landbruget, at det godt nok er produktionsjord, men man må ikke producere energiafgrøder – og så henter vi træflis i Canada. Er det ambitionsniveauet for regeringens klimaindsats, at man skal sprede CO₂ og hente flis på den anden side af Atlanterhavet, og at vi ikke må producere det i Danmark?

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:55

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Man må meget gerne producere energiafgrøder i Danmark. Faktisk er det sådan, at vi synes, at det gik lidt slapt til under den tidligere regering i forhold til plantning af energiafgrøder i det her land. Derfor har jeg faktisk hævet støtten til dem, der planter energiafgrøder, og jeg har hævet den væsentligt. Men det er jo ikke ensbetydende med, at man nødvendigvis skal plante energiafgrøder langs vandløbene. Der har landbruget jo selv sagt, at det faktisk ikke er praktisk langs vandløbene. Så nej, jeg synes, at energiafgrøder hører til på de marker, hvor man kan dyrke dem godt, og der giver jeg ekstra støtte.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 14:55

Peter Juel Jensen (V):

Jeg må forstå ministerens svar således, at det er på baggrund af landbrugets egne udtalelser, at muligheden for energiafgrøder er pillet ud. Kan ministeren bekræfte det?

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nej, det har hele tiden været vores holdning, også før lovforslaget overhovedet blev fremsat og der kom høringssvar. Det var faktisk allerede en del af »Grøn Vækst«-forhandlingerne, at vi ikke ønskede, at alle vores vandløb skulle plastres til med energiafgrøder, fordi de nemt kan blive høje og af kratlignende karakter, så man slet ikke kan se vandløbene, så det får en påvirkning på dyrelivet langs vandløbene. Det var vi ikke interesserede i, derfor har vi ikke ønsket det. Men vi har så samtidig kunnet konstatere, at landbruget så selv siger, at de heller ikke ønsker det. Det kan ikke lade sig gøre i virkeligheden. Det er jo det, de mener, når de siger, at det ikke er praktisk. Derfor mener jeg faktisk, at det er en meget begrænset ændring af loven, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor det skulle vække så stor furor blandt Venstres folketingsmedlemmer.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:56

René Christensen (DF):

Tak. Jeg vil først sige tak til ministeren, for at ministeren selvfølgelig går på talerstolen i den her sag, som vi jo har diskuteret flere gange. Det var der nogen der kunne lære lidt af. Når ministeren nu står her og siger, at vi jo betaler for det her, må jeg sige, at man betaler noget, der ligner 20 pct. som kompensation for de muligheder, landmændene ville have for at dyrke deres jord. Så må jeg spørge ministeren: Er det en god betaling, og er det at give en gave kun at betale 20 pct. af prisen, og resten kan landmændene så betale?

Jeg vil godt spørge ministeren om det her med, at der nu skal være adgang for befolkningen, for det har befolkningen krav på, og det er en god ting. Når jeg nogle gange tager min cykel herinde om aftenen og cykler nordpå, kan jeg ikke cykle langs vandet op langs Strandvejen. Vil det så være sådan, at vi inden for en kort årrække vil se forslag om, at man frit skal kunne færdes i folks haver, der ligger ned til vandkanten, fordi det vil befolkningen gerne kunne, og det er jo en langt smukkere tur end at cykle langs de asfalterede veje? Det er vel det, det her åbner op for. Det er ligegyldigt med dem, der ejer jorden. Men de har købt den, de har betalt den, og de betaler renter til deres banker og kreditforeninger. Men hvis befolkningen gerne vil gå der, fordi der er smukt, skal de selvfølgelig have lov til det! Er det sådanne nye forslag, vi kan forestille os kommer fra regeringen?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:58

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Først siger hr. René Christensen, at han er glad for, at jeg vil tage debatten. Jeg må bare sige, at jeg tror, at jeg har stillet op til en hvilken som helst debat om randzonerne, jeg er blevet udfordret til. Hr. René Christensen vil vide, at jeg har stillet op til samråd, før vi overhovedet havde lovforslag om den her sag. Det er bare lige for at få det på plads. Jeg har svaret på over 100 spørgsmål om den her sag. Jeg er frisk; det skal der ikke være nogen tvivl om.

Vil vi så betale prisen? Ja, det vil vi rent faktisk, nemlig 200 mio. kr. om året. Vi betaler først landmændene 115 mio. kr. i enkelbetaling, og så betaler vi 95 mio. kr. oveni i kompensation. Det er helt præcis 210 mio. kr., landmændene får for det her. Det er ikke en gratis gave.

Så vil jeg sige om det med haverne: Jeg kan ikke se for mig, at man skal trampe rundt inde i folks haver. Men inde i folks haver er der jo heller ikke nødvendigvis den samme kvælstofudledning, som der er ude i landbruget. Det er jo det, vi har brug for at gøre noget ved.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Christian Schmidt. Nej, det er hr. René Christensen, jeg beklager.

Kl. 14:59

René Christensen (DF):

Tak, formand. Det er jo meget interessant, for hvad er målet? Er det et miljømål? Eller er det, at ministeren vil give en gave? Det er, at ministeren vil give en gave. Ministeren vil gerne tage den fra landmændene. Der er nogle, der har været ude at give 250.000 kr. pr. hektar. Det tager ministeren nu. Der er nogle, der har købt jorden, fordi der nogle steder, hvor de har de rigtig gode jorde, har været et dækningsbidrag på 10.000 kr., 12.000 kr. eller 14.000 kr. Der går ministeren ind og siger, at de kan få en kompensation på omkring 20 pct., for nu vil ministeren give den gave. Det kunne lige så godt være boligejernes haver, men det tør ministeren ikke.

Ministeren siger jo også, at vi bare kan sende det her til folkeafstemning, for der er ikke nok landmænd til at stemme for det. Det er jo et udtryk for – og det er derfor, at jeg vil benytte mig af muligheden for at indsamle 60 underskrifter – at ministeren har magten, og ministeren bruger den bare på et forslag, som intet har med målet at gøre, nemlig miljøet. Vi er enige om at mindske udvaskningen af kvælstof og fosfor. Hvorfor skal vi ødelægge den her sag, som i forvejen har været så svær, ved at give offentligheden adgang, og dermed gøre det her permanent? Samtidig får vi natur i 10-meter-stykker. Det kan formodentlig ikke være den nye regerings ambition, at vi skal skabe mere natur i 10-meter-stykker, lad os da på sigt få noget samlet natur.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:00

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan godt forstå, at den her sag har været meget svær for Dansk Folkeparti, og jeg ved, at den har været svær for Venstre og De Konservative, men det er ikke denne her regerings opgave at løfte problemerne ud af andre partiers folketingsgrupper. Det må partierne selv ligge og rode med. For os har det på intet tidspunkt været svært. Randzonerne er et omkostningseffektivt middel til at reducere udvaskningen, samtidig er det også en mulighed for at give borgerne adgang til naturen.

Hr. René Christensen sammenlignede selv før det her med kysterne. Alle danskere har ret til at gå langs vores kyster. Det er en stor fornøjelse, og en vigtig del af den danske forståelse for vores natur og vores land er, at vi har adgang til vores kyster. Det er jeg rigtig glad for. Jeg synes også, at vi skal have adgang til vores vandløb, og det får vi med det her lovforslag.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 15:01

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Jeg kunne forstå på ministeren, at de spørgsmål, som blev stillet omkring kortmaterialet osv., gjorde, at ministeren sagde,

at det besluttes, at det skal være indført den 1. september, og det er ministeren, det gør det, og det bliver den 1. september 2012. Så har jeg forstået, at ministeren har sagt, at der er nogle uklarheder eller – jeg skal ikke lægge ministeren ord i munden – i hvert fald noget, der gør, at ministeren vil være imødekommende det første år, hvis nogen tager fejl. I den forbindelse sagde ministeren – jeg skrev det ned – at det selvfølgelig er i særlige tilfælde. Men en landmand skal jo helst være klar over, hvornår man er omfattet af loven og altså ikke falder ind under særlige tilfælde, og hvornår man falder ind under særlige tilfælde. Kan ministeren redegøre nærmere for, hvornår man falder ind under de her særlige tilfælde, og hvornår man ikke er?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:02

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil sige, at man er omfattet af loven, hvis man har et vandløb. Hvis man har et vandløb og er lodsejer, er man omfattet af den her lov – det er fuldstændig klart – fra det øjeblik loven træder i kraft, og det forventer vi jo bliver den 1. september 2012; det har hele tiden været planen.

Når jeg siger, at bødeblokken bliver i lommen for dem, der kan være i tvivl om, hvor der er et vandløb, skal jeg passe på, for jeg har ikke læst op på praksis hos politiet, men når man indfører regler om, at alle skal have sikkerhedssele på, så lader man lige gå et stykke tid, inden man begynder for alvor at banke med bødeblokken, og det er sådan set det, jeg har tænkt mig her.

Så vil jeg altså lige skynde mig og sige til hr. René Christensen, for jeg fik ikke svaret, da han sagde, at jeg kun vil kompensere 20 pct., at de 95 mio. kr., der nu bliver givet i kompensation til landmændene for randzonerne er en 100-procent-kompensation af randzonerne. Det er et gennemsnit – ja, men en 100-procent-kompensation.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 15:03

Hans Christian Schmidt (V):

Det er jo interessant, for hvis det skal sammenlignes med brugen af sikkerhedssele, og det forstår jeg på fødevareministeren at det skal, så gælder det ikke i særlige tilfælde. Så gælder det jo alle, der kører bil: I det første stykke tid er man fritaget, hvis man ikke bruger sikkerhedssele. Altså har vi en lov, hvor det gælder i det første stykke tid, at hvis man ikke overholder den, er man fritaget.

Jeg forstår sådan set godt det, fødevareministeren sagde. Om det er rigtigt eller ej, om det er lovmedholdeligt eller ej, ved jeg slet ikke, men det, jeg ikke kunne forstå, var, at det skulle være i særlige tilfælde. Ministeren sagde her fra talerstolen, at det selvfølgelig er i særlige tilfælde, at vi putter bødeblokken ned i inderlommen igen. Der må det da være interessant for en landmand at vide i forhold til straffeloven, om man er omfattet eller ikke er omfattet. Men det står lidt hen i det uvisse, fordi ministeren siger, at i særlige tilfælde, hvis de rigtige krav er opfyldt, vil man slippe. Og ellers, må jeg forstå, vil man ikke, eller hvordan skal det forstås?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:04

Kl. 15:07

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det er sådan, at loven gælder under alle omstændigheder. Når en lov er trådt i kraft, gælder den. Det, jeg kan være fleksibel med, er, om vi tager bødeblokken op af lommen eller vi ikke gør. Der vil jeg sige, at hvis man er lodsejer og har arealer ned til Gudenåen, ved man nok godt, at der er et vandløb. Dermed ved man også godt, at der skal være en randzone. Hvis der på kortet står »Gudenåen«, så tror jeg ikke, man kan være i tvivl.

Vi har nogle kort, som er rigtige med 94 pct.s sikkerhed, men man kan godt komme i en situation, hvor en landmand kan være i tvivl: Er der her tale om en grøft, eller er der tale om et vandløb eller en afvandingskanal, eller hvad kan det være? Er den egentlig vandførende hele året? Sidste år var der tørke, i år er der ikke tørke. Der giver jeg dem en mulighed for at få slået det fast og få tvivlstilfældene afklaret, inden vi tager bødeblokken frem. Det synes jeg sådan set er en fleksibel og ordentlig måde at forvalte det på.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:05

Jørn Dohrmann (DF):

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at vi har prøvet i længere tid at få nogle svar fra ministeren, også gerne klare svar, men det er ikke rigtig lykkedes endnu. Jeg kan huske, at jeg på det samråd, vi havde i sidste uge, spurgte om det med voldgrave, altså om de er vandløb eller ej, for så vil der også være fri adgang til dem, og der skal også være dyrkningsfri arealer rundt om dem. Det svar vil jeg jo gerne have på et eller andet tidspunkt fra ministeren, hvis det kan lade sig gøre.

Det, som jeg synes er utrolig vigtigt, er jo også, at ministeren skal forholde sig til, at det her er milliarder af kroner, som bliver taget fra landmændene. Hvis man regner på det regnestykke, at 1 ha koster 250.000 kr., og der er 50.000 ha, der skal pilles ud, kan man se, at vi jo er langt over 25 mia. kr., og så giver man 210 mio. kr. i kompensation. Synes ministeren, at det er en fair kompensation, man deler ud, når man tager milliarder af kroner fra de her landmænd? Jeg er bare nødt til at spørge om det.

Så vil jeg også gerne have et endeligt svar på det med vandløb i forhold til voldgrave. Er en voldgrav et vandløb, eller er det ikke? Tak.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:06

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nu står jeg med de papirer, vi har i forbindelse med det her lovforslag – dem vil jeg godt lige vise – og langt de fleste af dem er spørgsmål, jeg har svaret på. Så at sige, at jeg ikke er parat til at svare på spørgsmål i den her sag, synes jeg er dybt useriøst.

Der er blevet rejst spørgsmål om voldgrave, og det kommer der et skriftligt svar på. Men jeg kan straks sige, at det afhænger af, om voldgraven er et vandløb i vandløbslovens forstand, og det vil sige, at det også handler om, hvor den ligger. Så jeg kan ikke komme med en generel lov om alle voldgrave i det her land. Jeg beklager meget over for Dansk Folkeparti, men jeg synes måske også, det er at stille store krav.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Nu kan dem, der læser referatet fremover, jo ikke se de papirer, som ministeren fremviste, så jeg vil gøre opmærksom på, at det var en stor bunke papirer. Det synes jeg er vigtigt at få sagt.

Hr. Jørn Dohrmann for en kort bemærkning.

Kl. 15:07

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det viser jo bare, at ministeren ikke interesserer sig for den her lov, for det her blev der spurgt om i sidste uge på samrådet. Hvis man virkelig havde villet noget i forbindelse med det her, havde man jo også givet svaret ganske tydeligt på samrådet. Der fik vi ikke engang svaret, og nu får vi heller ikke svaret. Det er jo, ligesom det generelt forholder sig i den her lovbehandling. Det er jo næsten ligesom at købe en bil, hvor man har betalt for at få nummerplader og det hele på bilen, og så må man ikke køre i den. Er det virkelig den måde, at ministeren ønsker at man skal behandle befolkningen på i Danmark, altså at man siger til dem: Ja, I må gerne købe det her areal, men I må ikke benytte det?

Så vil jeg også spørge ministeren: Er det sådan, at de her landmænd fremover bliver fritaget for at betale ejendomsskat af den her jord, eller er det ensbetydende med, at de her 210 mio. kr., som ministeren nu siger hun kommer med i kompensation, skal gå til at betale ejendomsskat, sådan at regeringen kan få nogle flere penge ind den vej rundt? Tak.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:08

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det var mange ting, der kom i ét spørgsmål. Altså, jeg vil gerne gøre det fuldstændig klart, at hr. Jørn Dohrmann får et udførligt skriftligt svar om voldgrave, inden den endelige vedtagelse af det her lovforslag. Det skal der ikke herske tvivl om. Uanset hvilke detaljer hr. Jørn Dohrmann kunne finde på at spørge om, svarer jeg. Jeg har svaret over 100 gange. Det er jo selvfølgelig stadig væk noget, der gælder i den lov, som hr. Jørn Dohrmann selv har stemt igennem for et år siden, men jeg svarer gerne – jeg svarer altid gerne.

Ejendomsskatteerne er ikke omfattet af det her lovforslag, men til gengæld har jeg sagt meget klart, at landbruget bliver kompenseret, og at de får 95 mio. kr. i kompensation og 115 mio. kr. i enkeltbetaling, og det er faktisk en fuld kompensation for det indtægtsstab, de får i forbindelse med randzonerne. Så der er ikke nogen, der kan sige, at de ikke bliver kompenseret. For den enkelte landmand kan der naturligvis være forskel, men i gennemsnit bliver de kompenseret 100 pct.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Danielsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:09

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at få belyst, hvad det er, der er regeringens ærinde med de her forslag. De kommer med forslag om, at det skal være forbudt at dyrke bræmmerne, og de vil gerne lukke op for fri adgang for alle til privat jord, men ingen af delene er til gavn for miljø og natur, og derfor kan man jo ikke fortænke de mange landmænd, der rammes af det og føler sig krænkede, i at spørge sig selv om: Hvad er det lige, det her skal gøre godt for? Er det bare for at genere et presset erhverv?

Kl. 15:10

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:10

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg er stærkt optaget af landbrugets situation. Jeg har som minister brugt ufattelig mange timer på at forhandle og gøre, hvad jeg kunne, for at sikre landbrugets fremtid, også i Bruxelles under EU-formandskabet. Det synes jeg bare jeg gerne vil sige fuldstændig klart. Og så vil jeg gerne sige, at for mig hænger tingene sammen.

Hvis ikke borgerne kan komme ud i naturen, får de ikke nogen forståelse for naturen, og så gider de heller ikke at passe på den. På den måde er adgangen til naturen med til at gøre naturbeskyttelse til en folkesag, og derfor mener jeg faktisk at det er en gave til danskerne.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Danielsen.

Thomas Danielsen (V):

Altså, det svar har ikke noget som helst at gøre med noget, der ligger i nærheden af at være et svar på mit spørgsmål.

Jeg kunne godt tænke mig at få et klart svar fra ministeren om, hvad der er regeringens ærinde. Man taler hele tiden om miljø og natur. Hvad er regeringens ærinde med, at man vil forbyde dyrkning af bræmmer, som vil gavne miljøet?

Derudover vil man give alle fri adgang til privat jord, men det gavner hverken natur eller miljø. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad det er, regeringens ærinde er, når man hele tiden taler om, at man gør det her for miljøets skyld, samtidig med at man ikke tillader det, som egentlig vil gavne miljøet.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:11

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg tror, ordføreren har opfattet det helt galt. Det var altså den tidligere regering, som forbød dyrkning i randzonerne. Det var den tidligere regering, som vedtog lovforslaget om randzoner, som handler om, at der skal være 10 m brede dyrkningsfrie bræmmer langs alle vandløb i Danmark, og det er altså 50.000 ha. Det er ikke noget, der ligger i det her lovforslag.

Det, der er tale om i det her lovforslag, er offentlighedens adgang og så dyrkning af energiafgrøder, og det, jeg prøvede på at sige før om offentlighedens adgang, var, at det er ufattelig vigtigt for mig og for regeringen, at borgerne får adgang til at komme ud i naturen. Vi mener, at det giver livskvalitet. Vi mener, at det er med til at give sundhed. Vi mener, at det er rigtig godt for borgerne, og at de på den måde, hvis de kender naturen, også vil være med til at passe på naturen. Og derfor vil vi gerne give adgang langs vandløb på nøjagtig samme måde, som der er til enge, heder, overdrev og langs vores kyster.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen for en kort bemærkning.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for det. Altså, jeg bliver jo helt rørt, når jeg hører ministeren tale om livskvalitet og sunde borgere. Jeg kan kun beklage, at vores landbrug er blevet meget store og meget effektive, så der ikke er så mange landmænd tilbage. Men jeg kan garantere for, at vi vil opleve stresssymptomer hos de landmænd, for vi fjerner så megen økonomi i deres grund, at de simpelt hen nu er nødt til at henvende sig i banken, og så bliver det næste jo, at vi skal til at lave bankpakke VI.

Jeg skal spørge ministeren, om man, når nu man forholder sig til, at høje energiafgrøder ikke må dyrkes på disse arealer, så kunne forestille sig lave energiafgrøder? Altså, jeg prøver her at finde en lille flig, så Landbrug & Fødevarer vil opleve, at vi dog har lyttet, som ministeren plejer at sige at hun gør.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:13

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Til det sidste vil jeg sige, at det altså er Landbrug & Fødevarer selv, som siger, at energiafgrøder ikke er praktisable i randzonerne; det synes jeg lige at vi skal holde fast i.

I forhold til det at fjerne økonomien vil jeg sige, at det står jeg meget, meget uforstående over. Hvad er det for en økonomi, vi fjerner, ved at offentligheden får adgang? Nul og niks. Der, hvor det har nogle økonomiske konsekvenser, er i forhold til dyrkningsretten, og dyrkningsretten langs vandløb var det, den tidligere regering og også Anne-Mette Winther Christiansen vedtog i 2011.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 15:14

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jamen så bliver jeg jo nødt til at læse højt fra en sønderjysk landmand, der har meldt helt klart ud, at han i øjeblikket kan regne med, at hans jord står til en værdi af 110.000 kr. pr. hektar, og at han i hvert fald kan regne med, at den falder til 80.000 kr. pr. hektar, fordi han ikke har så meget areal mere, plus at han så bliver kompenseret for et betydelig mindre beløb. Han ender med at stå i den situation, at han i hvert fald kan regne med, at der er minus på kontoen. Ministeren står så og siger, at nu giver hun en gave, og samtidig siger hun, at vi ikke går ind og kompenserer landmanden for hans muligheder for indtjening. Han havde dog haft fligen af muligheden for en indtjening, hvis han måtte dyrke en lav energiafgrøde.

Kolindsund er jo et eksempel et andet sted i landet, hvor vi kun har masser af små marker og masser af vandløb, grøfter eller afvandingskanaler. Men så længe kortet ikke viser noget, kan vi jo ikke vide, hvor der kan dyrkes. Altså, ender vi jo med ikke at have dyrkning i Kolindsund.

Så jeg bliver nødt til at bede ministeren forholde sig til, om hun ikke kunne åbne op for, at vi havde en lav energiafgrøde, som kunne give en indtjening til landmanden.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:15

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Der var en lang række spørgsmål her. Nu kan jeg selvfølgelig ikke svare for den der enkelte konkrete, unavngivne landmand, som fru

Anne-Mette Winther Christiansen taler om. Men jeg vil bare sige, at det ligger fuldstændig klart, at ingen landmand skal rammes mere, end at højst 5 pct. af hans areal kan udlægges til randzoner. Så til det der med tab i millionklassen vil jeg sige, at det kun kan være, hvis man har en 50-millioners-besætning, at det overhovedet kan få nogen betydning. Det synes jeg er vigtigt at få sagt.

Jeg synes også, det er vigtigt at få sagt, at landmændene rent faktisk bliver kompenseret; de bliver kompenseret for den her udgift. Hvis vi havde lavet den her miljøindsats på en anden måde, sådan at vi gjorde det generelt, at man skulle bruge mindre kvælstof på markerne, så ville vi ikke kunne give kompensation. Det er Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, der har vedtaget randzoneloven, som gør, at zonerne skal være dyrkningsfri. Det gennemfører vi, men jeg synes, det er mærkeligt, at jeg så skal stå på mål for det, der er en tidligere regerings politik og en tidligere regerings lov.

Jeg står meget gerne på mål for randzonerne, så derfor står jeg her. Jeg synes, det er vigtigt. Jeg synes, de kan bidrage til naturen i det her land, så jeg glæder mig til, at de bliver gennemført.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lene Espersen.

Kl. 15:16

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne spørge fødevareministeren om den ikkebesvarelse, som fødevareministeren gav til hr. Thomas Danielsen. Jeg vil bede fødevareministeren besvare spørgsmålet om, hvorvidt energiafgrøder er gavnlige for miljøet, ja eller nej.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:17

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Man kan diskutere energiafgrøder på rigtig mange måder, men jeg er i hvert fald for energiafgrøder. De er gavnlige for rigtig mange ting, og vi har brug for vedvarende energi. Vi har brug for mere biomasse. Derfor har regeringen rent faktisk hævet støtten. Vi synes, det var lidt for slapt, hvad den tidligere regering lavede, så vi har hævet støtten til energiafgrøder. Vi synes bare ikke, at de lige skal plantes i randzoner, og det synes landbruget så heller ikke er særlig praktisk. Vi synes, de skal plantes nogle andre steder, og der giver vi gerne støtte til det.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lene Espersen.

Kl. 15:17

Lene Espersen (KF):

Ja, vi fik så et klart svar fra ministeren. Energiafgrøder er gavnlige for miljøet, og alligevel foreslår regeringspartierne og Enhedslisten nu at reducere det areal, hvorpå man kan plante energiafgrøder. Det leder mig så hen til det andet spørgsmål, om det er den eneste grund til, at fødevareministeren og et flertal i Folketinget vælger at lave et dyrkningsforbud for energiafgrøder, nemlig fordi offentligheden skal have adgang til trampestier i de områder. Det vil altså sige, at man prioriterer offentligheden frem for miljøet.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det er ikke meningen, der skal være trampestier i randzonerne. Hvis folk gerne vil bevæge sig ud i randzonerne, må de tage deres gummistøvler eller noget andet velegnet på, for det er i hvert fald ikke min tanke, at der skal komme nogen kommuner og rulle asfalt ud eller noget som helst andet. Folk kan få adgang til naturen på lige fod med, hvad man kan andre steder, hvor der er adgang til naturen.

Så nej, det ligger der overhovedet ikke nogen som helst planer om.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til fødevareministeren. Er der flere, der ønsker ordet? Fru Birthe Rønn Hornbech.

Kl. 15:18

(Privatist)

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ministeren og jeg er jo opstillet i det samme område, så vi ved, vi har en del landmænd i området. Nu har jeg siddet og lyttet meget længe til samtlige svar, og jeg er ikke blevet klogere, jeg er blevet mere bekymret. Nu stiller jeg ikke spørgsmål til historien, jeg stiller spørgsmål til fremtiden, for ministeren har jo påtaget sig at administrere den lovgivning, der er, uanset hvornår den er vedtaget og af hvem den er vedtaget. Så er det, jeg spørger: Nu skal ministeren administrere en lov med en straffebestemmelse. Hvad er det så, ministeren og jeg siger til vore vælgere, når de kommer og spørger, om de har et vandløb, der er omfattet af randzoner?

Vi har jo hørt fra ministeren, at det kan der ikke svares på. Man vil eventuelt lade være at straffe fra den første dag, men så er jeg nødt til sige til ministeren, at så retter man sig jo ikke efter den lov, som Folketinget vedtager, og derfor begår regeringen også i denne sag grundlæggende brud på grundlæggende retsprincipper, som er ældgamle. Der er et ældgammelt princip, der hedder, at uden lov kan man ikke straffes. Men det er det, ministeren indfører nu, og det er jo det, ministeren må administrere efter, for ministeren kan ikke administrere i strid med loven. Så hvad er det, jeg skal sige til mine landmænd, der ikke ved, om de har randzoner, om de falder ind under loven, og derfor altså ikke ved, om de kan blive straffet? Synes ministeren ikke, at det er under et lavmål set fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt? For det synes jeg i hvert fald.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til fru Birthe Rønn Hornbech. Vil ministeren svare? Fødevareministeren.

Kl. 15:21

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det vil jeg da meget gerne svare på, for fru Birthe Rønn Hornbech har jo ret i, at vi begge to kommer fra Sjælland, og det er faktisk sjældent, at man er så voldsomt i tvivl om et vandløb. Ofte er vi så oven i købet så heldige på Sjælland, at vi har skilte, hvorpå der står, at det er et vandløb, og hvad det hedder. Det er mere for sige, at vi nu lige skal have tingene lidt i perspektiv.

Hvad skal vi svare en borger, hvis han spørger enten fru Birthe Rønn Hornbech eller mig som minister, om et vandløb er et vandløb i vandløbsloven forstand? Jeg vil gerne råde fru Birthe Rønn Hornbech til at svare det samme som mig: Spørg kommunen, det er dem, der er myndighed.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det gav anledning til en kort bemærkning fra hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 15:22

Hans Christian Schmidt (V):

Nu er vi jo nødt til at spørge fødevareministeren, for nu bliver det da rigtig interessant. Så uanset om ministeren nu synes, ministeren har ansvaret for det eller ej, går jeg ud fra – og ministeren plejer at være klar i sin tale – at ministeren dog er minister. Og det er hun jo så for de lovforslag, der bliver vedtaget i Folketinget. Så nu er det ikke ministerens grundlag længere, nu er det ikke lovgrundlaget, en landmand bliver bedømt på, men hvad kommunen siger. Så nu er landmanden helt ude at svømme.

Altså, i et langt stykke tid har vi hørt, at loven var klar. Ja, det vil sige, at de 6 pct. vidste man ikke rigtig om var vandløb eller ej. Men som ministeren sagde lige før om det med de særlige tilfælde, så ved man det jo nok, for hvis det er ned til Gudenå, kan man jo se det, hvorimod man kan være i tvivl, hvis det er ned til nogle andre vandløb. Jamen det efterlader da stadig væk borgeren, som skal rette sig efter loven, i den situation, at han må sige: Hvor er jeg så – Gudenå kan jeg få øje på, men hvor er resten?

Vi er da nødt til at få ministeren til at svare nu helt konkret på, hvad man skal svare de landmænd, der spørger om det her.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:23

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil meget, meget gerne gentage over for hr. Hans Christian Schmidt, at den her lov er vedtaget af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Den bygger oven på andre love. Den bygger bl.a. oven på vandløbsloven. Vi genopfinder ikke vandløbsloven i randzonen. Der har man meget, synes jeg, klogt besluttet, at den bygger oven på vandløbsloven.

Nu gentager jeg det fuldstændig klart igen: Kommunerne skal kunne fortælle, om det er et vandløb. Hvis man er i tvivl om, hvorvidt man har vandløb på sin jord i vandløbslovens forstand, spørger man kommunen. Kommunen siger ja eller nej.

Hvis det er vandløb, skal der også være randzone.

Så kan man få kompensation for den randzone, og der skal man spørge NaturErhvervsstyrelsen.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 15:24

Hans Christian Schmidt (V):

Jo, men altså jeg er nødt til sige til fødevareministeren, at det er fuldstændig uinteressant, om det er i henhold til den lov, som er blevet vedtaget, eller ej. Det, man står og siger som minister her, gør, at det er, som om vi skal starte forfra hele tiden. Lige før sagde ministeren til undertegnede:

Jeg bestemmer, hvornår loven sættes i kraft. Vi regner med, at det er den 1. september 2012, men jeg bestemmer det.

Men hvis der er nogle, der skal tage ansvar, siger ministeren, at det må de andre tage. Jamen altså, det følges jo ad. Når ministeren sætter en lov i kraft, tæller det fra det øjeblik, og så er det ministerens ansvar.

Derfor er jeg bare nødt til sige, at det ikke ændrer på det. Ministeren slipper ikke godt fra det her. Det er skidt at høre på, for ministeren kan ikke forklare, hvad der sker, hvis en landmand ikke ved, om han bor ved et vandløb – og nu kan jeg forstå, at det er spørgsmål om at bo ved Gudenå eller et andet sted – eller om han bor der, hvor man får en undtagelse. Det kommer helt an på ministeren. Ministeren udtrykte det sådan: Jamen jeg bestemmer, om vi beholder bødebogen i lommen eller ikke.

Der kan man så stå som landmænd og vide ingenting – måske, måske ikke, det afhænger helt af ministeren.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:25

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan godt nok høre, at hr. Hans Christian Schmidt roder rundt i begreberne her. Måske han skulle prøve at genlæse nogle af de 105 svar på spørgsmålene, for jeg må meget klart sige: Loven siger, at der skal være randzoner der, hvor der er vandløb, og vandløb skal forstås i vandløbslovens forstand. Det er kommunen, der har myndigheden for det. Ergo: Er man i tvivl, må man spørge sin kommune. Det er dem, der afgør, om der er tale om et vandløb.

Hvis der er tale om et vandløb, er der en randzone. Det er det, der står i loven.

I spørgsmålet om ikrafttræden har jeg jo så også overtaget min forgængers løfte om, at loven kommer til at træde i kraft den 1. september. I lovforslaget står der, at det bestemmer ministeren. Ministeren har indtil videre tilkendegivet at ville følge den plan, der hele tiden har været lagt, om, at loven skal træde i kraft den 1. september.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Da vi indkaldte til afstemning, var det ud fra en forventning om, at debatten næsten var færdig, men det kan jeg konstatere at den ikke er. Vi vil ikke tage A'et for afstemning af, det bliver stående, men jeg kan til almindelig orientering sige, at der i øjeblikket er fem korte bemærkninger yderligere.

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:26

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Der er jo en god grund til, at vi er nødt til at tage en anden runde, for nu har ministeren selv igen bekræftet, at man som myndighed ikke kan levere de præcise kort, der skal til. Det har vi været igennem et par gange, og vi kan tage en vinkel mere med ind i det, for der står jo også, at der skal være randzoner omkring f.eks. vandhuller. Så er der somme, hvor det regner meget, og der kan man måske godt komme over den grænse, så det vil kræve randzoner. Så kan der være tørre år, hvor de såkaldte vandhuller bliver mindre, og hvis der så ikke har været kontrol det første år, er man måske i sin gode ret til ikke at få udlagt randzoner omkring det. Så vi kan sige, at en ting er, at der ligesom er givet en lille pause i år 1, men hvad så i år 2 og år 3, når kontrollanten kommer? Og hvordan vil man håndtere hele randzoneproblematikken med hensyn til det med at få defineret, hvad der er randzonepligtige vandhuller i det her morads?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:27

Kl. 15:30

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil gerne sige, at jeg snart synes, at det er helt ude af proportioner med alle de problemer, der bliver rejst. Hør lige engang, landmænd er fornuftige mennesker. De har i 20 år kunnet finde ud af at overholde, at der skal være en 2-meters-bræmme langs vandløb. De har i hvert fald vidst, at den skulle være der, og de vidste, at de ville blive trukket i landbrugsstøtte, hvis ikke de overholdt det. Sværere er det ikke. Nu laver vi vejledende kort og materiale og oplysninger, og jeg skal komme efter dig. Alligevel lyder det hos Venstre, som om man aldrig har oplevet noget lignende. Hvis man ikke ved, om man har et vandløb i vandløbslovens forstand, så må man spørge kommunen. Det er meget enkelt.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:28

Erling Bonnesen (V):

Tak. Det svar, der kom nu, er det, vi kan kalde et ikkesvar. Så for at være endnu mere præcis vil jeg spørge: Hvordan får man styret vandhulsproblematikken i forbindelse med randzoner, specielt når det gælder somme, hvor der regner meget og vandhullerne vil blive store og kommer over grænsen og det så vil være randzonepligtige vandhuller? Og hvad så i andre år, hvor vi har tørre somme og de kommer under grænsen for, hvornår de er randzonepligtige vandhuller? Hvordan vil man håndtere det i år 2, 3, 4 og 5, når det er, konsulenten måske kommer på besøg?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:28

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det er jo sådan, det er, både når det gælder vandhuller og vandløb. Nogle somme er våde, og nogle somme er tørre, men det har da aldrig nogen sinde afholdt os fra at lave lovgivning.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Esben Lunde Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:29

Esben Lunde Larsen (V):

Tak. I relation til det, fru Birthe Rønn Hornbech problematiserede om det juridiske aspekt, gentager ministeren og har gjort det i samrådet og i talrige debatter, at man bare kan spørge kommunen. Men trods det har kommunerne klaget, trods det kan vi læse, at der er flere kommuner, der siger, at de ikke aner, hvor de randzoner skal være. Dermed stiller ministeren altså landmanden op som den store taber i den her sag. Men ministeren er ligeglad. Det vedrører ikke ministeren, for det er kommunernes problem. Er ministeren klar over, hvad det her har af konsekvens i den kommunale forvaltning, eksempelvis i de områder af landet, hvor der er store landbrugsområder? Ministeren bedes forholde sig til aspekt, som fru Birthe Rønn Hornbech anfører, i relation til at kommunerne selv siger, at de ikke bare kan give et svar.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nu kan jeg jo ikke gøre rede for, hvad hver enkelt medarbejder i alle landets 98 kommuner måtte have sagt til deres lokalavis eller til hr. Esben Lunde Larsen, eller hvem de nu har sagt det til. Jeg kan forholde mig til, hvad vi helt overordnet drøfter med kommunerne, og der er ikke nogen tvivl om, at det er kommunerne, der er de ansvarlige vandløbsmyndigheder, og at det er dem, der i særlige tvivlstilfælde skal vejlede om og konstatere, hvorvidt et konkret vandløb er et vandløb i vandløbslovens forstand.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 15:30

Esben Lunde Larsen (V):

Jamen det er jo så tydeligt, at ministeren bevæger sig i sin ministerielle virkelighed i stedet for ude i den virkelighed, hvor det gælder, og derfor afviser ministeren jo også blot praksis, og ministeren forholder sig ikke engang til det, jeg beder ministeren om, i forhold til det retssikkerhedsmæssige princip, som fru Birthe Rønn Hornbech anfører. Så jeg vil igen bede ministeren om at forholde sig til virkeligheden og til den praksis, der er, og til, hvordan det stiller landmanden retssikkerhedsmæssigt i forhold til fru Birthe Rønn Hornbechs kommentarer.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:31

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Landmandens retsstilling er sådan set ganske udmærket i den her sag. Er han i tvivl om, hvorvidt han har et vandløb, spørger han i kommunen. Det er lige meget, hvor mange gange jeg bliver stillet spørgsmålet, så må jeg jo svare det samme. Jeg kan jo ikke lige pludselig transmogriffe en anden myndighed frem, når det nu er kommunerne, der er myndighed.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

Kl. 15:31

Eyvind Vesselbo (V):

Ministeren siger, at man bare kan læse de der 190 svar, som ministeren har givet. Det tror jeg nu ikke at man bliver meget klogere af, og ministeren er i hvert fald ikke blevet det, for ministeren kan jo ikke engang svare på de spørgsmål, der bliver stillet af fru Birthe Rønn Hornbech. Så der burde være flere svar, så ministeren også kunne svare på det spørgsmål, som jeg nu stiller. Der må være et formål med at lave en lovgivning, og det må jo være, at man fortæller kommunerne, hvordan de skal administrere den lovgivning, som man vedtager, og derfor undrer det mig, at ministeren siger: Jeg ved ikke noget om det her, spørg kommunen. Ministeren må jo vide, hvad det er, hun i lovgivningen pålægger kommunerne at gøre, og derfor må ministeren jo også kunne svare på det spørgsmål, som fru Birthe Rønn Hornbech stillede. Hvordan er det med de her vandløb? Hvordan skal mit vandløb i mit område administreres? Det må ministeren da kunne svare på.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:32

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg er altså vældig ked af, også på alle mine medarbejderes vegne, at hr. Eyvind Vesselbo ikke mener, at man bliver klogere af at læse alle de svar til oppositionens spørgsmål. Det synes jeg er trist, men når det så er sagt – jeg kan jo ikke gøre ved, hvad hr. Eyvind Vesselbo kan forstå – vil jeg sige, at det er fuldstændig klart, at man skal spørge kommunen. Det er kommunen, der er vandløbsmyndighed. Det er ikke min lovgivning, det er faktisk en lovgivning, der ligger under Miljøministeriet.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:33

Eyvind Vesselbo (V):

Nu mente jeg jo – hvis ministeren hørte ordentligt efter – at jeg sagde, at ministeren åbenbart ikke er blevet klogere af at læse de 190 svar, hvis ministeren altså har læst dem, for ministeren kan jo ikke engang svare på de spørgsmål, der bliver stillet. Det er jo ministeren, som står her på talerstolen, som nu bliver stillet nogle konkrete spørgsmål om indholdet af lovgivningen, og så siger ministeren: Spørg kommunen om indholdet af lovgivningen. Nu ender ministeren med at sige: Ja, nu er det jo en anden minister, som skal svare på det her. Det er jo det, der er det store problem, vi snakkede lidt om lovkvallitet i morges i en forespørgsel, at når man har ministrene enten i samråd eller her i salen, vil ministrene ikke svare, men henviser til en anden minister. Nu spørger jeg igen ministeren: Hvorfor vil ministeren ikke svare på, hvad den enkelte landmand skal vide om sit vandløb? For det er jo ministeren og regeringen i fællesskab, der laver den her lovgivning.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:34

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg synes altså faktisk, at jeg bestræber mig på at svare meget, meget præcist, og loven er faktisk meget, meget klar. Det er faktisk vedtaget af Venstre selv, og der står, at der skal være randzoner langs vandløb, når de er vandløb i vandløbslovens forstand, og det er meget enkelt. Så jeg vil bare opfordre alle landmænd til, at hvis de går ud på deres mark og opdager et nyt vandløb, at spørge kommunen, om det et vandløb i vandløbslovens forstand. Hvis det er et vandløb, som hele tiden har været der, er det en rigtig god idé at udlægge randzoner langs det, fordi så skal der være randzoner, det står i loven.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. René Christensen.

Kl. 15:34

René Christensen (DF):

Tak. Nu trækker det jo lidt ud med andenbehandlingen af det her forslag. Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er egentlig, hvad det er for nogle ambitioner, ministeren har med det her forslag, for det her er jo et forslag til lov om ændring af lov om randzoner, energiforbrøder og offentlig adgang. Har ministeren øget miljøtilgangen, vil man gerne have, at vi skal rense mere kvælstof og fosfor væk, vil ministeren gerne have mere natur, eller hvad er det ministeren egentlig vil med det her lovforslag? Hvad er det egentlig, der er målet med, at vi nu igen skal forhandle det her forslag? Er det, fordi mini-

steren bare vil give en gave og være den gode giver, eller er det, fordi ministeren gerne vil gøre noget for miljøet? Det kunne jeg godt tænke mig at spørge om.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:35

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Godt, klart spørgsmål! Den oprindelige randzonestov er vedtaget for at mindske udledningen af kvælstof, fosfor og sprøjtegift og for at skabe mere natur i Danmark, efter man har pløjet brakken op. Det her lovforslag, vi behandler i dag, handler om offentlighedens adgang til naturen. Så min hensigt med det her forslag er at give borgerne adgang til at gå langs vandløb i Danmark.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. René Christensen.

Kl. 15:36

René Christensen (DF):

Jeg blev jo så bekræftet i mine bange anelser, og det er, at det her kun drejer sig om én ting, nemlig at ministeren ikke vil betale for det, man gerne vil give. Ministeren vil gerne være den gode giver til borgerne med hensyn til at komme ind og gå på nogle arealer, som nogle landmænd har betalt nogle meget høje priser for. Ministeren har flere gange i løbet af dagen i dag stået og sagt: Vi betaler en høj pris – 20 mio. kr. Nej, man betaler faktisk kun op til noget, der ligger 20 pct. af det, som de her erhvervsdrivende landmænd ellers kunne producere på de erhvervsarealer, de har ned til de her vandløb. Det er det, der sker her, og det gør ministeren nu ved at give offentlig adgang, og det, jeg og Dansk Folkeparti siger, er, at det her nu bliver en permanent løsning, og derfor ændrer det her forslag fuldstændig karakter. Jeg synes, ministeren skal sige, hvad det her drejer sig om. Ministeren vil gerne stå i det gode lys og give en god gave, men ministeren vil ikke betale det, det koster. Samtidig kan ministeren simpelt hen ikke vente på, at det her skal træde i kraft. Den tidligere minister sagde jo også, at det var den 1. september. Ja, hvis tingene var på plads, så man kunne gøre det på en god og ordentlig måde.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:37

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil gerne sige, at der bliver givet først 115 mio. kr. i hektarstøtte, altså i enkeltbetaling, og derefter 95 mio. kr. i kompensation, og den kompensation er blevet beregnet af økonomer på Jordbrugsøkonomisk Institut. Nu hedder de vist nok noget andet, men det var det, de plejede at hedde. Dem har jeg altid haft rigtig stor respekt for, og når de siger til mig, at det her er en 100-procents-kompensation, godt nok på gennemsnit, men det er en 100-procents-kompensation, så synes jeg sådan set, vi har givet landmændene den kompensation, som de kan forvente, og som de har ret til – ud fra en betragtning om, hvad der er ret og rimeligt. Man kan sige, at i grundlovens forstand har de jo ikke ret til erstatning, men kompensation for mistede indtægter får de, altså 95 mio. kr., nøjagtig som et gennemsnit beregnet af økonomerne, som ved noget som sagen.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Jeg har fået en række henvendelser omkring randzoner. Om man kommer fra Hjørring, fra Nordjylland eller fra Vendsyssel, så er der ret mange, der er interesseret i det her. Rigmor, der bor i Hjørring Kommune og er landmandskone, kan man vist godt kalde det, er noget bekymret. Ikke for kompensationen, selv om hun godt kunne tænke sig, at den var større, men for retssikkerheden. Og det er jo det, debatten her har handlet om. Vi laver en lovgivning, som bliver andenbehandlet her i dag, og som efterlader et stort retssikkerhedsmæssigt hul for den enkelte landmand. Så siger ministeren: Det hul kan udfyldes ved at gå til kommunen. Men kommunen skal administrere en lovgivning om noget, som er dynamisk, nemlig vandløb. Det kommer an på, hvor meget det har regnet. Det er ikke noget, der er statisk og firkantet, som lovgivningen er.

Der skylder ministeren altså at give et klart svar i tvivlstilfælde: Hvor er retssikkerheden henne for landmanden? Er det rent tilfældigt, hvilken sagsbehandler man lander hos i kommunen, om noget er et vandløb eller ej? Om man får kompensation eller ej? Og om man skal finde sig i, at offentligheden kan sidde og drikke kaffe og te i ens baghave eller ej, hvis man er landmandskone?

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:39

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nu kender jeg ikke Rigmor, men jeg kan sige, at det i hvert fald, heller ikke når den her lov er trådt i kraft, er tilladt at sætte sig og drikke kaffe i hendes have. Det er nemlig sådan, at der i naturbeskyttelsesloven er nogle meget klare rammer for, hvad man faktisk må, når offentligheden har adgang til naturen. Og der må man ikke tage ophold på områder tæt ved bebyggelse. Så jeg vil sige, at der faktisk findes meget klare regler for det, og det er min hensigt, at jeg i forbindelse med, at randzonenloven træder i kraft, vil lave en oplysningskampagne til borgerne, sådan at man ved, hvad der er ens ret, men også i høj grad hvad der er ens pligt, hvis man som borger skal ud i naturen på anden mands ejendom. Så jeg tror ikke, at Rigmor skal være så bekymret.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:40

Karsten Lauritzen (V):

Jamen det, jeg tror Rigmor er bekymret for – det var i hvert fald det, hun nævnte – er retssikkerheden. Ministeren bliver ved med at skubbe det over til kommunen og sige: Det må være kommunens problem. Det er altså ministerens og Folketingets og folkestyrets opgave at sikre, at der er retssikkerhed for borgere, både for dem, der bor i byen, og for dem, der bor på landet. Og hvis man er landmand og står over for store konsekvenser, hvis man ikke overholder en lovgivning, så er det vel ens ministers opgave ikke at skubbe aben videre til en kommune, men at lave noget klar lovgivning og påtage sig ansvaret som minister. Man kan sige, at hvis der er tvivlstilfælde, så afgør vi dem i Folketinget, i ministeriet, og det synes jeg ministeren skylder at gøre i stedet for at skubbe aben videre til sådan nogle kommuner, som jo, hvis man skal tage nogle af høringsvarene for pålydende, ikke er klar over, hvordan de skal agere inden for den her lovgivning.

Så er jeg da glad for det sidste, som ministeren siger, altså at Rigmor ikke skal være bekymret for, om folk kommer og drikker kaffe i

hendes baghave, hvor der er et vandløb. For jeg skulle egentlig hilse fra Rigmor og sige, at hvis der var nogle, der gjorde det, så ville hun komme over i fødevareministerens have og drikke kaffe, for det må jo så være det samme. Men jeg kan forstå, at der så ikke er behov for det. Så det kvitterer jeg da i det mindste for.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg er ikke enig i, at der er et retssikkerhedsmæssigt spørgsmål, og jeg er ikke enig i, at jeg som minister skal rende rundt og definere, hvad der er vandløb eller ikke er vandløb, når det nu er defineret i forvejen. Det er jo Folketinget, der har besluttet det. Det er jo ikke et spørgsmål om at skubbe ansvaret ud. Folketinget har besluttet vandløbsloven. I vandløbsloven definerer man vandløb. Og Folketing har også besluttet, at det er kommunerne, der er myndighed for vandløbene. Jeg vil i hvert fald tro, at det er en lokal sag, og at det derfor er kommunerne, der bedre ved det, end jeg ved det inde i ministeriet. Derfor er det kommunernes ansvar. Og jeg vil gerne have mig frabedt, at jeg skubber noget over på nogen. Sådan har lovgivningen været i mange, mange år, og det er vedtaget af Folketinget.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 15:42

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg vil gerne lidt tilbage til de der vandhuller. Hvis jeg nu har sådan et rimelig stort vandhul, vil jeg se, at der er nogle somre, hvor der vil være vand i det vandhul. Hvis det er en tør sommer, vil der ikke være noget vand i vandhullet. Skal man så lægge bræmmer?

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:42

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Som sagt er det jo ikke første gang i verdenshistorien, at vi laver en lov, på trods af at det nogle gange er vådt og nogle gange er tørt. Og er man i tvivl, kan man spørge kommunen.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 15:43

Peter Juel Jensen (V):

Nu har ordene god regeringsførelse været nævnt et par gange i dag. Så må det jo være således, at folketingsmedlemmerne kan få klare svar på deres spørgsmål under behandlingen af lovforslaget, og det er faktisk det, vi er i gang med i øjeblikket. Det er faktisk et relevant spørgsmål, for mange vandhuller er jo ikke særlig dybe, og hvis det regner meget, er der meget vand, og så bliver vandhullerne meget omfangsrige. Men hvis det er en meget tør sommer – dem har vi desværre alt for få af – er vandhullerne ikke særlig store. Jeg vil spørge ministeren: Skal man lægge bræmmer, eller skal man ikke lægge bræmmer? Det er ministerens lovforslag.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:43

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil gerne sige, at den lovgivning, vi har med at gøre her, handler om naturen. Naturen ændrer sig hele tiden, og derfor er det nødvendigt at have nogle særlige definitioner. Og her læner vi os også op ad en definition på vandhuller. Det her Folketing har vedtaget lovgivning om vandhuller rigtig, rigtig mange gange. I naturbeskyttelsesloven er der også fuldstændig klare regler om søer og vandhuller. Så jeg vil sige, at er man i tvivl, må man jo spørge. Men udgangspunktet er, at hvis et vandhul er større end 100 m², skal der være randzoner.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:44

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen vi kan jo få den opfattelse, at ministeren ligesom hidser sig lidt op og ikke vil svare på ting, men ministeren må jo også forstå, at vi kun er her for at hjælpe ministeren til ligesom at komme lidt til bunds i de her spørgsmål. Det synes jeg ikke rigtig lykkes.

Men jeg vil da gerne spørge ministeren en gang til, om de her landmænd slipper for at betale ejendomsskat. For nu har vi hørt, at ministeren mange gange har stået og fremhævet, at man får en kompensation både ved enkeltbetaling og via en særlig kompensations-sats.

Slipper landmændene nu for at betale ejendomsskat af den jord, de nu ikke må råde over og ikke må bruge? Det kunne jeg godt tænke mig at vide. Og om det fjumreår, som regeringen siger at kommunerne må have, kan man sige, at det vel nærmest er regeringen, der har brug for et fjumreår, og at det er det, man ligesom benytter sig af nu, nemlig at man har et fjumreår, hvor man indfører en lovgivning på det her område, som er totalt mangelfuld, bl.a. med hensyn til kortlægning og den slags ting.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:45

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan jo altså godt svare igen. Nej, landmændene slipper ikke for at betale ejendomsskat, de ejer stadig væk jorden. De får en kompensation for den indskrænkning, der er i deres brugsret til jorden. Det er en kompensation, som samlet set sammen med enkeltbetalingen er på 210 mio. kr.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:45

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen så kunne det jo være rart, om ministeren også kunne svare på, hvor meget det er, landmændene skal betale i ejendomsskat for de her 50.000 ha. For så kan man se, om det reelt overhovedet er en kompensation, de får, når de med den ene hånd får en kompensation og med den anden hånd bliver opkrævet en ejendomsskat, så der ikke rigtig er noget tilbage alligevel.

Så det vil bare betyde, at fjumreåret er gået til regeringen, og det benytter den sig af ved at skubbe aben videre til kommunerne. Hvor-når kan kommunerne og landmændene regne med, at de får et kort derude, som de reelt kan slå op i, så de kan se, om man er omfattet af

det, regeringen vil kalde en gavebod, og hvor ministeren har været ude at sige: Nu skal der være fri adgang for borgerne.

Hvad er det, landmændene og kommunerne kan regne med de får af hjælp fra regeringens side? Bliver de overhovedet DUT'et, får de pengene til at kunne udføre opgaven for, eller er det bare en opgave, de skal udføre fremadrettet? For det vil da vist være rart for kommunerne at vide det i forbindelse med deres kommende forhandlinger, vide, om det skal med i de forhandlinger, de har med regeringen.

Tak.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:46

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det var godt nok rigtig, rigtig mange spørgsmål på en gang. Jeg kan ikke lige se, at der var nogle af dem, som jeg ikke har besvaret.

Altså, kommunerne har jo hele tiden haft opgaven som vandløbsmyndigheder, det er der altså ikke noget nyt i. Landmændene slipper ikke for at betale ejendomsskat, nej, det gør de ikke. De ejer stadig væk jorden. Det er nøjagtig ligesom med 2-meter-bræmmerne i sin tid, det sker på den samme måde. Det her handler om naturen, det handler om at beskytte vandmiljøet mod kvælstof og fosfor og sprøjtegifte.

Det kan man gøre på flere måder. En af måderne er at reducere forbruget oppe på markerne. Hr. Jørn Dohrmann valgte sammen med Venstre og Konservative i forbindelse med Grøn Vækst at lave randzonerne. Og derfor er det ikke en indskrænkning i ejendomsretten, og dermed er det heller ikke ekspropriativt, og dermed ejer landmanden stadig sin jord, og dermed skal han også betale ejendoms-skat.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Birthe Rønn Hornbech.

Kl. 15:47

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg stillede et meget klart spørgsmål til ministeren om, hvad jeg skal sige til de landmænd, der ikke kan finde ud af, om de hører under loven eller ej. Og ministeren svarede meget klart: Spørg kommunen. Nu spørger jeg så ministeren.

Nu forestiller vi os, at vores fælles embedsmænd i vores valgkredse i Roskilde, Lejre og Køge ringer til mig eller til ministeren og spørger om, hvad det så er, de skal svare. Altså, jeg må sige, at jeg er dybt rystet over ministerens svar. Det er, som om det ikke er gået op for ministrene, at de er ministre – jeg havde det på fornemmelsen, det gælder flere ministre i regeringen. De er ikke bare ministre for de forslag, de fremsætter, de er ministre for hele ressortområdet.

Er sandheden ikke, at man igen begår løftebrud – igenigen. For man lover i regeringsgrundlaget, at lovkvaliteten skal blive bedre, og den bliver tydeligvis værre, samtidig med at ministeren åbenbart ikke forstår, at det er ministerens ansvar i love og i forskrifter til kommunerne at tilvejebringe en sådan klarhed, at borgerne og kommunerne kan læse, hvad de har at holde sig til.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak! Ministeren.

Kl. 15:49

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan kun sige, at pilen peger direkte tilbage på Venstre, for de spørgsmål, der bliver rejst her af fru Birthe Rønn Hornbech, i øvrigt

meget relevante såmænd, vedrører alene den lov, som Venstre selv har vedtaget. Venstre sad selv på ministerposten, Venstre har selv vedtaget loven, så er der manglende lov kvalitet i den lov, L 158, fra 2011, synes jeg måske, at der skulle laves en lille intern ransagning på et Venstregruppemøde og ikke her i Folketingssalen.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Birthe Rønn Hornbech.

Kl. 15:49

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg kan jo næsten ikke andet end konstatere, at ministeren nærmest er gået af. Ministeren bliver ved med at tale om gamle love, som om ministeren mener, at ministeren ikke har ansvaret for de love, der er gældende.

Jeg er nødt til igen at belære ministeren om, at ministeren er ansvarlig for alt, hvad der hører under ressortområdet. Det er fuldstændig ligegyldigt, hvornår lovene er vedtaget, så al den historie er jo kun en afsløring af, at ministeren ikke ved, hvad det vil sige at være minister. Er ministeren gået af?

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Det er jeg ikke sikker på.

Ministeren har ordet for at svare.

Kl. 15:50

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Ministeren er nødt til at konstatere, at det jo er den værste gang sludder, hun længe har hørt. Naturligvis er jeg minister. Naturligvis har jeg ansvaret. Jeg har ikke på noget tidspunkt stillet spørgsmålstejn ved, om lov kvaliteten var i orden af den lov, som Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti vedtog sidste år. Det er fru Birthe Rønn Hornbech, der stiller det spørgsmål. Jeg mener ikke, at der er nogen problemer med lov kvaliteten, den er fuldstændig klar.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:51

Flemming Damgaard Larsen (V):

Sådan som debatten skrider frem her, bliver man jo mere og mere klar over, at der er en meget dårlig lov kvalitet i det forslag, regeringen her er kommet med. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ikke ministeren mener, at det er udtryk for god regeringsførelse, når der er tale om, at loven er klar og forståelig, og at den i øvrigt har en høj lov kvalitet, således at den enkelte borger præcis ved, hvad man har at rette sig efter, og således at domstolene præcis ved, hvad de har at dømme efter?

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:51

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jo, det er jeg faktisk enig i, og jeg mener faktisk også, at lovgivningen er klar. Den er fuldstændig klar. Randzonenloven gør det fuldstændig klart, at der skal være randzoner langs vandløb. Det ændringsforslag, jeg kommer med her, handler om offentlighedens adgang. Det er også fuldstændig klart. Det handler også om, at man ikke må dyrke energiafgrøder i randzonerne. Det er fuldstændig klart. Så jeg mener sådan set, at lovgivningen er klar, at borgerne ved, hvad de har at holde sig til. Det eneste, der kan rejses tvivl om, er

nogle ganske få vandløb i det her land. Her kan man være i tvivl om, om de er vandløb, og så kan man spørge kommunen og få et meget klart svar. Jeg kan ikke se, hvad problemet er. Lov kvaliteten er i orden.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:52

Flemming Damgaard Larsen (V):

Så kan jeg slet ikke forstå, at ministeren den ene gang efter den anden siger: Spørg kommunerne. Det vil sige, at der så åbenbart ikke er klarhed, når det er kommunerne, der pludselig får magten til at afgøre, hvad der er retningslinjer på det pågældende område. Ministeren må da komme med nogle helt klare retningslinjer som opfølgning på loven, men det vil ministeren åbenbart ikke. Kan ministeren virkelig ikke se, at der er et problem her, altså at det nu måske bliver efter kommunernes forgodtbefindende, det her område skal forvaltes?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:52

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Kommunernes forgodtbefindende! Hr. Flemming Damgaard Larsen har selv været valgt på alle niveauer af demokratiet i det her land, og når Folketinget har givet en myndighed til kommunerne, så skal man da ikke sige, at de bare skalter og valter med den efter forgodtbefindende. Jeg går da ud fra, at de tager den myndighed, de har, meget alvorligt, og jeg vil i hvert fald sige, at Folketinget har besluttet, at det er kommunerne, der har myndigheden. Det er ikke mig.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lars Løkke Rasmussen for en kort bemærkning.

Kl. 15:53

Lars Løkke Rasmussen (V):
Jeg frafalder.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det var den korte bemærkning. Har ministeren en kommentar til det? (*Fødevareministeren* (Mette Gjerskov): Nej). O.k., nu tror jeg ikke, der er flere bemærkninger.

Nej, der er ikke flere, der ønsker at udtale sig, og da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:54

Afstemning

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (KF), tiltrådt af et mindretal (V, DF og LA). Der stemmes.
Afstemningen er sluttet.

For stemte 47 (V, DF, LA og KF), imod stemte 55 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslagene nr. 1, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (V), tiltrådt af et mindretal (DF, LA og KF). Der stemmes nu.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 48 (V, DF, LA og KF), imod stemte 56 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (KF), tiltrådt af et mindretal (V, DF og EL). Der stemmes nu.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 49 (V, DF, LA og KF), imod stemte 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v., børneloven og lov om adoption. (Udvidelse af lov om kunstig befrugtnings anvendelsesområde, mulighed for anonym og ikkeanonym æg- og sæddonation i forbindelse med behandling med kunstig befrugtning, fastslåelse af faderskab i forbindelse med kunstig befrugtning, adoption af registreret partners barn og fremmøde i adoptionssager m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Pia Olsen Dyhr, fg.). (Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 29.05.2012).

Kl. 15:56

Forhandling

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Justeringer vedrørende planlægning, samarbejde, it, kvalitet og finansiering af sundhedsvæsenet m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Pia Olsen Dyhr, fg.). (Fremsættelse 29.03.2012. 1. behandling 19.04.2012. Betænkning 29.05.2012).

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:56

Afstemning

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af udvalget.

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om videnskabetisk behandling af sundhedsvidenskabelige forskningsprojekter.

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 29.05.2012).

Kl. 15:57

Forhandling

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:57

Afstemning

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven, retsplejeloven og lov om Det Centrale Personregister. (Ændringer som følge af evalueringen af forældreansvarsloven).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 13.04.2012. 1. behandling 03.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

Kl. 15:57

Forhandling

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:58

Afstemning

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, lov om ægteskabets retsvirkninger og retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab. (Ægteskab mellem to personer af samme køn).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 20.03.2012. Betænkning 29.05.2012. Tilføjelse til betænkning 31.05.2012).

Kl. 15:58

Forhandling

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Eyvind Vesselbo som ordfører for Venstre.

Kl. 15:58

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt starte med at sige, at da jeg blev ordfører på det her lovforslag, havde jeg ikke tænkt, at det skulle blive noget af en oplevelse at være ordfører. Det har været noget af en speciel oplevelse at overvære, hvordan debatten om det her lovforslag er gået, og derfor har jeg selvfølgelig som det første prøvet at få nogle forhandlinger med socialministeren om forslaget. Det er så ikke lykkedes, men da der er nogle ting i det her lovforslag, som vi i Venstre godt synes kunne være noget anderledes, har vi lavet et ændringsforslag, og det er sådan set det, jeg lige vil præcisere her.

Vi ønsker ikke i forbindelse med de ting, der skal foregå her, at der skal trækkes noget ned over hovedet på nogen i den her sag. Vi har lavet et meget liberalt ændringsforslag, som går ud på, at man fjerner de forhindringer, der måtte være, for, at to af samme køn kan vies. Det betyder, at når det er sket, vil det være muligt for to personer af samme køn at blive borgerligt eller kirkeligt viet. Det er den ene hovedpointe.

Den anden hovedpointe er så – og det er dér, det liberale kommer ind – at når det er sket, tager vielsesmyndigheden derefter stilling til, om man ønsker at gøre brug af den mulighed, og hvordan man i givet fald ønsker at gøre brug af den. Så står man jo frit. For det første ophæver vi de forhindringer, der er, og derefter kan vielsesmyndigheden tage stilling til, om man vil bruge muligheden eller ej, og hvordan man vil bruge den. Det er jo vejen til at vise folkekirken og andre trossamfund, at de i den her sammenhæng vil stå frit med hensyn til at finde ud af, hvordan de vil gribe den her sag an, men pointen er – og det er jo ikke det, som debatten har gået på – at nu fjerner man de mulige forhindringer, der er, for, at to af samme køn kan blive viet, og det mener jeg egentlig er det, som debatten skulle have drejet sig om.

Det, der er problemet med det her lovforslag, L 106 – det har vi også givet udtryk for i et betækningsbidrag – er, at der er en lang række ting, som ikke er fuldendte. Der er en række ting, hvorom man må spørge, hvad der sker, hvis det her lovforslag bliver vedtaget. Alle de civilretlige spørgsmål er jo sådan set ikke besvaret. Nu har jeg lige læst, at der er kommet et forslag til et ritual for biskopperne. Det er jo fint, så må vi håbe, at det hele bliver færdigt inden den 15., hvor statsministeren har lovet, at to af samme køn kan blive viet, men det står igen tilbage, at man må sige, at det her lovarbejde har været en meget, meget uskøn proces.

Jeg har allerede nævnt, så det skal jeg ikke nævne igen, at der jo ikke har været forhandlinger om det her. Jeg tror, at hvis vi havde forhandlet om det her, hvis socialministeren imod sædvane havde villet forhandle, bare mødes for at snakke om det, kunne det være, at vi ikke havde haft den forskruede debat, vi har haft. Hvis socialministeren også ville have gjort det, der hører til under almindelig god regeringsførelse, nemlig at give teknisk bistand til ændringsforslag, kunne det være, at vi kunne have fundet sammen om de her ting. Nu har vi så lavet det selv uden teknisk bistand fra ministeren. Det er helt uhørt, at ministeren har sagt nej til det, men sagde så ja efter opfordring både fra Præsidiets og fra Socialudvalget.

Alt det her siger jo noget om, at den her sag ikke bare drejer sig om, at to personer af samme køn skal have mulighed for at blive viet. Det drejer sig om nogle helt andre ting, og det er jo dem, som Venstre har gjort noget ved og er kommet udenom ved netop at foreslå den her liberale mulighed for, at to af samme køn kan blive viet.

Derfor håber jeg, at Folketinget her vil stemme for det her forslag, for der burde kunne blive bred enighed om at ophæve de forhindringer, der er, og samtidig om at give dem, der skal foretage vielserne, mulighed for selv at bestemme, hvordan det skal foregå. Jeg skal lige sige noget, som er en ren praktisk foranstaltning. Jeg vil foreslå, at de to forslag, L 106 og L 105, som kommer bagefter, af tekniske grunde, fordi vi skal lave betækningsbidrag, går tilbage til udvalget og så kommer til tredje behandling i morgen. Det er en aftale, vi har, den respekterer vi, og det regner jeg også med at regeringspartierne gør.

Kl. 16:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:04

Martin Henriksen (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad der egentlig er Venstres position i den her sag, for det synes jeg indimellem har været lidt svært

at finde ud af. Jeg forstod på hr. Eyvind Vesselbo, at det nu er Venstres politik, at man går ind for, at ægteskabet skal gøres kønsneutralt i folkekirken – sådan forstod jeg det, som hr. Eyvind Vesselbo sagde. Og så skal jeg bare forstå, om det er Venstres politik, punktum.

Kl. 16:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 16:04

Kl. 16:04

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener, det står ganske klart i det her ændringsforslag, hvad der er Venstres politik på det her område. Vi foreslår, at man ophæver de forhindringer, der måtte være, for, at to af samme køn kan blive viet. Og så siger vi, at så kan vielsesmyndigheden selv tage stilling til, om man vil gøre brug af det, og hvordan man vil gøre brug af det. Så hvordan hr. Martin Henriksen vil fortolke det, er op til hr. Martin Henriksen. Jeg synes, det står ganske klart.

Kl. 16:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:04

Martin Henriksen (DF):

[Lydudfald] ... Venstre, når lovforslaget skal tredjebehandles. Vil det også dér stå fuldstændig tindrede klart, hvad det er, der er Venstres position? Altså, i Dansk Folkeparti er vi modstandere af det kønsneutrale ægteskab – det skal ikke være nogen hemmelighed – og det er ikke, fordi vi ønsker at forskelsbehandle, men fordi vi ønsker at fastholde, at ægteskabet er mellem mand og kvinde. Det synes jeg der er mange gode argumenter for. Så jeg vil godt have at vide: Hvad er Venstres position ved tredjebehandlingen af det her lovforslag? Vil det også dér stå tindrede klart, hvad der er Venstres position?

Kl. 16:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 16:05

Eyvind Vesselbo (V):

[Lydudfald] ... det er jo de ændringsforslag, som ligger. Og jeg kan sige til hr. Martin Henriksen, at han kan glæde sig til at konstatere, hvordan Venstres medlemmer stemmer, i morgen, for vi har den regel, at når det er etiske spørgsmål, bliver vi stillet frit, så derfor vil Venstres medlemmer stemme ud fra den overbevisning, vi har netop i den her sag.

Kl. 16:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 16:06

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Først og fremmest synes jeg, at hr. Eyvind Vesselbo burde smile noget mere. Det her lovforslag skal vi jo råbe hurra for, fordi det er et forslag, som vil medføre, at vi ligebehandler homoer med heteroer. Så jeg synes, at hr. Eyvind Vesselbo skal smile noget mere.

På den anden side er der spørgsmålet om det liberale. Hvis man nu inddrager L 105, hvor man giver præsterne mulighed for at sige ja eller nej, kan man så ikke sige, at det er den måde, man burde gøre det på i forhold til den liberale tankegang?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 16:06

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen jeg smiler da gerne, for i Venstres forslag ligger der jo også en mulighed, nemlig at man ophæver forhindringerne for, at to af samme køn kan blive viet. Så jeg synes også, hr. Jørgen Arbo-Bæhr skulle smile lidt og være glad over, at der i hvert fald er en forholdsvis bred enighed om det spørgsmål.

Med hensyn til det andet spørgsmål, altså hvad der er mest liberalt, vil jeg sige, at Venstres forslag jo står i modsætning til regeringens lovforslag på den måde, at man i Venstres forslag vælger *til*, hvor man i regeringens forslag vælger *fra*.

Kl. 16:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 16:07

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I modsætning til Dansk Folkeparti synes jeg som udgangspunkt, det er godt, at Venstre går ind for, at folk af samme køn kan blive viet i den danske folkekirke. Og jeg synes, man bør sige, at det er en stor dag for ligebehandlingen i Danmark.

Så derfor synes jeg, man skulle se på regeringens lovforslag i stedet for at stå deroppe og sige: O.k., der er noget, man kan vælge til i stedet for at vælge fra. Hvad er forskellen på det og det lovforslag, som regeringen har fremsat, om at man både kan vælge til, hvis man går ind for det, og vælge fra, hvis man går imod det?

Kl. 16:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 16:08

Eyvind Vesselbo (V):

Det, der er forskellen på Venstres forslag her og regeringens lovforslag, er, at Venstres forslag er mere liberalt, idet vores forslag betyder, at når vi har ophævet forhindringerne, bestemmer vielsesmyndigheden selv, om man vil gøre brug af det, og i givet fald hvordan man vil gøre brug af det. Det er jo meget mere liberalt end det, som ligger i det her lovforslag L 106.

Kl. 16:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 16:08

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu har Venstre brugt nærmest al sin tid på at diskutere proces i forhold til det her lovforslag, der gør det muligt at foretage homovielser i kirken. Af interesse kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad ordførerens personlige holdning er til det her.

Kl. 16:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 16:08

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det jo sådan, at jeg ikke kunne finde på at stille et ændringsforslag, som jeg selv har været med til at udarbejde, som jeg ville stemme imod, så det er et lidt underligt spørgsmål. Jeg stemmer

selvfølgelig for Venstres ændringsforslag, og det mener jeg ikke kan komme som nogen overraskelse.

Kl. 16:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 16:09

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg kan godt forstå, det var svært at høre spørgsmålet, fordi der er så meget uro, så jeg gentager det. Det er ikke i forhold til ændringsforslaget, for det siger sig selv, at man, når man stiller et ændringsforslag som parti, så selvfølgelig stemmer for det ændringsforslag. Men hvad er ordførers personlige holdning til selve lovforslaget, altså at det er muligt nu, at man frivilligt kan foretage de her homovielser i kirken. Hvad er hr. Eyvind Vesselbos personlige holdning til selve lovforslaget?

Kl. 16:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 16:09

Eyvind Vesselbo (V):

Det mener jeg jeg allerede har svaret på en gang, nemlig at det vil man opleve i morgen, når vi tredjebehandler lovforslaget, for så vil man få en klar melding. (*Munterhed*). Det er da sådan set ikke noget at grine af eller smile af, for i øjeblikket behandler vi de her ændringsforslag, og i morgen kommer der en afstemning om lovforslaget. Jeg kan forstå, det betyder meget for fru Özlem Sara Cekic at få at vide, hvad jeg mener. Det vil stå helt tindrende klart i morgen, hvad jeg stemmer, så jeg mener, at fru Özlem Sara Cekic kan glæde sig.

Kl. 16:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Christian Langballe som ordfører.

Kl. 16:10

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Tak for ordet, formand. Jeg må sige, at jeg da med hensyn til det med, at Venstre bliver fritstillet i morgen, kan forstå, at det betyder, at det forbliver en hemmelighed, hvad Venstre har tænkt sig at stemme. Det er jo ret interessant. Så vil jeg også sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at vi er meget rørt over, at hr. Arbo-Bæhr er så bekymret; at man i Enhedslisten er så bekymret for folkekirken, havde jeg godt nok ikke troet.

Hvad angår lovforslaget, er det jo en kendt sag, at vi stemmer nej til lovforslaget, og det får vi rig mulighed for at begrunde mere principielt i morgen. Men i forbindelse med andenbehandlingen vil jeg knytte nogle kritiske bemærkninger til lov kvaliteten eller mangelen på samme og hele processen. Regeringen har jo haft travlt, det må man sige, alt for travlt med at tromle lovforslaget om det homoseksuelle ægteskab igennem. Det skulle hastes igennem, og det ses. Selvfølgelig kan regeringen gøre, hvad der passer den. Den har jo flertallet bag sig, men tillad mig at udtrykke min forundring over, at sådan en omgang makværk på nuværende tidspunkt fremsættes som lovforslag og efterfølgende får lov til at passere igennem Folketinget. Jeg forstår det simpelt hen ikke!

Man fremsætter et lovforslag om det homoseksuelle ægteskab, hvor følgelovgivningen og retsvirkningerne slet ikke er kendte. Med lovforslaget omdefinierer man med et trylleslag ægteskabet og familien fuldstændig, hvilket for mig er så stort og historisk et indgreb, at vi i Folketinget da bør vide, hvilke konsekvenser det får for familie-

lovgivningen, børnelovgivningen osv. osv. Men nej, udredningen er end ikke færdig. Vi skal altså tage stilling til et lovforslag, som vi ikke kender konsekvenserne af. Kan det virkelig passe, at regeringen beder os om at vedtage et lovforslag på så løst og ugenomsigtigt et grundlag? Hvorfor gør man ikke arbejdet færdigt? Hvorfor gør man ikke følgelovgivningen færdig, inden man beder os tage stilling?

Jeg forstår heller ikke, at der i bemærkningen til lovforslaget er så upræcise og på visse punkter direkte fejlagtige oplysninger, hvilket meget hurtigt giver anledning til forkerte konklusioner. Lovforslagets intention er klar, den beskrives i lovforslaget med et citat fra regeringsgrundlaget, og der står: Regeringen vil give alle medlemmer af den danske folkekirke mulighed for at blive gift i kirken, uanset deres seksuelle orientering. Så får man efterfølgende det indtryk af bemærkningerne, at det homoseksuelle ægteskab er ført ind i kirken i lande som Belgien, Spanien og Portugal. Og her må man jo le. Det er jo forkert, og man ved godt, at det er forkert på nuværende tidspunkt, for vi har gjort opmærksom på det. Mine konfirmander ved, at man er katolik i de pågældende lande, og at ægteskabet derfor er et sakramente – altså et ægteskab mellem mand og kvinde. Der er også forkerte oplysninger om den gældende praksis i Norge, og der bør i et lovforslag ikke optræde så upræcise og fejlagtige oplysninger, som det er tilfældet her.

Vi har hjulpet regeringen med at lave de nødvendige korrektioner og præciseringer, men det frikender på ingen måde regeringen for at have fremsat et makværk af et forslag. Så det skulle være mine bemærkninger til forslaget.

Kl. 16:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning. Der stemmes fra medlemmernes pladser.

Jeg kan se, at hr. Per Stig Møller gerne ville have haft ordet. (*Per Stig Møller* (KF): Ja, jeg havde trykket). Det kan nås endnu. Værsgo, hr. Per Stig Møller.

Kl. 16:15

Per Stig Møller (KF):

Det er beklageligt, at man ved så vigtig en menneskelig sag får et lovforslag, som er så dårligt forberedt, og derfor har vi jo også ved førstebehandlingen sagt: Træk det dog tilbage, og kom tilbage til efteråret, når man har fundet ud af, hvad følgevirkningerne er af at lave ægteskab i forbindelse med homoseksuelle. For der står jo faktisk kun i lovforslaget, at det har samme retsvirkninger som registreret partnerskab, og det vil sige, at man i virkeligheden sælger den samme vare, bare i et nyt indpakningspapir, og det er jo i hvert fald noget, der ville være i modstrid med markedsføringsloven.

Vi har også fået forkerte svar. Så sent som i dag bliver der rettet op på forkerte oplysninger om homovielser i Portugal og Spanien, tror jeg. Det viser sig også, at et høringssvar fra en biskop er forsvundet i processen, og det er jo ikke særlig godt, at Folketinget ikke får det, der er afleveret som høringssvar. Så derfor er der jo tale om et gevaldigt lovsjusk, og det skriver vi også i vores beretning.

Men der skal ikke være tvivl om, at Det Konservative Folkeparti går ind for, at homoseksuelle har en umiddelbar ret til at blive viet i kirken. Det arbejdede vi også for i vores regeringstid, og vi var tæt på at få et, tror jeg, bredt resultat, men det kan jo aldrig bevises faktisk. Det er historieskrivning på et grundlag, som ikke er afprøvet. Men vi synes faktisk også, at ligesom man kalder sig homoseksuel eller man kalder sig heteroseksuel, skal det, der er forskelligt, respekteres som forskelligt, men behandles juridisk ens. Det er det karakteristiske ved et samfund, der er pluralistisk og individualistisk.

Derfor har vi stillet forslag om, at man har to betegnelser, at man altså har vielse i kirken og så har to betegnelser. Det er, at man vies til et ægteskab, og det betyder så mellem mand og kvinde, eller at

man vies til et fællesskab – det var et udtryk, biskopperne kom med som forslag under min kirkeministertid – altså at man vies til et livsfællesskab, og det er så, når det er mand-mand eller kvinde-kvinde. Det betyder, at ligesom man er heteroseksuel eller homoseksuel, er der også to forskellige betegnelser, når man går ind ad kirkedøren og ud ad kirkedøren igen.

Derfor håber jeg da, at der vil være forståelse for, at man respekterer, at det, der er forskelligt, skal respekteres som forskelligt, men behandles juridisk ens, og det er jo det, man gør, hvis man sørger for, at det har ægteskabsretsvirkninger. Men det har regeringen jo bare ikke sørget for, for det har ikke ægteskabsretsvirkninger. Det har fortsat kun partnerskabsretsvirkninger, hvilket betyder, at det er en falsk indpakning. Det bedste ville være at trække det tilbage og give det en ordentlig behandling og så sørge for, at det juridiske grundlag for fremtiden er i orden.

Kl. 16:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Og så giver jeg ordet til social- og integrationsministeren.

Kl. 16:18

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det. Jeg hører jo til dem, der synes, at vi i dag burde være rigtig stolte af, at vi i Danmark får vedtaget en lov, der gør, at to mennesker af samme køn kan blive gift med hinanden, indgå ægteskab. Jeg synes, det er en ganske fantastisk ting, at vi på den måde anerkender, at vi er i 2012 og også gerne vil vise de borgere, der bor i vores land, at vi går ind for ligestilling her, og at vi her betragter menneskers kærlighed lige.

Der har været flere kommentarer fra talerstolen. Der har været noget debat om det ændringsforslag fra Venstre, som vi skal tage stilling til. Til det vil jeg gerne sige, at når regeringen ikke anbefaler at stemme for det ændringsforslag, er det, fordi vi egentlig ikke finder det, Venstre selv mener er liberalt, nemlig at man skal sige, at det skal være op til hver enkelt præst at udforme sit eget vielsesritual, særlig frugtbart. Det er ikke særlig frugtbart, at man på den måde lader det være op til hver enkelt, som skal udføre en form for kirkelig handling, selv at definere, hvad ritualet skal være. Jeg tror – uden at skulle blande mig meget i den del af lovforslaget, som handler om L 105, som handler om den kirkelige del – at vi skal være påpasselige med ikke på den måde at splitte den identitet, der er, også når vi kender ritualerne.

Der har været stor debat om, hvorvidt man har fået teknisk bistand til et ændringsforslag. Jeg vil gerne forklare, hvad det var, der i grunden skete. Se, det er sådan, at det her lovforslag i virkeligheden er to lovforslag: Det ene lovforslag er det, vi stemmer om nu, L 106, og som jeg er minister på, og så er der lovforslaget, som har tæt sammenknytning til det, og som ministeren for kirke og ligestilling er minister på, nemlig L 105, som vi stemmer om efterfølgende.

Jeg modtog ønske om et ændringsforslag, som jeg vurderede hørte til L 105, og derfor lavede jeg naturligvis ikke et ændringsforslag til et lovforslag, som ikke var mit eget. Efterfølgende blev ønsket om, hvad indholdet i ændringsforslaget skulle være, så ændret, og derfor har vi naturligvis også sørget for, at der er blevet lavet et ændringsforslag. Men det ændringsforslag, som man ønskede, var altså, at hver enkelt skulle have mulighed for at lave sit eget ritual og mulighed for at sige nej, og det har de jo i forvejen mulighed for i henhold til det lovforslag, der ligger, nemlig L 105.

Vi har holdt møder om de her ting. Vi holdt det første møde i januar, og til det vil jeg gerne sige, at det var et møde, hvor kirke og ligestillingsministeren og jeg selv i Social- og Integrationsministeriet havde inviteret Folketingets partier til en drøftelse. Noget af det, vi sagde, var, at det var vigtigt for regeringen, at vi hurtigt kom i gang, sådan at homoseksuelle kan få lov til at indgå ægteskab. Men vi

kommer til at fremsætte lovforslag, som gør, at retsvirkningerne af det ægteskab vil være de samme som af det registrerede partnerskab. Det vil sige, at indtil vi har fået lavet udredningen af eksempelvis børneloven, bliver vi nødt til at sige, at den lovgivning, der gælder, er den samme. Det betyder, at det, man får, når man bliver gift som homoseksuel efter den 15. juni, er et ægteskab, men et ægteskab med de retsvirkninger, som vi kender fra det registrerede partnerskab.

Omvendt er vi i gang med at lave en udredning eksempelvis af børneloven, og der har jo været stor debat. For hvordan afskriver man pater est-reglen i børneloven, som jo siger, at hvis to mennesker er gift, regner man automatisk med, at ægtemanden er far til et kommende barn. Derfor er der nogle ting, vi skal have ændret, og det indkalder jeg naturligvis Folketingets partier til at forhandle om, så snart udredningen er klar. Til det vil jeg gerne sige, og det sagde jeg også på mødet i januar, at når jeg indkalder til det møde, indkalder jeg bredt, så indkalder jeg alle partier. For på trods af at man kan have svært ved at skulle støtte, at homoseksuelle skal kunne indgå ægteskab, ændrer det ikke ved, at man selvfølgelig har adgang til det forhandlingsbord, som jeg vil sidde ved, og hvor jeg vil tage den drøftelse om, hvordan børneloven og andre love eventuelt skal ændres. Så uanset hvordan man ender med at stemme, er man velkommen til de kommende forhandlinger.

Der har været flere kommentarer nu eksempelvis om lovkaliteten, at vi har for travlt. Og det var det, jeg lige forklarede: Udredningen kommer efterfølgende, ægteskabet kommer nu. Og det har jo hele tiden været sådan, at regeringen har lagt det meget åbent frem og sagt, at den her lov bliver vedtaget i to tempi. Derfor kan man ikke sige, at det på nogen som helst måde har været sjusket eller negligeret. Vi har hele tiden sagt, at det er de samme retsvirkninger, der er af det ægteskab, der kommer fra den 15. juni, som der er af det registrerede partnerskab, indtil vi har lavet de øvrige ændringer.

Jeg vil også gerne kommentere den kommentar, der var om et hørings svar, som ikke er indgået. Det er kommet os for øre, at et hørings svar afgivet af biskoppen over Ribe Stift ikke var noteret korrekt, og vi har naturligvis derfor taget kontakt til biskoppen og fået at vide, hvordan det er blevet videresendt. Det er så blevet sendt til en forkert adresse og så igen blevet videresendt til en anden forkert adresse, men nu er hørings svaret modtaget, og det indgår i den høringsoversigt, som naturligvis er der.

Der har været forskellige kommentarer om, hvad vi skal kalde et ægteskab. De Konservative har et ønske om, at man måske skal være livsfæller, og hvis ikke jeg hørte hr. Eyvind Vesselbo forkert, sagde han, da han skulle forklare, hvad Venstres holdning var, at han ikke havde noget imod, at homoseksuelle blev det. Om det så var at blive gift, eller hvad det var, må vi jo så vente med at høre til i morgen.

Jeg vil i hvert fald bare sige, at vi fra regeringens side fuldt ud kan stå på mål for det lovforslag, vi har fremsat, og også for den proces, der har været i forbindelse med det. Jeg synes, det er en glædens dag, og jeg synes, det er fantastisk, at et flertal i Folketinget snart vedtager, at homoseksuelle får mulighed for på lige vilkår at indgå ægteskab og kalde sig ægtefæller.

Kl. 16:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren. Ønsker flere at ytre sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 16:24

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (KF), tiltrådt af et mindretal (DF). Der stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 20 (2 V, DF og KF), imod stemte 82 (19 V, S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 1-3 og 6-11 bortfaldet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 5 af et mindretal (V). Der stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 24 (V), imod stemte: 81 (S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der blev stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning. (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn m.v.).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 14.03.2012. 1. behandling 20.03.2012. Betænkning 29.05.2012. Tilføjelse til betænkning 01.06.2012).

Kl. 16:25

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Der er som bekendt stillet forslag om, at også dette lovforslag henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om afgift af elektricitet og ligningsloven. (Nedlæggelse af Center for Energibesparelser).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

Kl. 16:26

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 16:26

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-4, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. (Fremme af konkurrencen på elmarkedet m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 25.04.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

Kl. 16:26

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut, og vi går til afstemning.

Kl. 16:27

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 1-13, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk. (Støtte til vindmøller på land, biogas og eksisterende industrielle kraft-varme-værker samt forlængelse af puljen til nye VE-teknologier m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 02.05.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

Kl. 16:27

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker nogen at udtale sig? Ja, det gør hr. Steen Gade som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 16:27

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Jeg skal bare som formand for Klima-, Energi- og Bygningsudvalget meddele, at udvalget ønsker både L 182 og L 183 sendt tilbage til udvalget til fornyet udvalgsbehandling her mellem anden og tredje behandling, altså begge forslag og ikke kun det ene, som det er skriftligt meddelt.

Kl. 16:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren og formanden for udvalget.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 16:28

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 1-5, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om varmeforsyning, lov om elforsyning og byggeloven. (Biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte barmarksværker, undtagelse af forbrænding af farligt affald fra prisloftbestemmelser-

ne og forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 02.05.2012. 1. behandling 10.05.2012. Betænkning 31.05.2012).

Kl. 16:28

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 16:29

Afstemning

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der blev under det foregående forslag, L 182, stillet forslag om, at også dette forslag henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:29

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 7. juni 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der altid fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 16:30).